



John Carter Brown
Library
Brown University

*The Gift of
The Associates of
The John Carter Brown Library*

Wagner ho. 75

ori
8619

62

- 3/157 -

Oct. 1952

Maritch

THESAURVS
PRINCIPVM
HAC ÆTATE IN
EVROPA VIVEN-
TIVM:

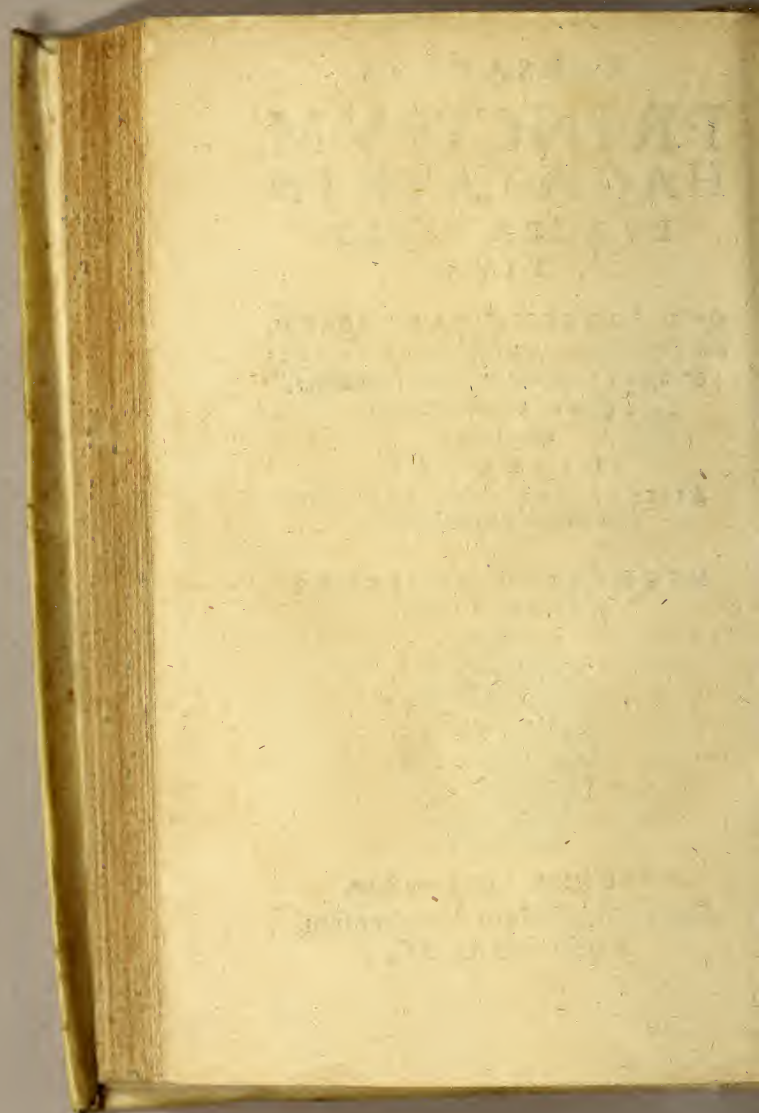
QVO PROGENITORES EORVM;
tam Paterni quàm Materni, simul ac FRATRES
& SORORES, indè ab origine reconduntur,
vsque ad annum à Christo
nato 1590.

LIBELLVS
HISTORIARVM STVDIOSIS NON
minus vtilis, quàm cognitu necessarius,

Per.
MICHAELEM EYZINGER
AVSTRIACVM.



COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud Godefridum Kempensem.
Anno cl. cl. XC.



NOBILI AC PRÆ

STANTI VIRO, DOMINO

IOANNI A DRENVVAERT, EQVI-

*ti aurato, Domino in Dormal, Regis Catholici pri-
mario Quæstori, & annonæ mariti-
mæ præfecto.*

MICHAEL EYZINGER AV-
striacus S. D. P.



IRANDA M vtilitatem
adferre, Historiarum Stu-
diosis, originum, Stemma-
tum atq; Prosapiæ Impera-
torum, Regū, Ducum, Prin-
cipum, Comitum, aliorumq; Procerum
notitia, nemo est, humanissime Domi-
ne Drenkvart, vir præstantissimè, qui
ignoret. Propterea, cum superioribus an-
nis, Regnorum Imperiorumque mundi
Pentaplum : insuper ac Terræ promif-
sionis: itēq; Leonis Belgici Topographi-
cam atq; Historicam Descriptionem æ-
didissem. Visum mihi fuerat, aliquid ad-
huc restare, quod ad pleniorum rerum
gestarum cognitionem consequendam

A 2

requi-

Epistola

requireretur, nempe Principum' huius temporis, originum inquisitio, earum quæ diligens descriptio.

Atq; ideo, quod in prioribus laboribus meis conatus sum, Tempora scilicet, atq; Loca, quàm potui diligentissimè expressisse, nō sufficere videbatur, nisi Personarum ac Principum quoq; ratio diligens haberetur, quo ad prosapias, origines atque familias, quas hoc præsentem meo libello, ita exprimo, ut non antiquas Græcorum, vel Romanorum Genealogias, (quæ nihil ad nostra tēpora,) sed noua Principum hac ætate nostra uiuentium Stemmata, inde ab origine deducerem, atque vicissim ad initia sua conuenientia referrem.

Rem autem satis arduam ac difficilem me aggressum facilè apud meipsum considero, tum quòd hac in parte vix omnibus ita satis fieri possit, ut nō aliquid sibi, carpendum esse præsumant, quæritantes fortè, quid vel ommissum, vel appositum, quod addendum vel relin-

quen-

Dedicatoria.

quendum fuisset; tum etiam quod oculatissimos quosq; hac in arena pugnantes, grauiterrasse, atque hallucinatos, fuisseprehenderim. vt non immeritò mihi quoque timendum, ne fortè quid à me (quod tamen haud existimo) perperam positum dicant maleuoli, quibus nihil; nisi quod ipsi faciunt gratum ratumq; videtur.

Inuidia autem horum, nihil conatibus nocere potest eorum, qui insignes Patronos ac defensores, contrà huiusmodi maleuolorum morsus eligunt: Quare te, Vir Clarissime, ex multis vnum Mecænatem selegi, qui non tantùm per se, (vtpote in huiusmodi studio versatissimus:) sed etiam per tuos cognatos, Viros præstantes, Consiliariosque Regis Catholici dignissimos D. D. Musesbroeckios hunc meum laborem defendere & possis & velis.

Atque idcirco tantò audentior contra inuidos & maleuolos, hoc meo libello, velut Thesauro Principum hac

Epistola

ætate viuentium compareo, quanto fir-
miori auxilio ac defensione, Thesaurarij,
scilicet, & Questoris Catholici Regis po-
tentissimi fretus, tales calūniatores neg-
ligo, vt quibus, te vir præstantissime, cum
tuis, quos dixi co sanguineis, tanq̃ æquos
censores atque iudices oppono. Accipe
igitur, Vir præstantissime, laborem hunc
meum, tibi candidæ, gratæque mentis
affectione nuncupatum, in scriptum
atq; dedicatum. Colonia die 14.

Aprilis Anno à Christo
nato 1590.

IN.



INDEX HVIVS LIBELLI. GENERALIS.

I.

Prima libelli pars continet Principum Austriae Generationes 58. à pagina 1. vsq₃ ad paginam 98

II.

Secunda pars Genealogias aliorum Principum, prater Austriacos, continet. à pagina 98. vsq₃ ad paginam 145

III.

Tertia pars Tabulas continet xxxiiij. quibus Principum hac aetate viventium progenitores tam paterni quam materni ostenduntur, vnà cum generali Tabula praefixa, omnibus subsequenter inferuiens. à pagina 145. vsq₃ ad paginam 216

Quibus subiungitur antiqui illius Patriarchae Iosephi Genealogia mystica. pagina 218

PARTICVLARIS.

Principum AVSTRIACORVM Generationes xvij. à Iulio Caesare vsque ad Constantinum magnum. pagina 1

Eorundem Generationes xix à Constantino magno vsq₃ ad Carolum magnum à pagina 9

Ab eodem Carolo magno Generationes xi. vsq₃ ad Rudolphum primum. pagina 31

A Rudolpho primo vsq₃ ad Rudolphum secundum Imperio iam praesidentem, generationes etiam xi. pagina 44

ALIORVM.

Genealogiae Principum in capite Europae 98. veluti in Hispania, & Portugallia pagina 89

Genealogiae Principum in pectore Europae, vt in Gallia siue

I N D E X.

<i>sive Francia, item Burgundia, Lotharingia, Sabaudia</i>	
<i>pagina</i>	105
<i>Genealogia Principum in Dextra Europa, utpote in Italia, Florentia, Mantua, pagina</i>	122
<i>Genealogia Principum in Sinistra Europa existentium, scilicet in Scotia, Dania, pagina</i>	126
<i>Genealogia Principum in Medio tanquam ventre seu umbilico Europa viuentium, hoc est, Ducum Bauaria Comitum Palatinorum Rheni, pagina</i>	136
<i>Genealogia Principum in crure siue pede Sinistro Europa, ut in Polonia, pagina</i>	141
<i>Genealogia Principum in Crure siue pede Europa Dextro, velut in Vngaria, pagina</i>	143

TABVLAE,

G E N E R A L I S.

<i>Vna omnibus alijs, quae sequuntur, applicanda pag.</i>	146
---	-----

P A R T I C V L A R E S xxxiiij.

<i>Prima Progenitores paternos atque maternos continet</i>	
<i>Henrici 3. Regis Galliae pagina 105. &</i>	148
<i>ij. Henrici Regis Nauarraei pagina 109. &</i>	150
<i>iiij. Friderici 2. Regis Daniae pagina</i>	152
<i>iiiij. Sophiae Ducissae Megapolensis vxoris</i>	154
<i>v. Francisci Ducis Saxoniae 2. Angriae &c.</i>	156
<i>vj. Sibyllae Ducissae Saxoniae vxoris</i>	158
<i>vij. Christiani Electoris Ducis Saxoniae</i>	160
<i>viiij. Ioannis Casimiri Ducis Saxoniae</i>	162
<i>ix. Georgij Marchionis Brandeburgensis</i>	164
<i>x. Sophiae Ducissae Lignicensis</i>	166
<i>xj. Georgij Marchionis Brandenburg.</i>	168
<i>xij. Aemiliae Ducissae Saxoniae vxoris</i>	170

xiiij. Ioan.

INDEX.

xiiij.	Ioan. Sigismundi Marchionis Brandeb.	172
xiiij.	Alberti Marchionis Brandenburg.	174
xv.	Henrici Iulij Ducis Brunsvicens.	176
xvj.	Iulij Ernesti Ducis Brunsvic.	178
xvij.	VVolfgangi Ducis Brunsvicen.	180
xviiij.	Caroli Emanuelis Sabaudia Duc. pag. 119. &	182
xix.	Alphonfi Ducis Ferraria	184
xx.	Margaretha Ducissa Mantua vxoris pagina 82.	186
	124. &	186
xxj.	Ioachimi Principis Anhaltini	188
xxij.	Ioan. Alberti Ducis Megapolens.	190
xxiiij.	Anne Ducissa Borussia vxoris Alberti	192
xxiiij.	Ioan. Adolphi Ducis Slesvvicen.	194
xxv.	Ioan. Friderici Ducis Pomerania	196
xxvj.	Ioan. Comitis Altenburgensis	198
xxvij.	Guntheri Comitis Svvaritzenburg.	200
xxviiij.	Ernesti comitis Mansfeldij	202
xxix.	Ernesti Comitis Schvvartzenburg	204
xxx.	D. Adolphi Hol. comitis Sternberg.	206
xxxj.	Elizabetha Ducissa Holsatia	208
xxxij.	Philippi Ernesti com. à Gleichen	210
xxxiiij.	VVolfgangi com. à Barbi pagina	212
xxxiiij.	Simonis Comitis Lippien, & Ritbergensis pagina	214
	na	214
	Mystica Iosephi Genealogia, tabulis pracedentibus anne-	
	xa, pagina	216
	Epilogus, siue conclusio ad Lectorem, pagina	220
	vsque ad paginam	224

AD LECTOREM MICHAELIS EYZINGER

PRAEFATIO.



ONSTAT ex sacris literis, Candide Lector, quàm laudabile fit, maiorum nostrum celebrare memoriam, ubi, Mementote (dicitur) operum parentum, qui fuerunt in generationibus suis. Hinc factum est, ut antehàc Moy ses indè ab Adam, hoc est, à condito mundo, usque ad sua tempora, seculumq; suum, Generationes patrum siue Genealogias, diligenter cõtexuerit. eorũq; nomina & res gestas ordine ad posteritatem transmiserit. Quæ quidem posteritas, non ingrata, inde per Matthæum Euangelistam, ab Abraham, usq; ad Christum, continua serie, quadraginta duas generationes deduxit: atque ita vicissim per S. Lucam, inde à Christo, perpetua quoque, ordinis generationum septuaginta quinque; obseruata ratione, retrò non solum ad Abraham, (à quo Matthæus incepit:) verum etiam ab hoc, usque ad Adam primum hominem retulit, iuxta illud Acto. 17. Fecit Deus ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam terram.

Hoc verò non tantum in veteri testamento
à Iudæ-

Praefatio.

à Iudæis, atque in nouo à Christianis instinctu Dei spiritus, fecerunt, quos dixi Moyses Lucas & Matthæus, sed ab ipsis quoq; Gentibus, naturæ quadam vi obseruatum est; vt, qui parentum, auorum, maiorumque suorum memoriam negligunt, illos Brutis comparent, quæ ortus sui partus, vbi adoleuerint, protinus obliuiscuntur. Quare, ne sicut equus fierent & mulus, quibus (vt in Psalmus dicitur) non est intellectus, Genealogias certissima infinitatis argumenta, verissimaque æternitatis auguria existimantes, & ipsi etiam Generationes, auorum maiorumque suorum stemmata, gratæ posteritati comendata relinquere voluerunt.

Ratio itaque tam diuina quàm humana dictat, maiorum memoriam, ab interitu vindicandicam, sicque Parentes, Auos, Proauos & Abauos, quos omnes Patrum nomine sacra complectitur scriptura, post mortem etiam, colendos & honorandos esse, à filiis, nepotibus, pronepotibus & abnepotibus, quos vno filij nomine sacra scriptura appellat. Posteaquam igitur Nepotes vnà cum patribus suis, in aui potestatem transire, etiam iure ciuili sancitum sit & confirmatum, quis neget inferiores superioribus esse subiectos, vt eos reuereatur? Id quod hoc pacto fieri consuevit, si Genealogijs sedulò perdiscendis operam dantes, inde discamus, auorum atque maiorum exemplo, quisque

Præfatio.

que pro sua conditione, & vocatione, Pietatem prudentiam, militarem sagacitatem, iustam animi magnitudinem, amorem erga bonos, severitatem contra malos & improbos, liberalitatem erga pauperes & egenos imitari.

In Genealogijs autem, maximè principum contexendis, multi quidem hisce temporibus nostris laborarunt, inter quos Heilrichus quidam Zellius Agrippinas anno 1561. David Chytræus anno 1589. Pontus Heuterus Delphius anno 1583. Ioannes Heninges Luneburgensis Ecclesiastes anno 1586. & Elias quidam Reifnerus Silesius anno 1589. quorum aliqui veterum duntaxat familias; aliqui recentiorum Stemmata quidem, sed sparsim lateque diffusè; aliqui præterea magnis, latisq; libri folijs incommodè satis, prosapias ita designarunt, vt omnibus non sit integrum hisce libris vtiliter frui. Nouam igitur contexendarum Genealogiarum rationem, lectoribus (vt opinor) ob breuitatem, ordinem, ac dispositionem, libelli que molem, gratam magis & commodam, his tribus, quæ sequuntur, partibus complexus sum.

Sumpto nimirum initio, primùm ab Austria cis Illustrissimis principibus, quibus cum, reliqui totius Europæ procères, potentissimiq; eo necessitudinis vinculo cōnexi sunt, vt & Imperatores & Reges & Duces, & Principes & Comites

Praefatio.

mites, horum amicitiam vel agnationis vel cognationes iure, amplecti voluerint. quod hunc libellum diligenter euolentibus euidenter apparet, quam egregia, & (vt inquit Euripides) insignis inter homines nota sit, bona stirpe nasci, successuq; temporis augeri nobilitatis nomen hominibus dignum: Semper enim ita senserunt sapientes, in heroicis familijs, vim naturæ præstantiorem esse, quam in reliqua multitudine, & virtutis semina communicari liberis. Adeo, vt vim atque necessitatem tantam possideat paternus maternusque sanguis: vt si quod decus ex eo profectum, non intermori: si quæ macula verò indè concepta, non faciliè possit elui.

Transseunt autem, post Austriacas, aliorum quoq; Principum Genealogias, ita contexuimus, vt siue descendendo per Abauos ad filios, in secunda, siue ascendendo vicissim per filios ad Abauos in tertia libelli parte progrediamur, nusquam nisi legitimos patrum, qui genuerunt, ac matrum quæ pepererunt filios inuenias: licet enim illegitimi etiam, Imperatores, Reges, Duces, qui aut literarum studijs, aut belli gloria, vel alio vitæ genere clari fuerunt, (quod alij fecerunt) Genealogijs nostris inferere potuissimus: id tamen consultò omisimus, atq; in aliud tempus distulimus.

Vt autem, quod de Austriacorum, aliorumque

Prefatio.

que Europæ Principum necessitudine diximus, tantò clarius appareat, subijciemus loca, quibus inter cætera patet, cognationem & agnationem cum eadem familia Serenissima contraxisse *Imperatores* vt Sigismundum pagina 51. Carolum pagina 83. Maximilianum 90. Item *Reges* Hispaniæ, pagina 59. 63. 89. Arragoniæ 49. Portugalliæ siue Lusitaniæ pagina 55. 57. 63. 89. Galliæ. 70. 89. 75. Siciliæ pag. 54. Neapolis 55. Angliæ 85. 89. Scotiæ 54. 48. Bohemiæ 47. Polon 82. Vngariæ 40. Præterea *Duces* Lotaringiæ 49. Lucenburghij 51. Gelriæ 49. Burgundiæ 54. 57. 59. 64. Iuliacens. & Cliuens. 82. Mediolanens. 50. Carinthiæ 46. Sabaudiæ 49. Mantuæ 81. 28. 91. Ferrariæ 82. Calabriæ 50. Saxonie 47. 51. 57. Bavarie 47. 59. 82. 91. Silesiæ Svvidnic 54. Brunsvvicensis 53. Stetingiæ 52. Malsouie 53. Postea *Marchiones* Brandeburgensis pagina 47. Badensis 57. Tandem etiam *Comites* Palatinus 53. 56. Tirolensis 51. Ottingensis 50. Goricensis 54. Ferretti 48. & Hollandiæ 51.

Sufficit igitur, Lector amantissime, præcedentibus his indicasse, quanta autoritas, quanta dignitas, quanta item vtilitas sit, Genealogiarum studio incubuisse. Cætera quæ hanc in partem dici possunt prætera, inuenies in calce huius libelli, quòd te hinc, non antea remittendum duxi, quàm per ordinem, tres quæ

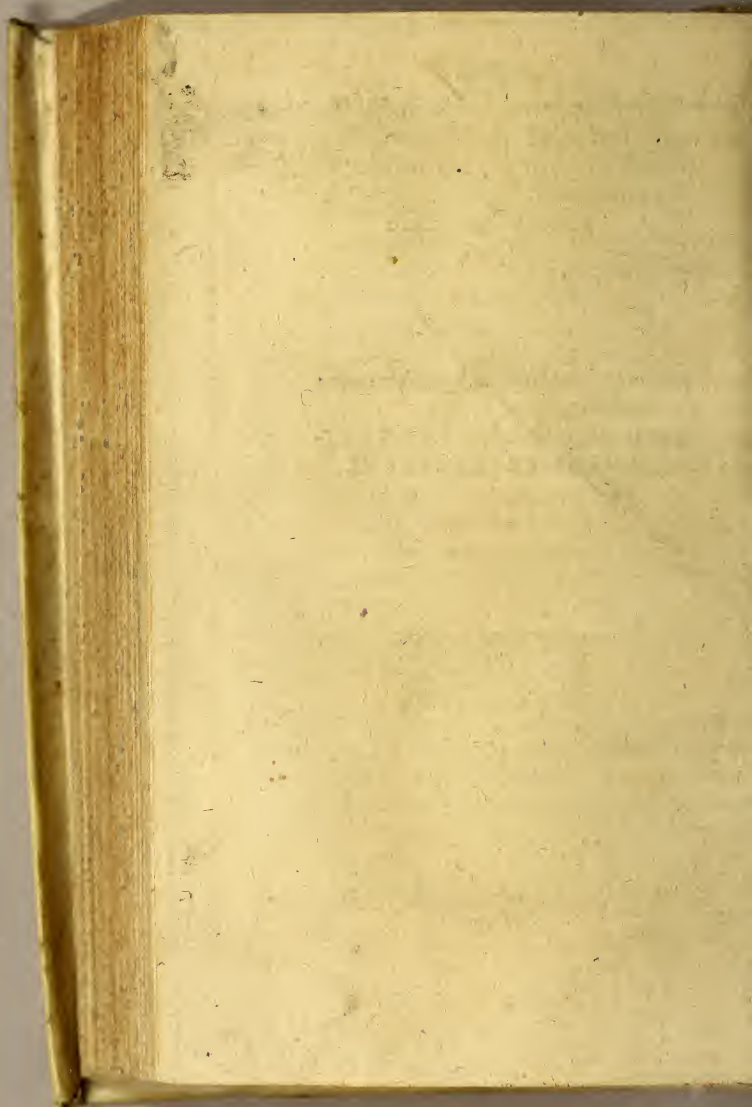
Præfatio.

quæ sequuntur partes huius nostri libelli tu-
am in gratiam æditi, euolueris. His me tibi
(candide Lector), quam officiosissimè
commendo, teque ad nestorios
annos usque valere
cupio.

*pagina 96. linea ultimam lege solum contra
rebelles.*

*pagina 152. in titulo lege PROGENI-
TORES FRIDERICI II.*





PRIMA PARS

CONTINET GENEALOGIAM

PRINCIPVM AVSTRIAE;

à Iulio Cesare vsq; ad Rudolphum 2. Imperatorem; &

Philippum 2. Hispaniarum Regem, Quinquagin-

ta octo Generationibus Con-

tinuatam.

A IULIO CAESARE VSQVE AD CON-

stantinum Magnum Generationes xvij.

i. FRANCVS.



RANCVS antiquissimus Au-
striacorum principum familiæ
progenitor, fuit Antharij Sycam-
brorum regis filius, à quo Sycam-
bri, victis Alanis, Franci vocati
sunt siue Francones, qui fuere

Troiani, & relictâ Scythia, in eas Germaniæ par-
tes venere, vbi hodie Frisij occidentales, item
Geldrenses & Hollandi ad Rheni ostia, omnesq;
qui nostro hoc tempore Leonem Belgicum, hoc
est, inferiorem Germaniam incolunt; quorum
res ab anno 1559. hucusq; gestas maximè sub Phi-
lippo 2. Hispaniarum Rege, (ad quem 17. illæ Bel-
gij siue inferioris Germaniæ regiones spectant)
integro volumine, topographicè atq; Historicè
descripsimus. Vixit autem Antharius tēpore Iu-
lij Cæsaris, qui primus Romanorum Monarchiâ
fundauit in occidente, ante natiuitatem Christi
anno 46. Cæterum anno 12. insequente, hoc est

3914.

3926.

B

à mun-

Anno
mundi

Anno
mundi

à mundo condito ter millesimo nongentesimo
vigesimo sexto, Francus, à quo principes Austriae
familiae ducunt originem, ibidem praesse ce-
pit, rex primus, qui genuit filiū nomine Clogio

ij. CLOGIO.

3954.

CLOGIO Franci regis filius, regnare cepit an-
no 9. postquam Maria Sanctissima Christi Mate-
na sceretur in Iudaea, regnavitq; rex secundus an-
triginta. cuius anno regiminis sexto, Augusti ve-
rò Cæsaris 42. natus est Saluator noster, Iesu
Christus; ad quem Mattheus Euāgelista ab Abra-
ham descendendo deducit 42. generationes, &
quo retrò vicissim ascendendo S. Lucas numera-
generationes 75. vsq; ad Adam: quarum quiden
generationum numeri conficiunt simul addit
117. Nos medium tenentes 58. generationes à Frā-
co vsque ad Philippum 2. Hispaniarum Regem
sive, quod in idem recidit, vsque ad Rudolphum
2. Rom. Imperatorem, Dominum nostrum cle-
mentissimum continua serie sic recensebimus
vt initio Clogium Frāci filium dicamus genuis-
se Herimerum.

iiij. HERIMERVS.

Anno
Christi
24.

HERIMERVS filius Clogij, post mortem pa-
tris regnare cepit anno ætatis Christi 24. anno ve-
rò Tyberij Cæsaris octauo; fuit in ordine Rex
tertius à Franco, regnavitq; annos 11. cuius regi-
minis ann. 9. Christus pro salute humani generis
crucifixus, mortuus atq; sepultus est, tum adhuc
imperante Tyberio: anno verò penultimo Heri-
meri Iacobus Iustus factus est Administrator si-

ue Pon-

e Pontifex Hierosolymitanus primus. Genuit
item Herimerus filium Marcomirum.

Anno
Christi

iiij. MARCOMIRVS.

MARCOMIRVS filius Herimeri, Rex 4. cepit reg-
are anno Tyberij Cæsaris 19. regnavitq; annis 18.
uius an. 3. Petrus Apostolorum princeps fundavit
ecclesiam Antiochenam: quæ duravit annis dun-
taxat 425. Anno verò 10. huius Marcōmiri idem
postolus fundavit Ecclesiam Romanam, quæ et-
iam hodie durat anno 1590. Ecclesia verò
alexandrina, quam S. Marcus Euangelista funda-
vit, anno huius Marcomiri 9. post annos 338. defe-
cit, sicut Ierosolymitana, de qua paulò ante, post
annos 317. desijt. Genuit autem Marcomirus Clo-
mirus.

35.

v. CLODOMIRVS.

CLODOMIRVS filius Marcomiri Rex 5. reg-
are cepit anno Claudij Cæsaris 11. regnavitque
ann. 12. quo tempore permissum est Christi Epā-
gelium prædicari ab Apostolis per totum orbē.
um enim, vt Eusebius libro 2. Historiæ Ecclesia-
sticæ scribit capite 4. Diuina prouidentia sensi-
us Cæsaris ingessit, vt comminaretur pericu-
um omnibus Christianorum accusatoribus, quo-
iberius Euangelicæ prædicationi possent incum-
bere, vt compleretur illa prophetia, In omnem
terram exiuit sonus eorum. Anno verò 3. huius
Clodomiri regnavit Nero, qui primus omnium
Romanorum Imperatorum Christianos pu-
niendos esse publico statuit Edicto, vt est apud
Eusebium lib. 2. eiusdem Ecclesiasticæ Historiæ

53:

56:

Anno
Christi

4

Genealogia Principum Austriae

cap. 26. Genuit aut Clodomirus (qui cum Romanis & Gallis sæpè feliciter conflixit) Antenor.

vj. ANTENOR.

65.

70.

ANTENOR Clodomiri filius Rex 6. cepit anno Neronis nono, regnavitque sex annis, quibus currentibus, eidem Neroni ex diuina permissione datus est gladius, & facta potestas, v. summos illos Apostolos, Petrum scilicet & Paulum cum alijs per diuersas orbis partes pluribus interficeret, atq; primam illam & magnam in fideles persecutionem excitaret: ita, vt quemadmodum sub Claudio primum, ita sub hoc Nerone secundum sigillum, de quo Ioannes in Apocalypsi capite 6. dicitur, apertum sit. Genuit hic Antenor, priusquam à Romanis prælio victus occideretur, Rotherium sine Ratherum.

vij. RATHERVS.

71.

81.

RATHERVS filius Antenoris Rex in ordinem 7. qui Rotherodamum Hollandie oppidum apud Batauos condidisse fertur, regnavit annos 21. quibus durantibus, tertium, ex septem illis, sigillum aperiebatur. Notum enim est Neronem contra rebelles Iudæos misisse Titum & Vespasianum qui effrenem eorum libidinem gladio compescerent. Cum autem Nerone interim mortuo, Imperio successissent ei Galba, Otto, & Vitellius qui & ipsi modico regnarunt tempore, à militibus tum in Iudæa morantibus, electus in Imperatorem fuit Vespasianus. Is Romam petens Titum filium suum ad procuracionem reliquit.

Hic

Ierosolymorum, qui ipsam Ciuitatem Hieru-
salem cepit, ex qua captiuitate in tantam serui-
tute redacta fuit gens Iudaica, vt duę libre, id est,
Iudei venderetur denario vno. Anno 12. huius
Rotheri Imperauit apud Romanos Domitianus,
sub quo etiam 4. sigillum apertum est. Is enim
summam erectus superbiam, iactauit se, quod
Ierusalem non patris nec fratris, sed sua potius
apta esset industria. Et postquam D. Ioannem A-
postolum in feruentis olei dolium immersum,
in Pathmon Insulam relegasset, secundam & cru-
entissimam quoq; in Christianos per totum Or-
bem excitauit persecutionem, pro qua tandem
imponit poenam, vt in ipso palatio occideretur,
anno 6. Richimeri, quem Ratherus filium ge-
nuit.

viiij. RICHIMER.

RICHIMER Ratheri filius Rex 8. cuius tempore
ut ætate Marchiam Brandeburgensem sumpsis-
se scribunt initium, regnare cepit anno Domitia-
ni 9. & regnauit annos 24. cuius anno 7. apertum
est quintum sigillum sub Traiano Imperatore,
scilicet 3. persecutio Christianorum: fuit quã
maxima. de reliquis 7. persecutionibus præter
iam dictas suo loco. nunc (vt genealogiam Au-
striacę Domus Serenissimę persequar) scien-
dum est hunc Richimerum genuisse Odemarum.

ix. ODEMARVS.

ODEMARVS filius Richimeri Rex 9. in or-
dine regnauit annis 14. cuius anno 3. cepit post
Traianum Imperatorem Cæsar Adrianus, cape-

Anno
Christi

83.

92.

116.

Anno
Christi

runtque anno eiusdem regiminis 5. Benjamin, 9. Ioannes, 12. Matthias, tres illi pontifices Ierosolymitani, & anno 13. desijt Euaristus Romanus pontifex, cui eodem anno succedit Alexander eius nominis Rom. pontifex, 14. anno sui regiminis moritur Odemar Rex, postquam genuit filium Marcomirum.

x. MARCOMIRVS.

130. MARCOMER filius Odemari Rex 10. regnare cœpit anno Adriani Imperatoris vndecimo regnavitq; an. 21. Hic Mariam Regis Vngariæ filiam uxorem duxit, crediturq; Marcoburgum Hassiæ oppidum condidisse. Genuit autem hic Marcomirus, secundus eius nominis, Clodomirum secundum quoq; huius nominis.

xj. CLODOMIRVS.

151. CLODOMER filius Marcomiri Rex 11. regnare cœpit anno Imperatoris Antonini Pij vndecimo, regnavitq; annis 17. quibus temporibus illa Christianorum persecutio fuit, quæ post Traiani tempora sub Antoninis incidit. Genuit autem Clodomirus Farabertum.

xij. FARABERTVS.

168. FARABERTVS Clodomiri filius Rex 12. quibus Romanos ingenti manu Francorum & Saxonum Germania eiecit, regnavit annos 20. & postquam genuisset filium Hunnonem siue Sunponem mortuus est.

xij. HVNNO.

188. HVNNO Faraberti filius Rex in ordine

Roma

Romanos & Gallos sæpe grauitèr afflixit, regna-
uitque annos 28. huius anno 6. regnare cepit Se-
uerus Imperator, sub quo quinta Christianorum
fuit persecutio. Genuit autem Hunno filium, vo-
cauitque nomen eius Hildericus.

xliij. HILDERICVS.

HILDERICVS Hunnonis filius Rex 14. regnavit
annis 40. cuius anno 20. tempore Maximini Im-
peratoris incidit 6. Christianorum persecutio.
anno verò eiusdem Hilderici 35. tempore Decij
7. ingruit persecutio, ex decem illis Christiano-
rum persecutionibus præcipuis, quæ numerantur
à Neronis, Domitiani, Traiani, Antonini, Seueri,
Maximini, Decij. Item Valerij, sub quo 8. persecu-
tio fuit anno huius Hildeberti penultimo, hoc
est, 39. reliquæ duæ persecutiones sequuntur suo
tempore. Genuit autem Hildebertus filium Bar-
therum.

216.

xv. BARTHERVS.

BARTHERVS filius Hilderici Rex 15. regna-
uit annos 19. cuius anno 16. fuit 9. Christiano-
rum persecutio sub Aureliano Imperatore, qui
Claudio & Quintilio successit in Imperio Ro-
mano. Bartheri huius ætate Franci, Hunni, Sa-
xones & Bauari Germaniæ populi Italiam vi-
ingressi, maximas ex ea prædas egerunt. quo tem-
pore etiam Galienus Imperator Mediolani
cæsus est. Genuit autem Barthe-
rus Clodium, & mor-
tuus est.

256.

Anno
Christi

xvj. CLODIVS.

275.

CLODIVS filius Bartheri Rex 16. regnavit annos 26. Cuius anno 12. Diocletianus Imperavit Romanis, & decimam persecutionem (sicut Ecclesiastica perhibet Historia) in Ecclesiam Dei exercuit cum collega suo Maximiano: Maximianus enim in oriente, Diocletianus verò in occidente ita Christianorum devastarunt Ecclesiam, ut nullus locus esset in illorum ditione reliquus, quæ non gravissima persequerentur persecutione. Templà Deo & sanctis consecrata incensa, sacra scripturæ codices combusti, & intra dies tantum 30. multa millia hominum crudelissimi sunt occisa, quo tempore Romanus orbis incendijs, proscriptionibus, & crudelissimis innocentissimorum hominum cædibus conflagrare visus est; ita ut, quemadmodum Traiani Imperatoris tempore quintum, de quo supra dictum est in Richimeri generatione, sigillum erat apertum; sic sub hoc Diocletiano sextum aperiabatur. (de quo Ioannes in Apocalypsi capite 6. Pro huius itaq; prophetiæ declaratione notandum est, circa primum Ecclesiæ Statum 10. hæc Christianorum factas fuisse præcipuas persecutiones, quas in Ecclesiam Dei, & pios homines decem quos dixi Imperatores, Nero, Domitianus, Traianus, Antonin⁹, Seuerus, Maximinus, Decius, Valerianus, Aurelianus & Diocletianus hic, exercuerunt, adeo, ut propter durationem istorum persecutionum intermediarum, animi fideles de diuina mirabantur iustitia, quam pro iustis

inu

uocabant ultione & vindicta. Et hoc est quod
reädicto capite 6. Ioannes vidit subtus altare a-
rimas interfectorum. sed de his breuiter hacte-
us. Clodij quoq; huius tēpore Romani Germa-
niam inuadentes, supra 15. millia Germanorum
ad Benacum lacum trucidarunt. Genuit autem
priusquam moreretur Clodius Vvaltherum.

Anno
Christi

xvij. GVALTERVS.

VVALTHERVS Clodij filius, Rex 17. cuius
etate necdū cessauit Diocletiani in Christianos
persecutio, regnauit anno 8. vsque ad Constan-
tinum Magnū, qui tandem in eo bello, quod con-
tra Maxentium susceperat, in signo crucis, sibi de
cælo ostenso, victor euasit, & ob id publicum e-
dixit Edictum, vt posthac in toto orbe Romano,
omnis homo liberè baptizari, & signo Crucis sa-
cro sancto tutè posset consignari: Tempia item
vbiq; reädificari, & in his crucis imaginem de-
pingi, cuique liberum esse permisit. Genuit au-
tem Vvaltherus filium Dagobertum.

301.

A CONSTANTINO MAG-
NO VSQVE AD CAROLVM
Magnum generationes
XIX.

i. DAGOBERTVS.

DAGOBERTVS Gualteri filius natu maior
Rex 18. eodem cum Constantino Magno Impera-
tore regnare cepit tempore, regnauitque annos

309.

Anno
Christi

11. Huius ætate 4. illi Sathanæ fuerunt Angeli, & persecutionum ministri; Maximus scilicet in oriente, Seuerus in Italia, Maxentius Romæ, Licinius in Aegypto & Alexandriæ, qui tenebant ventos (id est, Sanctos Ecclesiæ Doctores) ne flarent (id est, prædicarent) neque in terra, neque in mari, neque in vllas arbores (id est apud vllos omnino fideles) quorum conatibus forti animo Imperator, quem dixi, Constantinus Magnus, qui sedem Imperij transfudit in orientem, obstetit, fuitq; Angelus ille bonus, de quo Ioannes Apocalypseos cap. 7. scribit, qui ab ortu solis ascendere visus est illi, cum diceret: Et vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei viui; & clamantem voce magna quatuor Angelis. Qui autem 4. illi fuerint angeli stantes, supra dictum est: restat igitur aliud nihil quam vt Genealogiam Austriae principum continuantes dicamus, Dagobertum genuisse Clodomirum,

ij. CLODOMIRVS.

322.

CLODOMIRVS alter Dagoberti filius, (nam Dagoberti natu grandior Francorum Rex 19. in pugna contra Romanos & Gallos occiditur) Rex 20. Hic ex regni parte ducatum fecit, cui Genebaldum fratrem suum Ducem præfecit, qui anno 326. primus Franconia Dux esse cepit; cuius filius etiam Dagobertus secundus dux efficitur. Richimerus huius Clodomiri filius primogenitus Rex 21. in prælio à Gallis occiditur, anno Christi 352. cui succedit frater Theodomirus Clo-

domiri

Clodomiri illius alter filius, in quo principum Austræ generatio continuatur.

Anno
Christi

iiij. THEODOMIRVS.

THEODOMIRVS Clodomiri filius alter, Rex in ordine 22. cępit regnare, septenio ante Iulianum Romanorum Imperatorem, regnavitq; annis 10. quibus decurrentibus septimum illud sigillum est apertum, de quo Ioannes in Apocalypsi cap. 8. ita scribit; quod cum aperuisset sigillum 7. factum est silentium in cęlo, quasi media hora; vbi adhuc alia nuntiatur persecutio, quę sit Ecclesię obuentura. quod respexisse videtur Historia Ecclesiastica libro 10. in quo legitur, quod Constantino Illi Imperatori, de quo supra, Christianissimo successerunt Constantius & Constans filij; quorum alter, Constantius scilicet, fuit Arrianus, & Iulianum, quem dixi, creavit Cæsarem, qui de Christiano factus Apostata, persecutus est Ecclesiam, & fecit in ea silentium à cultu diuino. Cæterum, quia vix amplius quàm duos annos fuit in Imperio à morte Constantij, vel, vt alijs placet, anno 1. & menses 8. vtpotè qui bello circa id tempus interfectus sit, idcirco persecutio illius, dimidię solùm horę comparatur. Victus etiam Theodomirus à Romanis & Gallis pugna occubuit, relicto filio suo Clogio.

353.

iiij. CLOGIO.

CLOGIO Theodomiri filius Rex 23. post acceptam à Iuliano ad præsidium Tabernas, apud Argentinā, cladem, in qua 30. millia Germanorum

363.

fuerunt,

Anno
Christi

378.

381.

fuert, obiit anno Christi 378. Hic genuit Marcomirum & Dagobertum. Marcomirus autem Clogionis filius Rex 24. Romanos primū ingenti strage apud Coloniam Agrippinam fudit: deinde iterum congressus cum suis occubuit anno 393. At Dagobertus frater Marcomiri est, in quo linea Principum Austriae continuatur, tanquam tum adhuc superstiti filio Clogionis, cuius etate 1. Angelus tuba canere cepit, sub Valente Imperatore, qui Arrium amplexus, eo quod ab vxore Arriana seductus, in eandem Arrij prolapsus haeresim, & Catholicos atrociter persecutus est: Gottis quoque petentibus sibi aliquos dari Episcopos, Arrianę sectę misit sectatores, à quibus cū nō fidei Sacramenta, sed perfidię perciperent excrementa, breuiter tam late sparsa est hæc pestis, vt maior pars totius Orbis Christiani esset Arriana. Valēs igitur & Arrius cuius fautor erat, 1. Angelus est qui tuba cecinit, ex ijs septem, qui non boni Angeli, sed Satharę nuncij, qui tuba canentes, in Ecclesia Dei periculosas & grauissimas conflagrunt persecutiones.

v. DAGOBERTVS.

DAGOBERTVS Clogionis filius Frater Marcomiri regis 24. à Francis interrex constitutus est, quo tempore ita attritæ sunt Francorum vires vt coacti sint Romanis tributum persolvere. canit etiam Valentiniani Rom. Imperatoris hac etate 2. Angelus sua tuba post Arrium hæreticu ille Macedonius, nam (vt ex Ecclesiastica patet Historia authore Rufino lib. 10. cap. 25.) Arrian

per

perfidia in tres diuisa erat sectas. Hic Macedoni-
cum suis asseclis tertiam facit, qui similem qui-
dem Filium per omnia Patri: sed Sactum Spiritu
cum Patre & Filio nihil habere comune, volunt.
contrà quos cōgregata est 2. Vniuersalis Synodus
Constantinopoli 450. Episcop. in qua 2. hic Ange-
lus tuba cinens cum pestifera sua heresi cōmuni
omnium patrum sententia fuit cōdemnatus. sed
ad Dagobertum reuertamur, qui genuit filium
Clodium.

383.

vj. **CLODIVS.**

CLODIVS Dagoberti filius, pater Marcomi-
ri 4 & Auus Pharamodi regis Francorū, 25. licet
ex regum prosapia natus, non tamen Rex, sed
dux duntaxat habebatur. huius tempore 3. Ange-
lus tuba canere cepit sub Imperatore Arcadio.
quo Imperante fuit in Britannia monachus qui-
dam Pelagius, q̄ doctrina sua heretica totam infe-
stauit Ecclesiam, & tres impios seminavit erro-
res. de Gratia vnum, quo impudenter asseruit ho-
minem suis viribus absq; Dei gratia vitam pos-
se promereri æternam: Alterum, de Culpa Origi-
nali, quo non puduit illum affirmare; infinitos
nasci infantes, ita, vt primus homo Adam ante
primum lapsum absq; peccato fuisse dicitur: Ter-
tium de Sacro Baptismo, dum impiè negauit Bap-
tismum infantibus auferre peccatum, vt qui si-
ne peccato nati essent originali. Atque ita Pela-
gius illè fuit Angelus 3: circa hæc Clodij nostri
tempora, & stella de cælo Ecclesię cadens, ardens
tanquam facula, & largissima diuinæ gratiæ flu-

397.

mina

Anno
Christi

14

Genealogia Principum Austriae

mina, & sacros baptismatis fontes in absynthiū
vertens. sed ad Clodium redeamus, qui genuit
Marcomirum 4. eius nominis.

vij. MARCOMIRVS.

MARCOMIRVS filius Clodij, Dux post re-
ges apud Francos 4. genuit Pharamundum du-
cem 5. qui à proceribus eligitur regni Frâcorum,
quod à Franco, vnde hætenus Austriæ principum
prosapia inde ab initio deduximus 24. generatio
nes, sic vocatur, sequuntur totidem alia generatio
nes à Pharamundo vsq; ad Rudolphum primum,
eo ordine qui sequitur.

viii. PHARAMVNDVS.

420.

PHARAMVNDVS Marcomiri filius, 5. Fran-
ciae orientalis, seu Frâconiae Dux, anno ætatis suæ
quingagesimo V Virceburgi Francorum Rex e-
ligitur, regnatq; annis 11, cuius ann. 2. Diuus Hie-
ronymus moritur in Bethlehem Iudæ, anno æta-
tis 91. moritur & Pharamund^o, postq; genuit Clo-
dium. Cæterum vbi sepultus fuerit, hætenus est
incertum, licet Germanorum aliqui scriptores
memoriæ proditum reliquerint, corpus eius in
montem Franckenberg sublatum, ibiq; in patris,
scilicet Marcomiri, sepulchro fuisse conditum.
Ab hoc, recta linea vsque ad Philippum 2. Hispa-
niarum etiamnum adhuc viuentem Regem 34.
generationes Serenissimorum Austriæ prin-
cipum continuantur, idq; in hunc
modum, qui sequi-
tur.

ix. CLO-

ix. CLODIVS.

CLODIVS capillatus, siue Claudius dictus
comatus, Pharamundi filius, patri successit, reg-
nauitq; annos 18. quibus currentibus, hic animad-
uertens Romanorum Imperatorum vires, assu-
uit Gothorum bellis extenuatas, conscripto sa-
tis numero exercitu, paucos intra dies Lotha-
ringos, foederis inter Germanos & Gallos fra-
ctores, armis subegit, Samarobrinam etiam urbem
Cameracensem, occisis praesidiarijs Romanis, re-
cuperat, urbemq; Tornacum expugnat, & oes praesi-
darios internecione delet: in Burgundiam postea
delatus, eam aduentu suo occupat. Huius anno
D. Augustin. Hypponenſis Episcopus moritur.
Comatus hic Claudius ob id appellari scribitur
quod & ipse capillos aleret, & suos comam alere
iufferit, quo facilius à Gallis dignoscerentur,
quos ipse armis subactos tondendi madauerat. Hu-
ius deniq; aetate 4. tuba insonuit angeli 4. quae pra-
euidit multo antea D. Ioannes in Apocal. ca. 8. ubi
duas tangit hereses, vnam Eutychis Abbatis Con-
stantinopolitani, asserentis diuini verbi naturam
in carnem fuisse conuersam, ac ob id non conce-
dendum putabat in Christo duas esse naturas di-
stinctas, sed per quandam confusionem unitas. Al-
teram Nestorij, qui è contra non solum duas in Chri-
sto astruebat naturas, sed duas etiam Christi finge-
bat personas, vt Christus alius esset Dei, alius ho-
minis, id est Mariae filius. Verum error huius Ne-
storij in 3. Synodo Vniuersali, quae an. huius Clo-
dij 3. celebrata fuit: illius verò Eutychis haereticis

Anno
Christi

431.

4. Tuba.
Apoc. 8.

433.

in 4.

Anno
Christi

in 4. Concilio generali, quod annis sequentibus, hoc est, Merouei & Childerici temporibus fuit conuocatum, à 630. Episcopis conuicta est.

x. MEROVEVS.

449.

MEROVEVS filius Clodij (alij putant sanguine & agnatione duntaxat hunc proximiorum sine propinquiorum fuisse, licet perperam) patri successit, Francorum & Celtarum Rex, Audax vulgo appellatus, maxime quod contra Hunnos, qui duce Attila coacto exercitu quingentorum millium hominum, Germania peruagata, Colonia, Treueri, ac urbibus alijs, atque multis ad Rhenum sitis Castellis, oppidisque deletis, facti audaciores, ab hoc Meroueo deuicti, adeo, ut Attila potiore exercitus sui parte amissa, cumque in fugam versum suum exercitum colligere non posset, irae doloreque compunctus, in Hungariam, unde exierat, regredi cogeretur. Meroueus etiam hoc prospero bellorum successu factus animosior inuasi magnam Galliae partem, Parisios, & Senones, urbem primarias occupauit: à quo tempore Gallia mutato nomine, Francia vocari coepit, à Franco ad quem in recta linea ab hoc Meroueo retrò per ordinem 27. Principes humerantur. à quibus Austriae Principes Archiduces, Reges, Imperatoresque originem ducunt. Genuit hic Meroueus Childericum, & cum extendisset limites Imperij sui regnassetque annos 50. moritur anno à nato Christo 458.

xj. CHILDERICVS.

458.

CHILDERICVS seu Hildericus Merouei filius

liu

us, Patri in regno succedit; Vir forma, morum-
 ue elegantia præstans. quibus naturæ dotibus;
 eglecta regij fama, dum abutitur, in exilium pel-
 tur, nempe ob vitæ intemperantiam & corrup-
 lam regno deiectus; deinde tamen iterum reuō-
 tus, præfuit regno 26. annis, computatis 8. illis
 annis, quibus Aegidius Roma. Dominus Sueffio-
 um absente Childerico, Franciæ præfuit. Hunc
 dem Childericus profugientem Coloniam in-
 ecutus est, vrbe expugnata. Reliquit post se fili-
 um, vnicum ex Basina, Lotharingiæ Regis filia,
 egni successorem Clodoveum, vitamque postea
 um morte commutauit. Quo tempore, s. Ange-
 us tuba cecinit attenda Vandalorum & Hunno-
 um persecutione, quæ per 5. menses, hoc est, per
 uinque regum durauit successiones. Nam; vt
 radunt Historiæ, apud Vandalos, quos Dux qui-
 am exercitus Romani Bonifacius de Hispania;
 bi eos persequebantur Gotthi, ad se inuitauit in
 africanam, inter alios 5. regnarunt Reges, qui diui-
 a pariter & humana perturbauerunt, Gunderi-
 us videlicet anno 412. Gensericus 428. eius fra-
 er Honorichus 476. Trasimundus 496. & Gildi-
 nerus vel Gildimer 530. Ac licet hi quinque Ec-
 clesiam persecuti fuerint omnes, G E N S E R I C V S
 attamen quintus quasi Tubicen, in hæresim pro-
 apsus Arrianam, omnium maximè prophanauit
 Ecclesiam, atq; ob id hunc etiam quintum Ange-
 lum tuba canentem antea diximus. Paulò post, et
 iam 6. Angelus, hoc est, Laurentius Antipapa tu-
 ba canere cepit, propter quem in Ecclesia denuò
 facta est diuisio, scilicet ann. à Christo nato 498.

Anno
Christi5. Tuba.
Apoc. 9.

476.

6. Tuba.

498.

C

quan-

Anno
Christi

499.

quando Laurentius ille & Symmachus duo eligantur Papæ: Symmachus habito Romæ Cōcilium alteri fuit antelatus; Cardinalis Paschasius a tipapæ Laurentio adhæsit, quod graue in Romana Ecclesia dissidium peperit. cui accessit & haec incommodum, quod tunc Imperium tenebat. Anasthasius Eutychiana infectus hæresi, qui Catholicos persecutus fuit, & multos in exilium relegauit Episcopos, eodem nimirum tempore, quo per Italiam regnabat Theodoricus Rex, & hæreticus Arrianus, qui Ioannem Pontificem, Symmachum patricium, Boethium, aliosq; insignes quosdam viros morte affecit. Verum de Childerico quid haftenus; sequitur in ordine generationis Clodoveus.

xij. CLODOVEVS.

484.

CLODOVEVS Childerici filius, vxorem duxit Clotildam, siue Crotildim, filiam Regis Burgundiarum, fidem Christi professam, quæ multis & a fidei precibus, marito suo Regi Christianam fidem persuadere nritur. Is autem, prædecessoribus suis reges rectè, etiam sine hac fide, eaque incommunita, regnum administrasse dictitans, reluctabatur tamdiu, donec illi necesse fuerit, instructo exercitu, obuiam procedere Germanis, à quibus dedè premebatur, vt aduersum prælij exitum metuens, suisque Dijs diffidens, votum fecerit; si viceret, se Clotildis Dei sacra suscepturum. Debet latis itaq; Germanis, auctoq; Regni pomerio, reuersus, à S. Remigio baptizatur: ita factus Ga-

ia Germaniæque ex parte Monarcha, apud ex-
eros principes tam celebris euasit, vt Imperator
ille, quem dixi, Anasthasius eum dignatus sit ho-
nore Consulis atque patricij, transmissa ad eum
corona aurea. Huius tempore fortis ille Ange-
lus, de quo Ioannes in Apocalypsi capite 10. lo-
quitur, Iustinus Imperator Catholicus apparet:
s enim postquam Anasthasio in Romano succes-
sit Imperio, publicum emisit edictum, quo non
Arrianam modò, sed hæreses omnes extirpandas
esse præcepit; quòd Edictum rectè dici potest li-
ber ille, quem Angelus in manu sua tenebat a-
pertum, sed quia tum temporis viuebat adhuc
Theodoricus ille Rex hæreticus, non poterant
eo sæuiente tutò Christiani fidem suam profi-
teri, nedum publicas decantare laudes. Pa-
cem tamen Iustinianus Iustini ex sorore nepos
in Ecclesia foeliciter postea cepit promouere,
editis de fide Catholica & rebus Ecclesiasticis
sanctionibus quamplurimis, quibus tranquil-
litatem altero pede mari, & altero terræ præ cæ-
teris egregiè tutatus est. sed de Clodouei tèm-
poribus quidem hætenus; qui filium genuit Lo-
tharium.

Anno
Christi

xiiij. LOTHARIVS.

LOTHARIVS maior natu Clodouei fi-
lius, (post Childebertum fratrem, qui absque le-
gitimo successore obiit anno regni 45.) successit
anno Christi 560. cùm ante in suis Suefionibus
& Belgio regnasset. Hic secundus rex Christianus

560.

Anno
Christi

7. Tuba.

Apo. II.

per obitum fratrum suorum diuisum regnum
vnum redactum possedit amplissimum, atque
lios quatuor post se reliquit, de quibus post
nunc de 7. Angelo tuba regis huius tempore ca-
nente, Patriarcha scilicet Anthimo Hæretico A-
tiocheno, quem Agapetus Papa in cōspectu Iust-
niani Impe. excōmunicatū prius deposuit ac in
cū eius substituit Menam. Postq̃ autē Agapeto i-
pontificatu successisset Syluerius, Theodora Iu-
stiniani coniux Augusta petijt ab eo, vt dictum
Anthimū restitueret. Quod vbi facere negasset,
iusdem Theodoræ iussu in Insulam Pontium rel-
gatus est, eiusque in locum Vigilius subrogatus.
Seruus autem Dei Mena, propter fidei veritatem
multas & graues pertulit persecutiones: atq; i-
hos duos viros, puta Syluerium & Menam, tan-
quam Christianæ fidei perspicuos testes, rectē c-
tenite videntur, quæ Ioannes in Apocalypsi d-
duobus testibus prædixit capite II. Sed ad filio
4. Lotharij veniamus, quorum vnus est Sigebertus.

xiiij. SIGEBERTVS.

SIGEBERTVS, siue Sigisbertus, vel, vt vō-
lunt alij, Sigilbertus, Lotharij primi filius, cum
fratribus Monarchiam patris post longam con-
tentionem regni, quod pro se quisque vendicare
conabatur, tandem concordia inita in 4. partes
illud ita diuiserunt, vt Sigeberto Mediomatrice
siue Austrasia contingeret. Aribertus, qui Pari-
sij tota que Neustria rex dictus est, Frater Sige-
berti nullos habuit liberos, repudiata enim vxor

re Nigo-

de Nigoberga, impuro duarum ancillarum amo-
re implicatus fuit. Chilpericus alter Sigeberti
frater, post mortem Ariberti, fit Francorum rex.
hic habuit tres vxores, quarum primam Andoue-
ram, susceptis ex ea tribus liberis, repudiauit: se-
cundam, dictam Galsindam, persuasus à Frede-
runda, ancillarum vna strangulari iussit; ipsamq;
Mellicem, quam insano amore deperibat, in vxor-
em duxit; habuitque ex ea multos liberos, sed
immatura mors eos omnes rapuit, præter Clo-
tharium, siue Lotharium, qui patri Chilperico in
regno successit. Gonthramus tertius Sigisberti
frater Aurelianensis Rex, cum quo Sigebertus foe-
deratus inijt contra Chilpericum fratrem. (de quo
scribitur, atq; in quo tanta regnandi fuit libido, vt Si-
gebertum à Germanis hostibus oppugnatum, A-
quitaniæ parte, vrbeque Remense exuerit.) quo
cedere ita adiutus Sigebertus, non solum amissa
recuperauit, verum vltius progressus, victoriæ
beneficio vsus urbem Suefsionum Chilperico e-
ripuit. Sigebertus hic Austrasiæ Rex primus du-
xit vxorem Bruniam seu Brunichildem Athana-
gildi regis Hispaniæ filiam, de qua vna Sibyllarum
vaticinata scribitur:

Veniet Brunia de partibus Hispaniæ, ante cu-
ius conspectum gentes & reges peribunt, ipsa ve-
ro calcibus equorum conteretur. quod vaticinium
quemadmodum euentum sortitum sit, infra di-
cemus. Iam quia Sigebertus Austrasiæ rex i. dicitur
Austrasiæ limites aliquo pacto, quemadmodum
tunc fuerit describamus. Fuit hæc potentissima,
in duas partes superiorem & inferiorem distincta

Anno
Christi

regio, quæ duas sedes continebat regias; vnam, nempe superiorem, Metis: alterâ, hoc est, inferiori Coloniam, hæc Leonis Belgici pes dexter anterior, illam verò pes eiusdem sinister anterior demonstrat, adeo, vt superior Austrasia, nunc Lotharingia: inferior verò Belgium siue Germania dicatur inferior. ab Austrasio duce quodam ipsius sic dicta, qui, vt memorant, antequam Franci Germani Belgas sibi, vt ab initio huius Genealogiæ diximus, subiugassent, illis id nomen indidit. Terminabaturq; Rheno, Alpibus, Segusianis, Maduis, Heduis, Sequana, Schalde, & Oceano aquilonari, porrectissimum illum terrarum tractum in se totum complectens. ob quam regni amplitudinem Austrasiorum reges à nonnullis Historicis existimati sunt, etiam Francorum Celta- rum fuisse reges, vt de hoc Sigisberti, qui & S. Galli monasterium fundauit, regijsque cum donationibus, tum privilegijs dotauit, cum tamen Celtis nunquam Austrasiæ reges imperauerint.

XV. CHILDEBERTVS.

578.

CHILDEBERTVS, Sigisberti ex Brunia vnicus filius, Austrasiæ rex secundus, Regnū Burgundiæ à morte Lotharij patrui sui iure testamenti adiit, qui cum an. 12. regnasset, toxico Fredegundæ, cuius antea mentionem fecimus, Chilberici Sueffionū regis coniugis sublatuſ est an. à nato Christo 578. Nā cum Childebertus hic impuberis regis Lotharij secundi tutelam ad se trāsferre conaretur, mater huius Lotharij Fredegunda coactio exercitu, illi obuiam progressa, primos ordines exercitus præcessit, puerū Regem, quē vnus gestabat, militibus

ostendit.

endit. quæ res Francorum animos adeo accen-
te scribitur, ut inde victoria illis contra Chil-
bertum manuerit. reliquit aut Childeburtus
um maiorem natu Theodobertum. Ne aut ex
entitate nominis error subrepat, notandum hîc
Dagobertum filium Lotharij 2. semper circû-
xisse magnum cōcubinarum numerû, easq; oēs
lendidè regioq; fastu vestibis ornasse, ex quarû
a filium habuit Nothum, nomine Sigebertum,
em regem Austrasiæ constituisse quidâ asserût.
c Sigebertus frater vnicus Clodouei 2. legiti-
i, qui regnum Francorum adeptus est an. 625, ha-
it vnicum etiam filium, quem moriens Grimo-
do cuidâ Maiori Palatij cōmendauit, qui pue-
m tonsum, in monasterium vsq; in Scotiâ trās-
isit, filium suû Hildeburtum siue Childeburtum
ustrasiæ, quem vocant regem constituens. Quæ
s cōsilio Didonis Episcopi Pictauiensis acta per-
bebatur. Sed biennio post, cûm Regi Clodo-
eo secûdo peruersitas hæc Grimoaldi innotuif-
t, iussit eum necari, Hildeburtumq; regno ex-
ulit, quod de Hildeberto nostro, ex Brunia Si-
eberti filio, nequaquam est intelligendum. qui
uidem Childeburtus genuit Theodobertum.

xvj. THEODOBERTVS.

THEODOBERTVS natu Childeberti filius maior,
ustrasiæ Rex tertius, à fratre suo Theodorico,
uem Brunehildis siue Brunia huc insanix insti-
auerat, supra Metas seu Mediomatrices apud
Tullum oppidum (quod tum recēs extruebatur)
prælio victus ingenti Coloniam fugâ peruasit,
quo prælio vtrinque supra 30. millia hominum

Anno
Christi

550.

600.

618.

concidere. ibi proditiōe à suis stipendiarijs, qui
bus ingentem Brunehildis promiserat vim pecu-
niæ, capite ex insidijs truncatus est. quod Metas
perlatum, vñà cum omnibus liberis suis præter se-
niorem filium Sigisbertum, qui auxilio amico-
rum ad Godfridum siue Godouardum, & Gene-
baldum Franconiæ Duces nepotes suos transfu-
git, reliquos autem Theodoberti filios, Gunthra-
mum videlicet & Lotharium, Brunia in conspe-
ctu suo Metis iugulari fecit: illum anno à natiui-
tate Christi 550. hunc verò circiter annum 600.
Deinde etiam Theodoricus trucidato fratre cum
regno Austrasiæ & Burgundiæ annis 18. esset po-
titus, eiusdem Brunehildis auxiæ suæ dolis, cōcin-
nato toxico è viuis sublatuſ est an. 618. nullo ex
se hærede relicto. Brunehildis aut & ipsa tandem
Lotharij secundi iussu (nam in eius potestatem
deuenerat) à quatuor in diuersum actis equis di-
scerpta est, eò quod filij eiusdem atque nepotes
Lotharij quæstionem status mouissent, negantes
eum esse legitimum: resque ad arma & bellum
deducta, cuius vnica causa Brunehildis perhibe-
batur, instigatrix & alumna, in qua vaticinijs, de
quo ante diximus, euentus apparuit: & ante cu-
ius aspectum, præter gentes, etiam fratres duo
perierunt Sigisberti, quem genuit Theodobert-
us, de quo hætenus.

xviij. SIGEBERTVS.

SIGISBERTVS Theodoberti occisi filius,
post mortem Theodorici patruſ, qui patrem ip-
sius interfici curauerat, cum iam annis 18. apud

nepotes

potentes suos duces Franconia, ad quos confu-
git, delituisset, & vtriusq; Francia, & Burgundia
q; Austrasia regna ad vnum Lotharium Chilpe-
rici Suefionum Regis & Fredegondae filium deu-
ota viderentur, ab Lothario 2. rege procerum in-
uentu, quod regi cognatus esset, 1. Dux Alema-
nia instituitur, super ciuitates Churiam, Lausa-
um, Sedunum, Constantiam, Basileam, popu-
losq; circumiacentes, sub conditione, vt neque
ipse, neq; posterius eius vnquam vel titulum vel
diadema dictorum regnorum sibi affectarent, sed
solo Ducali titulo essent contenti. quae acta sunt
anno à nato Christo 625. quo tempore ac paulo
ante Ecclesia variis experiebatur cruciatibus, cla-
mans, atq; parturiens vsque dum peperisset Im-
peratorem Heraclium, qui rempublicam admo-
dum inuenit afflictam & dissolutam: nam
& Europam Barbari, & Asiam Persae tum deuasta-
uerant. Regnante verò Heraclio fuit in Perside
Cosdros nomine, qui bello Palaestinam oppres-
sit, & Ciuitatem Sanctam Ierusalem cepit: quo bel-
lo multos occidit & Patriarcham captiuum du-
xit Zachariam, ablata etiam cruce Dominica, ne-
que his Cosdros fuerat contentus, sed & Africam,
alias Carthaginem, occupauit, ex quibus victorijs
adeo factus est insolens, vt argenteam aedifica-
ret turrim, in eaque aureum statueret thronum.
Vt autem simplici imponeret plebeculae, & solis
ibi quadrigam, & Lunae & stellarum posuit ima-
gines, & per meatus quosdam occultos, aquam
aspergi curabat, vt sic pluuiam quasi de caelo de-
mittere videretur. Quo nomine se ab incolis, &

625.

Apoc. 12.

Anno
Christi

vicinis gentibus suo imperio subiugatis, & regem regum & dominum dominantium vocari, imò vt Deum coli voluit. Hic nimirum Draco ille fuit rufus & callidus, Lucifero in hoc, quod se Deo equalem statuere niteretur, perq̃ similis. qui 7. diademata, hoc est, multa regna, & decem cornua, id est, instructissimos habebat exercitus, quibus stellarum, id est, totius puta orbis terrarum partem tertiam ad se trahere videbatur: qui sanguinis Christiani stititissimus ante mulierem illam, Catholicam scilicet stetit ecclesiam, cuius filium Heraclium Imperatorem cupiebat deuorare: ipsa verò mulier siue Ecclesia, quæ tum erat in Asia, præ timore Constantinopolim fugiebat, & in Græciam, vbi locum à Deo habebat paratū, vt pasceretur. Cosdroes tandem fuga quoq; tangitur: nam Heraclius anno Imperij sui 12. contra Persas armata manu, in qua D. Virginis Mariæ gerebat imaginem, proficiscitur, quos item debellauit; quo bello Draconē illum Cosdroem mox à principio coegit in fugam, ac temporis successu, ciuitates & regiones, quas ille deseruerat, omnes penè deuastabat. Quibus peractis, tum demum vox in ecclesia illa est audita: NVNC FACTA EST SALVS, ET REGNVM DOMINI NOSTRI &c. Nam hoc prælium totum, nō de Angelis tantum, qui spiritus sunt, sed rectè etiam de hominibus intelligendum esse, ex illis maximè verbis patet, quæ in textu Apocalyp seos habentur:

• *Et non dilexerunt animas suas vsq; ad mortem.*

Cùm

Cum heas Heraclio victus esset Cosdroes, fili-
cum principibus Persarum & exercitu præ-
andi misit aduersus Heraclium vsq; ad Danubi-
; vbi postquam ab vtraq; parte diu multumq;
gnatum esset, in id tandem conuentum fuit, vt
belli duces, Heraclius nimirum & Cosdroe
us singulare inirent certamē: quod & factum,
filius Cosdroe victus, non tamen occisus est.
anc ergo Cosdroe filium Siroen sub bestia illa
mprehendi puto, cui Draco ille suam dedit po-
statem, & cui non absq; summa populi admira-
one reuiuiscenti datum est bellum facere san-
is, & vincere eos: multos enim martyrio affecit
nctos, vt Anasthasium, cumq; eo Monachos sep-
aginta, & alios Christianos permultos: & cum
oc bellum septennio durasse scribatur, rectē cō-
eti sunt ex vna parte dies illi 1260. & ex altera
mpus, hoc est an. tempora, duo anni, dimidium
temporis, annus medius: atq; ita 7. an. computen-
r, quibus mulier in solitudinem fugata, interea
lebatur, donec Heraclius cum filio Cosdroe sibi
biugato in Persidē ad ipsum venisset Cosdroē,
umq; fuisset sic allocutus; vt si credere voluerit
omino nostro Iesu Christo, & illi⁹ se seruū esse
onfessus fuerit, Regnum Persarum totum, & vi-
am se illi daturum. Quod cum recusasset, gladio
extracto caput ei proprijs amputauit manibus,
multosq; Heraclius secum reduxit captos antea à
Persis, ac crucem Saluatoris sanctam Hierosoly-
nam reportauit: & reduxit quoque Patriarcham
Zachariam, cuius fides & patientia sic probata
fuit. Insurrexit autem sub Heraclio Princeps

qui-

Anno
Christi

28

Genealogia Principum Austriae

Apoc. 13.

666.

quidam Arabum siue Saracenorū nomine Mahometes, qui per eam in Apo. designabatur bestiam, duo cornua habentem agno similia, qui loquebatur autem sicut Draco Coldsroes: nam vt ille sibi diuinum arrogabat honorem, ita hic etiam vt Deus, à suis adorari, aut saltem maximus inter nuntios Dei haberi voluit; potestatem etiam prioris faciebat bestiae, quia regum Persarum, siue quod idem est Saracenorum & continuauit & euexit: instituitque imaginem bestiae, id est, suum suae sectae post se reliquit pontificem, quem Saraceni vocant Calipham, Cum autem vix vlla fuerit secta, quae tantopere Christianae nocuerit fidei, vt quae non solum Persidem, Arabiam & Syriam, sed Aegyptum etiam & Africam; imò partem & Hispaniae in fecit non exigua; ob id procul dubio D. Ioannes tam diligenter tempus illius sectae inculcat per numerum bestiae 666. qui in Mahometis nomine graece scripto continetur. Atque haec ferè sunt memoratu digna, quae in id tempus, quo Sigisbertus Theodoberti filius primus Alemaniae Dux est constitutus inciderunt: nunc ad Otbertum, quem genuit Sigisbertus, filium ordine procedamus.

xviiij. OTBERTVS.

OTBERTVS, qui à nonnullis (vt auus) etiam Theodobertus appellatur, filius Sigisberti Ducis Alemaniae primi, comes Habspurgensis, à castro quondam Auendum, quod postea Auenburgum, deinde Habspurgum vocari cepit, quodque ad Vogesum montem non longè à Mosella & bal-

neis

eis plemerijs, ad limites Lotharingæ & Bur-
 undiæ extructum, comitatus titulum obtinuit:
 qui residere solebat S. Romaricus, dum adhuc es-
 set secularis, & aulam Theodoberti Regis, aut hu-
 ius Otberti, sequebatur ac frequentabat: viuentem
 S. Columbanus, & eius doctrina vigente, ex-
 emplo & vestigijs illius insistendo, reliquit vi-
 tam secularem, terrenumque honorem, nec non
 dignitatem status, quem apud Regem Theodo-
 bertum tanquam Consiliarius regius obtinebat,
 preuit, intrans monasterium Luxouien. mona-
 chus ibidem factus, vbi miranda floruit vitæ san-
 ctate; adeo vt post mortem S. Amati factus Ab-
 bas ad Castrum, quod dixi, Auendum monasteri-
 um extruxerit, in quo tandem etiam sepultus.
 Hinc factum est, vt castrum illud, quod antea A-
 mburgum, deinde Habsburgum appellatum est,
 nomen obtinuerit Mōtis Sancti Romarici Cuius
 quidem castri primus Comes Otbertus, qui et-
 iam Dux Alemaniæ, & hæres Franciæ Orientalis
 fuit, princeps admodum deuotus, Catholicus,
 pius, & pauperum fautor eximius. Quod vel hoc
 etiam exemplo facillè apparet. Cū Scoti cuiusdā
 inde ex patria sua venientis nomine Troperti Ere-
 mitæ, precibus Otbertus hic princeps liberalis-
 simus acquiesceret, eiq; non solum locum conce-
 deret, quē extruendo templo siue oratorio in syl-
 ua petisset, verū in puram etiā eleemosynam,
 latissimum terræ tractum assignaret, qui à mon-
 te Samba vsque in Metzenbach & Syluam nigrā
 ad Brisgoam protenditur: eidemq; duos insuper
 socios adiunxit tanquam familiares, qui eum in

Anno
Christi

30

Genealogia Principum Austriae

extruendo templo, Monasterio siue oratorio in-
uarét: quo extructo postea non tantum S. Trupe-
tus, quem martyrem quidam nequissimi homines
interfecerunt: verum etiam Othbertus ille princeps
piissimus, post obitum suum, in eodem loco,
sepulti sunt, vna cum quibusdam alijs Hab-
spurgi comitibus. Id quod sub eodem Samba mo-
nte, in Brisgoia, Epitaphium affixum docet, qui
nominantur Othbertus, Rampertus, Lutfri-
dus, Hunfridus, rursus Lundfridus, Hugo, & Euer-
dus, Comites in Habsburg, qui ibidem in Mona-
sterio S. Truperti sunt sepulti.

xix. BEBO.

BEBO, siue Bobo, filius Othberti, Landtgra-
uius Alsatie, fratres habuit Reimbertum, Othe-
bertum, Ethonem Abbatem Augie, qui circa annum
734. postea factus est Episcopus Argentoracen-
sis. Ab hoc Bebone Comite Habsburgensi nomi-
nem habent pagi Bebhauser, Bebsdorff, in Alsatia. Vi-
xit huius Bebonis tempore Pipinus Caroli Mar-
telli principis victoriosissimi filius, quem inter-
pretantur virum fuisse cum aurea corona, & fal-
ce acuta nubi insidentem, de quo Apoc. 14. capite
scribitur. Hic enim, cum Hildericus Francie rex
otio deditus, & inertia, nomine tantum & titulo
regis esset contentus, administrationis vero onere
ra ipsi Pipino relinqueret, scripsit hic Pipinus Ro-
mam ad Zachariam Pontificem, atque inde respon-
sum petijt, vter ex his regis nomine dignior vide-
retur; ille ne qui pondus sustineret diei; an qui
otio delitesceret & solo regnaret nomine: cui cum
pontifex respondisset, illum potius appellandum

esse

esse regē, qui bene rempublicam gubernaret, Frā-
ci hac responsione animati, Hilderico rege in mo-
nasteriū detruso, Pipinum statuerunt. Vexabatur
eodem fere tempore ab Aistulpho Longobardo-
rum rege Stephanus Papa; qui in Galliam veniēs,
petiturus aduersus eum auxilium à Pipino, quem
dixi, faciliè impetrauit, & eius ope mox ita defati-
gauit hostem, vt pacem cum Romanis inire coge-
retur, quam vbi paulo post fregisset, atq; secundo
Galliam esset ingressus, per Pipinum Papiæ tam-
diu fuit detentus, vsq; dū securā redderet Remp.
Romanam, & Pōtifici restitueret, quę vtroq; bel-
lo fuerant ablata. Haftenus igitur xix. generatio-
nes à Dagoberto hucusq; deduximus scil. ad Ot-
bertum secundum, quem Bebo pater genuit filiū.

A CAROLO MAGNO VS-
QUE AD RVDOLPHVM I. PRIN-
cipum Austriæ generati-
ones xj.

i. OTBERTVS.

OTBERTVS filius Bebonis, qui & Robertus
appellabatur, fratrē habuit Rothbertum comitē
ab Altenberg, ipse verò erat ex Habsburgensium
comitibus in ordine tertius. Vxorem habuit co-
mitissam Sabaudia, cum qua genuit filium Am-
printum: obiit autem hic Otbertus anno decimo
quinto regis Pipini, qui habuit duos filios vnum
Carolomanum, & alterum Carolum, qui propter
rerū præclarè gestarum magnitudinē cognomina-
tus est Magnus. Hic Carolomanno fratri succes-
sit in regno, habens & falcem, id est, insignem

poten-

Anno
Christi

potentiam, probitatem & auctoritatem, quam in
profligandis hostibus à repub. sua habuerat pate-
re ille Pipinus. Cuius ætate misit Deus Adrianum
eius nominis tertium Pontificem, Ecclesiæ suæ
quasi primum ex ijs Angelis, qui phialas suas ef-
fuderunt. hunc Desiderius Longobardorum Re-
in tantas redegit angustias, vt à Pipini filio auxi-
lium flagitare debuerit, qui pro sua pietate præ-
fato Adriano in Italiam occurreret, eundemque
Desiderium primum inter Papiam includeret
deinde verò Papia capta, eum in Gallias, perpe-
tuum deportaret in exilium. à quo tempore reg-
num Longobardorum in totum fuit extinctum
Atq; sic iræ Dei locus extra ciuitatē (id est, Ecclē-
siæ gremium) calcatus, & fama Caroli Magni
per 1600. exiuit stadia, hoc est fere per vniuersam
terram sparsa est. Primæ autem effusioni phiala
comparatur factū Adriani, quem supra dixi, pon-
tificis, qui contra Pseudosynodum Constantino-
poli congregatam, de abolendis imaginibus, con-
demnauit hæresim Imperatoris Constantini, quæ
imagines Sanctorum eiecit è templis; itemq; al-
teram Fælicianam, quæ assererat filium Dei, in di-
uina natura verum esse Deum, in humana verò
nuncupatiuum: Et, in diuina natura eum esse ve-
rum filium Dei; in humana verò adoptiuium, ita
vt personam Dei & hominis, in duas diuideret
personas; filij verò vnam, & alteram adoptiuam
& hoc fuit vulnus, quod primus Angelus inflixit
habentibus characterem bestię, id est, similem
quandam perfidiam Mahumetanæ tempore Ot-
berti, qui genuit Amprimum.

AMPRIN-

ij. AMPRINTVS.

Anno
Christi

AMPRINTVS, quem alij etiam Rampertum
pellant, filius Othberti, comes Habspurgensis,
xit sub Stephano summō Romanorum Ponti-
e, anno à Christi natiuitate 814. à quo Canon-
ionem impetrauit S. Truperti: Etiam ab hoc
nprinto nonnulli existimant Castrum illud, ac
guū, in Brisgoia situm, Ampringen vulgo dictū,
omen & exordium habere. Genuit autem Am-
intus filium, nomine Gonthramum ex Aliza
ore, comitissa in Benurn.

814.

iiij. GONTHRAMVS.

GONTHRAMVS filius Amprinti, comes di-
us est etiam de Altenburgen, habuitq; duas cō-
quenter vxores; quarum prima Brigantina fuit
omitissa, altera verò Ita filia Alberonis comitis
Kalb. Ex fratribus vnum habuisse legitur Bru-
nem Papam, alterum Landfridum: filium au-
m genuit Luthardum. iecit hic fundamenta ca-
ri Scarffenstenij, sed mortē prauentus, non ab-
soluit. Sepultus in cœnobio S. Truperti.

iiij. LVTHARDVS.

LVTHARDVS filius Gonthrami, Comes Hab-
burgensis & Altenburgensis, castrum acuti lapi-
is, hoc est, Scharffenstein, à patre Gonthramo
nchoatum, absoluit. Genuit tres filios Betzonē,
erthilonem, & Gebesonem, comites Habspur-
genses, & Altenburgenses, decessit circiter
annum à nato Christo 899. tem-
pore Cæsaris Arnul-

899.

phi.

D

V. BET-

Anno
Christi

34

Genealogia Principum Austria

v. BETZO.

948.

BETZO maior natu ex tribus Luthardi filius, quem etiam Betzelinum nonnulli appellant. Hic Hastiludijs Constantiæ interfuit circa annum 948. Primus monasterium Salsburg S. Cyriaci in Brisgoia (vbi & sepultus) suis expensis extruxit. Frater huius Berthilo cæpit monasterium VVol-
kirch monialium in honorem D. Margarethæ. Po-
stremus Luthardi filius Gebeson frater quoq; hu-
ius Betzonis, comes ab Habsburg, Vviffenauge-
um monasterium apud Rauenspurgum suis ex-
pensis & sumptibus condidit. Factus hic etiam
Episcopus est Constantiensis. Genuit autè & Bet-
zo tres filios, Rapotonem, Rudolphum, & VVe-
rengarium, qui postea Argentinensis factus est E-
piscopus.

vj. RAPOTO.

972.

RAPOTO, Betzonis filius, comes Habspurgen-
sis & Altemburgensis, arcem Habspurgum in Ar-
gouia iuxta Bruck oppidum in monte condidit,
Vverengario fratre expensas faciente; vxorè du-
xit Itam, ex Lotharingiorum Ducum sanguine, fi-
liam scilicet Ducis Dioterici. Frater Rapotonis
Rudolphus cœnobium Othmarsheim in hono-
rem S. Quirini fundauit. Ipse verò Rapoto Mu-
rense cœnobium apud Heluetios in Diui Marti-
ni honorem construxit, in quo vnà cum vxore se-
pultus est. Incidit in hæc tempora Crescentius
quidam Patritius Romanus, qui aded rebellauit,
atque in eam temeritatem incidit, vť Gregori-
um Pontificem huius nominis quintum, de pon-

tifica-

catu dei jceret, eiq; Antipapā substitueret nomine Ioannem. Multi quoque Romani tunc imblasphemarunt nomen Dei, vtrumque conuenientes solem, id est, vtrāque potestatem, in Ecclesiasticam quā Secularem. Prædictam Crescentij impietatem Ortho 3. eius nominis perator, velut Angelus 4. (de quo D. Ioānes in apocalypsi loquitur) vindicans, phialam effusus super sedem Bestiæ, id est, Consulatū Crescentij tyrannicum, quem ex fuga retractum, paulim manibus truncatis auerso imposuit asino, spectaculi loco per urbem Romam circumuehens, ante urbem suspendi mandauit: vnde donum eius factum est tenebrosū, & linguam eius comedit præ dolore. Sed ad Rapotonem uertamur, qui genuit filium nomine Vverengarium.

vij. VVERENGARIUS.

VVERENGARIUS, siue Berengarius, Rapotonis & Itæ filius, comes ab Habsburg, cognomē Pius, in Diui Martini monasterio, quod magicè dotauit, sepultus est. Genuit, dum viueret, filium Ottonem. Cuius tempore ab Ottone 3. quo diximus paulo ante, Leopoldus Illustris stirpe Conradi Bambergensis primus Marchio stiriæ constituitur; à quo per ordinem, suo conuenienti loco ac tempore, reliquos ad decimum ultimum vsque, annotabimus, vt Archiducum Austriæ & Marchionum differentia ostentur. Fuit huius Leopoldi primi vxor Richards, soror Henrici Aucupis Imperatoris, obiitq; 988. cum qua genuit Henricum, de quo postea,

Anno
Christi

973.

988.

Anno
Christi

nunc VVerengarij itemma prosequamur, qui
vt dictum est, Ottonem genuit.

viiij. OTTO.

OTTO, filius VVerengarij, comes Habsburgensis, cuius vxor Baronissa ab Hornburg, cum qua suscepit filium VVernherum nomine, & post mortem sepelitur in monasterio Murenfi, de quo supra diximus. Huius tempore vixit Hildebrandus ille, vir eximie sanctitatis & spiritu Prophetie præditus; is postea factus summus Pontifex, Gregorius septimus appellatus est, tanquam Angelus quintus, post quartum illum, de quo antea, phialam suam effudit super flumen illud magnum, id est, quosdam Ecclesiasticos, qui cum incôtinentia, Simonia, & alijs vitijs essent corrupti, Concilio celebrato, illis es sacrorum Canonum præscripto, & vxoribus interdixit, & concubinis. Adhæc, cum sæculares antea principes sibi iurisdictionem in clerum vsurpare non vererentur, in eodem Concilio id quoque salubriter statuit, ne ullus Episcopus aut Prælatus inuestituram à laico, cuiuscunque conditionis principe acciperet. De 6. Angelo postea nunc de secundo Marchione Austriae Henrico scilicet, filio Leopoldi primi, cuius vxor Suenthildis, frater verò fuit Popo Episcopus Treuirensis. Genuit hic Henricus filium Albertum, & mortuus est anno à Christo nato 1018. mortuus est etiam martyr ille Sæctus Colomanus in Stokeravv, non ita procul ab Austriae Vienna Metropoli. Albertus autem tertius Austriae Marchio, Victoriosus appellatus, genuit Ernestum ex vxore Adelheide,

1018.

Anno
Christi
1056.

ide, filia Petri Regis Vngariæ, & mortuus est,
stquam gubernasset annos 32. ann. scilicet 1056.
Christo nato. Ernestus verò genuit Leopoldum
lchrum, quintum Austriæ Marchionem, cuius
or fuit Ita, filia Henrici 4. Imperatoris. Verùm
c de quinque Marchionibus Austriæ inciden-
r, de reliquis quinque etiam suo agetur loco;
unc nostram, quam suscepimus, principum Au-
riæ continuemus genealogiam ab Ottone, qui
genuit VVernherum.

ix. VVERNHERVS.

VVERNHERVS, comes de Habsburg, filius Ot-
tonis, insignia dona concessit in fabricam Mo-
nasterij, nuncupati AVE MARIS STELLA,
liās VVettingen & VVelgenstein vocati, institu-
i Cisterciensis, atque à comitibus de Vvalben-
erg, alij dicunt VVandelberg, & Rapoltzviler,
rimùm erecti : in quo monasterio non solum
VVernherus hic sepultus iacet, sed post mortem
eius, etiam plures alij comites ab Habsburg; quo-
rum nomina Epitaphijs exprimuntur, hoc mo-
do: Ioannes 3. Godefridi 2. Albertus vnus, Rudol-
phi 5. Hartmannus vnus, VVernhéus & Henri-
cus. situm est monasterium hoc ad ripam flumi-
nis Licomagi, Germanicè appellati Lechen. Ge-
nuit autem VVernherus Albertum cognomento
Diuitem. Circa hæc tempora sextus apparet An-
gelus, de quo me dicturū ante sum pollicitus, con-
tra tres immundos spiritus, exeuntes de ore Dra-
conis, Regis scilicet Persarum & Turcarum, de o-
re item Bestiæ, id est, Sultani Babylonix, & de o-

Anno
Christi

38

Genealogia Principum Austriae

re Pseudoprophetae, id est, Collegij Mahumetani tres immundos spiritus, in modum ranarum, in stigatores puta & adiutores Saracenorum, contra populum Christianum, qui tum bello & tyrannide Draco extendit Imperium suum in Antiochiam usque, & Asiam minorem. Beati autem erant Christiani illi, qui tum in constantia fide perseuerauerunt, ut enim in terra sancta cum Christo compassi fuerunt, ita in loco Armageddon, id est, consurrectionis, cum eodem collatabuntur. Restat 7. Angelus, Alexius scilicet Imperator Orientalis, qui effudit phialam suam in aerem, dum Urbano pontifici eius nominis secundo, angustias quas Christiani ab infidelibus patiebantur Saracenis, per crebras exposuit literas. Qua fama permotus Urbanus ille, populis occidentalibus persuasit, ut hominum aliquot centena millia, signo Sanctae Crucis muniti, proficiscerentur contra Christiani nominis hostes, videlicet Saracenos; tanta concordia, ut vix vltimo tempore vnquam tot homines in vnâ coierint sententiam. Tunc etiam terrae factus est motus, & fulgura apparuerunt, & tonitrua. Quin & cometae, & alia signa multa sunt visa. Ciuitas autem magna, siue multitudo illa Christianorum militum in tres diuisa est partes; alij per Vngariam, alij per Sclauoniam, alij verò per Apuliam, profecti sunt Constantinopolim. Babylon denique ipsa, hoc est, Saracenis, ita fuit labefactatus, ut vix vnquam antea maiorem senserit confusionem, ita ut compulsi fuerint Saraceni C H R I S T V M blasphemare Dominum.

um. Sed de septem Angelis, phialas suas effun-
dentibus hæc incidenter dicta sufficiant : quæ
præterea Diu⁹ Ioannes in 17. Apocalypseos capi-
te dicit, de impia quoque Saracenorum secta cre-
duntur prædicta, quæ, vt Ecclesiastica testatur
Historia, in duas dissecta est partes; Saraceno-
rum enim alios Persidem, alios verò AEgyptum
inhabitaſſe legimus: vtriq³ suum habuerunt Sul-
tanum. Damnata ergo Meretrix, Secta est Ma-
hometana, in qua fornicati sunt reges terræ, &
inebriati sunt vino prostitutionis eius, dum re-
lictò vero Dei cultu, prophanos sectantur cul-
tus : per mulierem autem Persarum, & per Be-
stiam AEgyptiorum intelligitur Sultanus; tum
quod hic illo ignobilior, tum quod ille hunc
per multos annos ex suis ciecerit sedibus. Ve-
rùm brevis hæc annotatio Historica ad intel-
lectum capituli 17. de quo supra diximus, non pa-
rum proderit. Adferam etiam ea, quæ decimū o-
ctauum & decimum nonum cap. Apocaly. decla-
rare videntur, idque quàm breuissimis : nam ad
Albertum VVernheri filium, in hac Genealogia
nostra subsequenter, properamus.

Contigit ergo his temporibus, scilicet anno
post Christum natum 1096. quod à Summo ponti-
fice contra Saracenos cum ingenti Christianorū
exercitu missus fuerit in Hierusalem Adama-
rus Episcopus Podiensis, cuius opera & consilio
crebrò debellati fuerunt. Ex quo bello & Ieru-
salem, & Antiochia, atque adeo pleraque in Sy-
ria loca Christianorum potestati subiecta sunt;
Sicque Babylon magna, hoc est, prophana illa ce-

Anno
Christi
1099.

40

Genealogia Principum Austriae

cidit secta Mahometana, Adde, quod Godefridus Rex Ierosolymitanorum primus, bellica virtute etiam Sultanum Aegyptium cū ingenti exercitu suo eō adegit, vt se plurimi in mare precipites mitterent, atq; sic perirent. Hinc gaudio perfusi, ex victoria supra dicta, 24. seniores, id est, vniuersi Christiani orbis Episcopi, & 4. animalia, Sanctissimi puta quatuor Patriarchæ, atq; ad eō vniuersa Christi Ecclesia communi congratulatione Deo nostro ALLELVIA, hoc est, laudem dixit, & gloriam, & gratiarum actionem. Nunc ad Vvernherum reuertamur, qui genuit Albertum cognomento Diuitem.

x. ALBERTVS I.

1106,

ALBERTVS filius Vvernheri, Comes Habspurgi, floruit sub Henrico V. Imperatore, duxit uxorem Itam, filiam vltimi comitis de Pfullendorff, & reliquit post se Albertum & Rudolphum duos filios. Interim moritur Leopoldus ex Marchionibus Austriae per ordinem sextus anno 1136. Hic Pius dictus est, postea quoque in Sanctos relatus, qui cum vxore Agnete genuit filium Henricum, septimum Marchionem Austriae, qui etiam Dux Bauariae dictus in Somergott, uxorem habuit filiam Lotharij Caesaris, viduam Henrici Superbi. Diximus supra de quodam Hildebrando, qui postea Gregorius Pontifex est appellatus. Inter hunc, aliquotque successores eius, Victorem scilicet, Vrbanum atque Paschalem, nec non inter Imperatores quosdā per id tempus

Roma-

omanos, fuit controuersia, De iure & modo cō-
rendi dignitates Ecclesiasticas; quas Imperato-
s p consuetudine sua per virgā & annulū: sum-
i verò Pontifices per liberam electionem con-
rri debere volebant. Tandem circa annum Do-
ini 1122. Henricus Imperator Romanorum, e-
s nominis quintus, vltro venit Romam, ibique
ic controuersia his renuntiat verbis: Ego Hen-
cus, Dei gratia Romanorum Imperator, Augu-
us, pro amore Dei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ,
D. Papæ Calixti, & pro remedio animæ meæ,
eo, & Sanctis eius Apostolis Petro & Paulo, &
omino Papæ Calixto, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
imitto omnem inuestituram per annulum & ba-
ulum, & concedo in omnibus Ecclesijs fieri libe-
am electionem & consecrationem. Hanc con-
ordiam præuidit D. Ioannes in Apocalypsi cap.
o, sub imagine Angeli, Calixti scilicet Papæ, qui
abuit clauem Abyssi, id est, potestatem absol-
endi, & cathenā magnam, siue multitudinē Præ-
atorum & Episcoporum, apprehenditque, liga-
it & clausit, per censuram Ecclesiasticam, anti-
uum aduersarium, nimirum persecutores Ec-
lesiæ Catholicæ, ne amplius in Catholicū graf-
arentur clerum, donec compleretur tempus pa-
is longioris, quæ contigit Ecclesiæ tempore Lo-
harij, qui præfato successit Henrico, & Innocen-
ij Papæ, & anno 1122. publicè tandem firmata est.
Henricus autem Leopoldi Sancti filius Marchio
Austriæ 7. in ordine, genuit Leopoldum octauū
Marchionem, & mortuus est, anno à nato Chri-
sto 1172. Leopoldus aut & ipse genuit Fridericū

1122.

1133.

1172.

D s

filium,

Anno
Christi
1191.

42

Genealogia Principum Austriae

filium, cognomento Catholicum, qui in expeditione Hierosolymitana decessit anno 1191. adeo ut restaret nisi Fridericus, alter scilicet huius nominis Austriae Marchio, in ordine decimus, cognomento Bellicosus, qui ultimus in ea familia, in pugna cecidit contra Ungaros 15. Iunii anni, 1246. atque ita cum tempore omnes familiae defuerunt, sola Austriaca, quam à Franco, tempore Iulij Caesaris viuentis, ad Albertum usque deduximus, hucusque permanente. Genuit autem Albertus ille filius VVernheri, Albertum secundum.

xj. ALBERTVS 2.

1218.

ALBERTVS 2. filius Alberti 1. cognomento Diuitis, Comes Habsburgi, & Landgravius siue provincialis eius ditionis, comes superioris Alsatie, uxorem duxit Hedvvigem, ex antiquissima stirpe comitum de Kiburg, ex qua suscepit filium Rudolphum, postea Romanorum Imperatorem, quem Fridericus 2. Imperator è sacro fonte sustulit, atque in aula sua pro dignitate educauit. Hic Albertus, cum in vita sua maximè delectaretur exercitio rerum bellicarum, atque in ijs iam dexterrimè versatus esset, tandè in senectute, desiderio videndi sepulchrum Domini captus, filijs principatus sui administratione commissa, in Palestinam, quæ olim terra Sancta appellabatur, proficiscitur, ubi initio anni 1238. mortuus, in Accarone sepultus est.

1238.

¶ **Quæstio.**

Voluerunt aliqui hunc Albertum Rudolphi patrem originem sumpsisse ex familia Leonum, quæ tam admodum illustris habebatur, cum Romæ pontifices præessent Alexander 2. Gregorius 7. Innocentius 2. & Urbanus 2. &c. atque ibidem Leonibus illi habitarent ad montem Auentinum, cuius magni nominis, famæ, authoritatis, adeò, ut quæ Romam gubernare viderentur: ex quibus nominabantur Petrus Leo, & alter Petrus filius Petri Leonis; ex qua quidem familia dicunt venisse quendam valde diuitem Roma in Ergouiam, & illic edificasse Castrum nomine Habsburg, quæ Auenispurg, vel Auentisburgum, ut representaret sic montem Auëtinum, ex 7. montibus illis, quos Roma in se incluferat; atque inde ortos esse Comites Habsburgenses, postea Landgrauios Austriæ, tandem & Imperatores, Duces, & Archiduces Austriæ,

¶ **Solutio.**

Cæterum, quæ illi volunt, veritati nequaquam consentanea sunt: Nam Habsburgum, vnde principes Austriaci nomen ducunt, non illud est, quod in Ergouia situm, sed id quod nunc temporis Mons S. Romarici appellatur, antea verò longè, quàm illud in Ergouia Castrum erigeretur, vocatum est Habsburgum, quemadmodum id ex foundationibus & donationibus factis antiquitus à Comitibus Habsburgensibus in memoriam eiusdem Sancti Romarici liquidò apparet.

Anno
Christi

44

Genealogia Principum Austriae

Hi comites siue principes postea, ad imitationem illius antiqui, nouum eiusdem nominis Castrum in Ergonia exstruxerunt, id quod suo loco etiam supra dictum est. Adde, quod & huius nominis Habsburg mentionem facit Gallorum ille Historiographus Robertus Gaguinus, in vita Ludouici Pij Imperatoris, filij Caroli Magni, à quo Ludouico Imperatore, vsque ad Alexandrum, de quo supra, pontificem, computantur plusquam centum & sexaginta anni. Quare ea, quæ Volateranus, & alij quidam diuinare videntur, nequaquam antiquioribus monumētis, donationibus, & alijs priuilegijs cōueniunt; relinquenda igitur sunt, vt incerta, certisq; hac in parte fundamentis innitendum: de quibus quidem inde à Franco hucusque primū per 17. illas generationes, deinde per 19. & postea p 11. hoc est, in totum per 47. continuas generationes processimus, scilicet à Iulio Cæsare ad Constantinum Magnum, à Cōstantino Magno ad Carolum Magnum, & ab hoc tandem vsque ad Rudolphum Magnum & 1. eius nominis. Nunc restant adhuc 11. generationes.

A RVDOLPHO 1. VSQVE AD
RVDOLPHVM 2. xj. GE-
nerationes.

i. RVDOLPHVS.

RVDOLPHVS filius Alberti Diuitis, Comes Habsburgensis, & Landgrauius Alsatiæ citerioris, seu prouincialis, natus est anno 1218. die 27. A-

1218.

prilis

prilis, & postquam in aula Friderici 2. Imperatoris, summo cum honore versatus esset, duxit uxorem Annam Alberti comitis ab Hohenberg Nicrum filiam. Hic post mortem Friderici 2. in interregnum annis octodecim fuisse, Principum Electorum vnanimi suffragio, in Romanorum Imperatorem, nihil minus cogitans, electus; & Aquisgrani coronatur, vltima Octobris anno à natiuitate Christi 1273. anno verò ætatis 55.

FRATRES habuit duos, Albertum, qui sub Conrado Imperatore Friderici filio, in pugna ab infidelibus captus, in carcere periit; & Carolum, qui Basiliensis factus Canonicus iuuenis moritur.

SORES itidem duas habuit, Martham, quæ in Adelhuijsensi cœnobio vitam virginitatis professæ est, & Hedvigam, quæ primùm Dominico in Cussenberg, deinde Otthoni ab Ochsenstein nupsit.

FELICIORES ex inopinato successus vix vlli, in vilo principe reperiuntur, vt non, nisi ex diuina prouidentia fuisse censi debeant. Post coronationem Aquisgrani factam, Othocærum Bohemæ Regem, Austriam ingressum, & inde redere nolentem, ad Niderszburgum oppidum prælio fudit: Albertumque filium suum, Austriæ, iam hæredibus vacuæ, Ducem constituit. Deinde Bavaros, Sueuos, Aetrurios armis compescuit, editiosasq[ue] Alsatia ciuitates, Hagenoam, Colnariâ, Tygurinum, Bernam, nonnullasq[ue] alias, sumpta ab ipsis pœna, perdomuit, & circiter

Anno
Christi

Sexaginta aut septuaginta arces in Turingia, vrbis praesidio Erfordianae, euertit, diruit, ac delet, latrocinij infames. In summa, Imperium iam tum penè collapsum erexit, & factionibus turbatum tranquillauit. Tandem cum rebus Imperij annis 18. praefuisset, vita decedit, & Spyræ sepulchro inferitur, anno à nato Christo 1291. Genuit autem hic Rudolphus filium Albertum.

1291.

ij. ALBERTVS.

ALBERTVS natu grandior Rudolphi Imperatoris filius, comes Habsburgi, Landgrauius Alsaciae, vxorem duxit Isabellam, Meinhardi Ducis Carinthiae, comitisque Tyrolis filiam. Hic Albertus (deposito in Moguntino conuentu per Electores principes, duas potissimum ob causas Adolpho à Nassau: tum quòd ad sustentandos Imperatoriae eminentiae sumptus, non satis copiae sufficerent familiares; tum quòd magnis in rebus gerendis infortunatior esset, requireretque Imperium, ad compescendas perturbaciones, quibus iactaretur, varias ac multas, planè vires potentiores) in Cæsarem deligitur, eius nominis primus, ac cognomento Victoriosus, ann. Christi 1298. ac mox deinde Adolphum Imperio deiectum, armatis contra se copijs venientem, in VVormatiensi agro, commisso vtrinque conflictu, cecidit. Emit hic Lucernam Heluetiorum oppidum à Murbacensi Abbate, cum omni sua iurisdictione, duobus millibus marcarum argenti; additis præterea 4. pagis, sitis in Alsacia

1298.

Anno
Christi

1308.

sub eodem Abbate & cœnobio monasterij
rbacensis. Tandem decimo Imperij anno, à
anne Rudolphi fratris filio, quem tutor apud
nutrierat, malorum quorundam instinctu ho
num, turpiter iugulatur, anno 1308. Spyra con
torio regio tumulatur.

FRATRES hic habuit: Rudolphum, quem di
Sueuiæ Ducem, qui Agnetem Ottocari occisi
gis Bohemiæ filiam duxit, ex qua Ioannem fi
m genuit, qui patrum suum, vt modò retuli
as, ob denegatas nonnullas arces in Argouia,
as sibi donari sæpius postulauerat, & iure quo
ad se pertinere asseruerat, ex æmulatorum quo
ndam instigatione, de improviso, nihil tale
spicantem, adortum, iuxta Bruk oppidum, eo
ci vbi nunc Kunigsseldium, regius campus,
anciscanorum cœnobium est, ab euentu rei
men obtinens, trucidauit. Item Hartmannum
mitem prouincialem Alsatiæ, cui Regis An
æ filia desponsata fuerat, infans 6. mensium,
c cum vndecim nobilibus apud cœnobium
nam, prope Schafhusium, supra Basileā, in me
morabilibus illis Rheni cataraetis submergitur,
Kal. Ianuarij 1288. Habuit hic Albertus & ter
m fratrem Carolum, sed qui in pueritia, &
se mündum relinquens, ad cœlestem patri
profectus est.

SORES habuit hic Albertus 6. Mechtil
m, quæ nupsit Ludouico seniori Duci Baua
e, Electori Palatino; Agnetem, quam duxit Al
rtus 2. Elector Saxonix; Hedvvigem, quæ
thoni Marchioni Brandeburgensi nupsit; Ca

tharinam,

Anno
Christi

tharinam, quæ Otthoni Hungariæ regi; Gutam, quam & Bruniâ appellât, q̄ Venceslao Regi Bohemiæ; Clementiam, quæ Carolo Marcello Neapolis & Vngariæ regi nupsit. Verùm de fratribus, ac sororibus Alberti Imperatoris hæc breuiter sufficiant. Genuit autem Albertus hic, stemmatis propagator, Albertum filium.

iiij. ALBERTVS.

ALBERTVS, filius Alberti Imp. cognomento Sapiens, Dux Austriæ, comes Habsburgi, Tirolis &c. duxit vltimi comitis Ferreti siue Phyreтарum filiam Ioannam, ea sub conditione, vt si Vdalricus comes (sic enim vocabatur) nullum post se legitimum virilis stirpis hæredem relinqueret, ipse Albertus hæres in comitatũ succederet; sed iuniori comiti, & filiæ Vrsulæ octo millia marcarum argenti pro sua hæreditatis paternæ portione persolueret. Acta sunt hæc ann. post Christum natum 1324. die 15. Martij.

1324.

FRA, TRES habuit hic : Rudolphum, cognomento Mitem, Regem Bohemiæ factum propter Elizabetham Reginam, viduam Venceslai regis Bohemiæ, quam superinduxit Blancæ Philippi 2. Francorum Regis filiæ, sed ex ea prolem nullâ reliquit. Item Henricum cognomento Placidum, qui duxit Elizabetham Comitissæ à Virnburg filiam, ex qua tamẽ proles nulla relicta est; nam & vxor mortua, & ipse maritus, in pugna fratris Frederici cum Ludouico Bauaro, pro Imperio, capitur: in Austria defunctus, Bulkæ sepelitur anno 1327. Præterea Otthonem, cognomento

1327.

Lucun-

undum, qui duxit Annam Ioannis Bohemæ
regis filiam: qua sine prole vita functa, superin-
stit Elizabetham Stephani Bauariæ Ducis fi-
liam, ex qua Fridericum & Leopoldum filios sus-
cepit, sed statim in pueritiâ mortui sunt; ipse au-
tem decessit anno 1340. in cœnobio Austriæ, Clô-
neuvburg dicto, sepultus. Adde Fridericum
nomen Pulchrum, etiam Alberti fratrem,
Ducem Austriæ, qui cum Ludouico Bauaro ob
periu magna vi dimicauit, in Sueuiâ & Baua-
riâ quô tandem captus, & triennio in custodia
contentus est, in arce vicina oppido Naburgo: tan-
tum certis conditionibus à Ludouico Bauaro di-
missus, Isabella Ducis Geldriæ filia sibi despon-
sata, ante nuptias vita excessit, idcirco ea vxore
non est potitus. Hinc factum, vt Elizabetham,
filiam Iacobi regis Arragoniæ filiam, vxorem
exerit, ex qua Fridericum filium suscepit, qui in
vita vitam reliquit, & Elizabetham filiam, quæ
anni regi Bohemæ desponsata, ante nuptia-
rum diem vitam obiit. præterea & aliam filiam
Annam, quæ Regi Poloniæ primùm, deinde, illo
defuncto, Ioanni Comiti Carinthiæ nupsit; quo
ipsa orbata, monasticam vitam suscepit.

Leopoldum quoque fratrem habuit Albertus,
nomen Gloriosum, Landgrauium Alsatiæ,
& Brisgoiæ, virum fortem, & ad rem militarem;
tam animo, quàm arte instructum; vxor huius
fuit Catharina Amadæi Sabaudiæ Ducis filia.

SORORES autem Alberti sunt: Elizabetha, a-
liâs Isabella, Alberti Victoriosi filia, Theodori-
co Lotharingiæ Duci nuptui tradita, quæ peperit

1340.

Anno
Christi

Rudolphum Lotharingæ ducem . Agnes, quæ
nupsit Andree Regi inferioris Pannoniæ, siue V
gariæ. Catharina Caroli Ducis Calabriæ vxor
fuit ante desponsata Henrico 7. Imperatori, sed
hic, matrimonio nõ cõsumato, mortuus est. Anna
despõsata Hermannò Marchioni Brâdeburgenfi
qui sine hæredibus decessit, & hanc Annam vidu
am reliquit, quam tandem Dux Poloniæ in vxor
em accepit. Iutta siue Guta, quam alij quoq; Bo
nam appellant, vltima Alberti Austriæ Archidu
cis soror, nupsit Comiti Ludouico ab Ottingen
Bauaro. Verùm de fratribus, & sororibus Alberti
quidem hætenus : Albertus autem genuit Leo
poldum.

iiij. LEOPOLDVS.

LEOPOLDVS, cognomento Probus, ac mili
tiæ decus, filius Alberti Sapientis, duxit filiam
Barnaboni, Ducis Insubrum, siue Mediolanen
sis, vxorem; ex qua genuit Ernestum stirpis pro
pagatorẽ, de quo paulò post. Hic Leopoldus prin
ceps, belli studijs peritior, quàm felicior, cir
cumductus, & de inopinato inuasus ab Heluetijs
apud Sempachum oppidum Heluetiæ in castris,
cũ ad spectandum hostes Heluetios, tantũ cũ
quadraginta nobilibus equitibus egressus esset,
cæsus cum omnibus illis nobilibus, occubuit 7.
Idus Quintilis anno à Christo nato 1389. sepultus
in Konigsfeldt.

1389.

FRAIRES huius Leopoldi fuerunt: Impri
is Rudolphus cognomento Ingeniosus, seu Sub
tilis

is, aliàs etiā Magnanimus, qui duxit Margare-
 am filiam Henrici comitis Tyrolensis proregis
 hemiæ; cum qua & comitatum etiam opulen-
 tum, & argenti fodinas obtinuit. qua defun-
 , duxit Catharinam Caroli Quarti Impera-
 is, & regis Bohemiæ filiam; à quo quidem Ca-
 lo focero, ex beneficio Taruifanæ Marchiam
 cepit. Moritur anno à Christo nato 1365. & in
 nmo templo S. Stephano dicato, ab eodemque
 adolpho fundato, sepelitur. Alter Leopoldi fra-
 ter fuit Albertus; duxit vxorem Ioannam, filiam
 berti Ducis Bauariæ, comitis Hollandiæ. Insti-
 tit hic primū studium Vniuersale Viennæ Au-
 riæ. Obijt anno 1404. sepultus Viennæ etiam ad
 Stephanum. Reliquit Albertum filium ex ea-
 m Ioanna, qui duxit Elizabetham Sigismundi
 peratoris filiam; cum qua, post mortem focæ
 Hungariæ atque Bohemiæ regna hæreditario
 re acquisiuit; & Imperator Romanorum dein-
 ce creatus est Francofurti anno à Christo nato
 137. Amurathem Turcam, Vngariam incursionis
 us depopulantem, ad Synderouiam vrbem, quā
 osederat, maximis instructis copijs, in fugam e-
 it: Bohemorum regnum ad Polonos transferre
 olentium seditionem compescuit; & Polonos
 er Albertum Marchionem Brandenburgensem
 d compositionem adduxit, tādē in castris dis-
 enteria morbo correptus, Austriam repetit, vbi
 pud Longam villam, secundo Imperij sui an-
 o è viujs decedit, non sine maximo Imperij
 nocore, circiter annum salutis 1439. Notandum
 est inter hunc Albertum eius nominis secundum

Anno
Christi

1365.

1404.

1437.

1439.

Anno
Christi

1362.

Imperatorem ex Austriacâ illustrissimâ familia
& Albertum primû Imperatorem, filium Rudol-
phi primi, ex alijs familijs intercessisse 7. dūtâ
Imperatores; Iodocum scilicet, Henricum 7. Lu-
douicum 4. Carolum 4. Venceslaum filium, Ro-
bertum seu Rupertum, & quem dixi Sigismun-
dum: ita vt nullus Austriacâ stirpis Imperator
intercefferit, præter Fridericum, de quo supra di-
ximus; qui tamen & ipse Imperio renuntians,
pro intermedio Imperatore non computatur.
Iam ab hoc Alberto secundo eius nominis Impe-
ratore, sequuntur vsque ad Rudolphum 2. 7. vici-
sim Imperatores continui, ex eadem præclarissi-
ma serenissimâque Austriacâ familia, adeò, vt
nullus ex alia prosapia Imperatorum, inde ab
Alberto hoc secundo, vsque ad præsens tempus
nostrum intercefferit. Tertius Leopoldi frater
Fridericus, cognomento Splendidus ac Libera-
lis, cœlebs, non ducta vxore, in venatione à Do-
mino quodam de Potendorst occisus, obiit an-
no à Christo nato 1362. Hactenus de tribus Leo-
poldi fratribus, sequuntur sorores duæ, Marga-
retha, quæ nupsit Menardo Boio, Marchioni Brâ-
deburgio; & Catharina virgo vestalis in cœno-
bio Sanctæ Claræ apud Viennenses. Leopoldus
autem genuit Ernestum.

v. ERNESTVS.

ERNESTVS, dictus Ferreus, Dux Austriae &
Styriae, ac Carinthiae, comes Habsburgi & Tyro-
lis, duxit primû vxorem Margaretham Ducif-
sam Stefani suæ de Steringen; ex qua multos qui-
dem

em habuit liberos, sed qui omnes in pueritia perierunt: Deinde, ea defuncta, Quinburgam, siue Cymburgam Simonis, siue Ziemouiti Ducis Masouia (quem alij malè vocant Alexium) filiã duxit, ex qua stemma propagauit. Militauit hic Ruperto Cæsari in Italia, vbi à Ioanne Galeaceo Mediolanensi repulsus, reliquum vitæ domi in quiete, procul ab omni ambitione & tumultu, confecit.

FRATRES huius Ernesti fuerunt: Fridericus, cognomento Senior, qui duas habuit vxores, priorem Elizabetham, Ruperti Imperatoris Romanorum, Comitisque Palatini filiam; posteriorem Annam, Friderici Ducis Brunsvicensis filiam, ex qua suscepit filium vnum VVolfgangum, & filias tres, Elizabetham, Hedvigem, & Margarethã; qui liberi omnes in pueritia decessere, obiit autem Fridericus hic, anno 1439. & in monasterio Stams appellato sepultus iacet. Hic Gebuillerus & alij, qui tam Latinè, quàm lingua vernacula siue Germanicè Principum Austria Genealogiam multò ante ediderunt, scribunt hunc Fridericum ex prima vxore vnicam tantum, Elizabetham scilicet, habuisse filiam: ex altera, vt antea retuli, vnum filium, & tres filias, omnesque in pueritia decessisse; sed mox, horum immemores, subdunt, omnia huius Friderici bona hæreditariè in Sigismundum eius filium cecidisse, quem tamen Sigismundum, neque ex prima vxore, neque ex altera habuisse eum memorant. Aut igitur tertiam Fridericus habuit vxorem, ex qua hic fuit Sigismundus; aut obliti sunt illum ex al-

1439.

Anno
Christi

1499.

1412.

1405.

terutra vxorū procreatum esse, quod magis verisimile. Hunc Sigismundum vnicum hæredem Friderici faciunt, duasque dicunt habuisse vxores quarum prima fuerit Eleonora, Iacobi Scotorum Regis filia; altera verò Catharina Alberti Saxonix Ducis; sed ex neutra prolem sustulisse, & è viuuis excessisse anno 1499. Leopoldus cognomento Crassus, alter Ernesti frater, successit patri in Ducatu Austriae; duxit vxorem Catharinam filiam Philippi Audacis, Ducis Burgundix; cuius vxoris hortatu Monasterium in Schönenstambach, iam penè dirutum & collapsum, luculenter non solum restaurauit, sed liberaliter etiam dotauit: Castrum quoque Neapolitanum, siue nouæ ciuitatis, octo à Vienna miliaribus distantis, itidem restaurauit. Hic cum fratribus ob hereditatem paternam diuturnum gessit bellum; quo sopiro, in Heluetios arma conuertit, necem paternam vlturus, quibus cum ad Claronam variè confligens fortuna, tandem ex fistula pedis obiit 10. Cal. Iunij anno 1412. Guilielmus Ernesti frater tertius, victoria de Saracenis in Syria nobilitatus, cognomento Ambiciosus, habuit vxores duas; ynam, Ioannam Caroli Pacifici Siciliae regis filiam, alteram, Hedvvigem Ludouici Regis Hungariae filiam; ex neutra tamen habuit liberos. Obiit anno 1405. & sepultus iacet Viennæ Austriae ad S. Stephanū. Sorores Ernesti Elizabeth, desponsata quidē Comiti Goritię, nuptijs tamen propter mortē nō secutis. Agnes, Boleslai vltimi ducis Syvidniscēsis in Silesia vxor. Sed hæc de fratribus & sororibus Ernesti, qui genuit Fridericū.

vj. FRIDERICVS.

FRIDERICVS, cognomento Pacificus, supra
cti Ernesti Ferrei filius, primus Archiducis Au
riæ titulum obtinuit, Dux Styriæ & Carinthiæ,
comes Habsburgi & Tyrolis. Hic post obitū pa
trum suorum, deuotione zeloq; videndi ter
ram Promissionis motus, per mare trāsīens, suam
in S. Christi sepulchrum, ciuitatemq; Ierusalē fe
ci prosperitate absoluit peregrinationē. Sanus
in columis reuersus, vxorem duxit Eleonoram
Portugalliæ reginam, cum qua (decennio post)
quam cōmuni Electorum voto Cæsar designatus
(et) motibus Austriacis sedatis, Romam placidē
profectus, à Pontifice Nicolao Quinto paternē
cum maxima solemnitate consecratus, vnaque
cum Imperatrice coronatus est. Indē à coronatio
ne Roma profectus, Alphonsum Regem Neapo
litānum, auunculum vxoris, inuisit: à quo Vene
tias trāsiens, per Alpes redijt in Austriam. Vnde
Ladislāum, vnicū Alberti 2. Imperatoris fi
lium, ægrē id ferentibus Austriæ proceribus, se
cum auexit; quibus tamen, Vdalrico Eyzinger O
ratore omnium nomine, petentibus, principem
suum Austriæ Ladislāum restituit, pacis omni
vitā amantissimus princeps, cuius tuendæ stu
dio nihil antiquius habuit; à bellis autem, cū
natura, tum ob iniquitatem fortunæ, quam
aduersam experiebatur, abhorruit:
multa tamen bella felici
ter confecit.

1440.

1450.

Anno
Christi

Hic

*Tranquilla requiem pacis Fridericus amabat,
 Seu aq³ perpetuò bella perosus erat:
 Sumere nonnunquam fuerit licet arma coactus,
 Germano bellum fratre mouente suo.
 Venit ad Imperium, Romanaq³ sceptrâ vocatus,
 Cùm tribus addiderat lustra peracta duo:
 Nullus ab Augusto fasces ita Casare, nullus
 Regia tam longo tempore sceptrâ tulit.*

Præfuit enim Imperio quinquaginta tribus annis. Hic summa prudentia & pietate filium suum Maximilianum, à Flandrensibus captum liberare proficiscens, suis & Imperij viribus adiunctis, Brugenses, qui Maximilianum detinebant, aliolque Flandros eò compulit, vt illum liberè dimittere cogerentur.

FRATRES Friderici huius Imperatoris (qui cum Augusto Casare non pauca habuit communia) fuerunt: Albertus cognomento Iucundus, aut, vt alij, Mitis; duxit Machtildim Ludouici comitis Palatini Rheni filiam, quæ fuit relicta vidua Comitis Vvirtembergensis, ex qua nullos habuit liberos. Condidit Academiam Friburgensem in Brisgouia, eamq; donauit siue dotauiit ex perpetuis redditibus annuis, ad studij & professorum sustentationem, mille florenis aureis. Hic Albertus à Ladislai Vngariæ regis obitu, cum fratre Friderico, pessimis consultoribus nimium obsequens, simultates quàm diutissimè aluit, donec ab Oratore Vdalrico Eyzinger, etiam hac in parte, pacis conditiones vtrique ac-

cepta-

ptabiles proposiſſe, diſſidia amouerent: de qui-
s Aeneas Syluius in Hiſtoria Bohemica, alijsq;
ſt eum Hiſtoriarum illius temporis ſcripto-
s, latius hæc explicantes ſingula. Reliqui tres
atres Friderici, vt Erneſtus, Leopoldus, & Ru-
olphus; item ſorores, Anna & Alexandra, in pue-
ria obierunt, ſepultiq; Neuſtadij Auſtriæ ia-
nt. Ex reliquis duabus ſororibus Friderici, ſci-
cet Catharina & Margaretha, hæc Friderico, Du-
Saxonix; illa verò Carolo Marchioni Badenſi
apſit. Abſumptus autem Imperator Fridericus
ndem Diarthea, expirauit anno ætatis ſux 78.
. Calend. Septembris: quo eodem die olim Au-
uſtus quoque Cæſar obiit; Auguſto aliàs annis
uobus fuit maior, & ab eodem tribus in Impe-
o annis eſt ſuperatus, multa ponens in cuncta-
one, nō celeritate rei conſciciendæ. Sepultus eſt
iennæ Auſtriæ in AEde Diui Stephani; reliquit
x vxore Eleonora, Eduardi Regis Luſitanix, ſiue
ortugallix filia, Maximilianum ſtirpis ac ſtem-
natis Auſtriæ principum propagatorem.

vij. MAXIMILIANVS.

MAXIMILIANVS, filius Friderici Imper.
Archidux Auſtriæ, Dux Styriæ, Carinthiæ, Land-
grauius Alſatiæ, Comes Habsburgij, Tyrolis, &
Princeps pace belloq; clariſſimus, latinæ lin-
guæ tantam ſibi in pueritia (curante ſic Frideri-
co patre) ſuppelleſtilem comparauit, vt & facili-
tate, & politè ex tempore loquendi & ſcribendi
promptitudine nulli facile ea tempeſtate, quam-
libet docto & exercitato inferior, cederet. Hic
Belgium ingreſſus, Mariam Caroli Ducis Bur-

Anno
Christi

1477.

1486.

gundiae Audacis filiam, vnicamque complurium principatum heredem, uxorem duxit, opulētissimas Belgarum, Sequanorumque ditiones, Austriae Domui adiecit: Fuso tandem ad Guigenetam vicū, Gallorum, qui ex triginta millium hominum constabat, exercitu, magnam partem Hannoniae, vna cum vrbe Cameraco recepit: Atrebatum Arthesiae Metropolim, quae ante Gallorum armis cesserat, egregio stratagemate, per nocturnas insidias, deceptis hostium custodijs, in potestatem redegit. Patre etiamnum adhuc viuente, à Sacri Romani Imperij Electoribus in regem Romanorum vnanimiter electus, ac paulò post Aquisgrani, adhibitis rite ceremonijs, coronatus est. Iunctis cum patruele Sigismundo armis, Rouereturum oppidum expugnauit, ac Venetum copias vna cum Duce Roberto Sancto Seuerino deleuit. Vniuersas inferioris Austriae prouincias, quae vna cum Metropoli Vienna in potestatem Matthiae Coruini, Hungariae Regis deuenerant, infra trium mensum spacium recuperauit: Albam Regalem urbem nobilissimam, in qua Reges Vngariae inaugurari & sepeliri solent, valido exercitu cinxit, & expugnauit, illique regno vniuerso ingentem terrorem intulit. Opulentissimos Burgundiae & Arthesiae comitatus, ante tempus à Ludouico xi. occupatos recuperauit.

Turcarum ingens multitudo, quae in Croatia & Sclauonia cuncta ferro igneque vastauerant, solius ipsius Maximiliani auspicijs, & aliorum ope, inde eiecta est. Foedus cum Alexandro sexto Pontifice Maximo, Senatu Veneto, ac

Ludoui-

Ludouico Sfortia iniit, quo mediante, Carolus
auus Gallorum Rex, Regnum Neapolitanum,
e subiugatum, deferere, ac domum redire co-
us est. Ducta, post obitum Mariæ Burgundæ,
anca Mariæ Principis Mediolani filia, recep-
ue à Ludouico Sfortia fidei iuramento, Du-
um Mediolani ad obedientiam Imperij sine
guine reduxit.

Conciliatis inter filium suum, (quem vni-
m ex Burgunda suscepit) & inter inclytorum
gum Ferdinandi & Elizabethæ filiam Ioan-
m nuptijs, ad amplissimam Hispaniæ regno-
m successionem, aditum Austriacæ Domui Se-
nissimæ aperuit. Bohemos, qui sororium ip-
s Maximiliani, Albertum Bauariæ Ducem
ercede conducti oppugnatum aduenerant, me-
orabili prælio prope urbem Ratisbonam, plu-
mis illorum interfectis, superauit. Kueffsteinio
Geroltzeko, munitissimis arcibus expugna-
s, septem præterea insignes præfecturas ditioni
ustriacæ partim adiecit, partim quoque post li-
inio quodam Maximilianus restituit. Arnhe-
io, quod primarium Geldriæ oppidum est, cap-
s, Carolo Duci Geldriæ, qui Gallorū partes se-
atus, rebus in inferiori Germania nouadis sem-
er studuerat, supplici Maximilianus pacem de-
it. Percusso cum Iulio 2. Pontifice maximo, &
ispaniarum, ac Galliæ regibus fœdere, Venetos
ropemodum tota continenti, quā in Italia pos-
debant, depulit, & ad summā rerū desperationē
degit Maximilianus; insignesq; eorum vires, Pa-
uium, Veronam, Vincentiam, vnā cum magna

Anno
Christi

Anno
Christi

1513.

Fori Iulij parte, in potestatem redegit. Brixia auxiliariis Gallorum copiis expugnata, societat cum Iulio eodem pontifice, & pagis Helvetiorum contracta, Gallos penitus Italia eiecit: Maximilianumque Sfortiam, tot tum annis exullem, Insubriae principatui restituit. Iunctis cum Henrico 7. Anglorum Rege viribus, Maximilianus hic iterum ad vicum Guyneset, locum antiqua Caesaris victoria fatalem, insigni praelio Gallorum profligauit exercitum. Terrouana Morinorum excisa, Tornacum quoque prisca bellorum coelac fortissimi Neruiorum populi gloria insignem ciuitatem, post breuem oppugnationem in fidem accepit. Bartholomeum Liuium excellens nominis Ducem, cum ingenti Venetarum copiarum apparatu, parua militum Germanorum & Hispanorum manu prope Vincentiam fudit & fugauit Maximilianus. Morinum oppidum astisue stratagemate militari cepit, obsidentibus id paulò post Venetis, eruptione inde facta, cum Paulo Mamfronio & Balthasare Scipione, acerrimis hostium ducibus feliciter pugnavit. Urbem Veronam opera Marci Antonij Columnae, submissisque per Guilielmum Rogendorffium Baronem Austriacum commeatu & subsidij, aduersus immensam vim oppugnantium Gallorum & Venetorum strenuè defendit. Idem Maximilianus, conuentu cum Hungariae & Poloniae Regibus Viennae habito, contractisque hinc inde matrimonijs, nepotibus suis viam acquirendis recuperandisque amplissimis Hungariae & Bohemiae regnis strauit. In summa Maximilianus hi

Impe

perator, quem Fridericus pater, à duobus illis
manorum præstantissimis Ducibus, Quinto
io Maximo, & Paulo Aemilio sic appellari vo
t, princeps omni virtutum genere conspicuus.
gnus bello, multisq; victorijs clarus & nobili
us, Germaniam iam militiæ pene defuetam, ar
s assuevit, & exercuit: Turcas Croatiam inua
nibus depopulantes depulit: Philippum Co
tem Palatinum aduersus Bauariæ Duces de
gnantem, ad pacis condiciones coegit: Helue
s contra Alsatios Austriacos insurgentes, com
sis prælijs, ad transactionem compulit. Vene
s, quos dixi, difficili bello, ob denegata sibi ab
perij ordinibus in id auxilia, adortus, variam
rtunæ aleam expertus, propter Ludouicum
alliarum regem, qui primùm Venetarum par
s, deinde Cæsaris tuebatur; & Iulium pontifi
m, qui contrà, primùm à Cæsaris, deinde à Ve
torum stabat partibus: ac deinde Gallus & Pô
fex inter se priuatim decertantes, ingenti con
ctu commisso, pontificis exercitus, qui maiori
parte Hispanis & Italis constabat, cæsus est.
andem cæteri reconciliati sunt Veneti, amissis
ntùm eo bello Verona, vt dixi, Padua, Teruis,
onnullisq; alijs ciuitatibus. Fœdus posthac
um Angliæ, Hispaniæ, & Arragoniæ regibus Ma
ximilianus percussit, Gallosq; mox tota Lom
ardia expulit, & Venetos rebellantes, occisis ex
psis apud Vincentiam nouem millibus, præter
eptem millia paulo ante Insubrum ducum, Cæ
arei militis præsidio, delera, repressit. Scribunt
e hoc Principe Maximiliano illud notabile,

quod

Anno
Christi

1518.

1519.

quod, veluti praefagiens numinis afflatu suam mortem, celeberrimum principum Imperij cōuentum conuocarit, Augustam Reticam, anno 1518. ibidem cum ipsis de Imperio consulturus, cuius gubernacula haud se diu moderaturum esse praesensit. Itaq; cum ijsdem Electoribus de futuri Regis Romanorum electione confert, suumq; ipsis ex filio nepotem, Carolum Hispaniarum regem vehementer commendat: ac non longè post, cum sibi non perinde bene esse sentiret, animusq; praesagiret, se non diu in hac vita superstitem fore, in Austriam iter maturauit, editoq; ibi testamento, decumbere cepit. Tum de Ecclesiae sacramentis sibi prouideri iussit; quibus antequam muniri se, & consecrari pateretur, prius omnem terrenam potestatem, regiamq; suam, siue Imperialem dignitatem & excellentiam secularem in manus Dei, à quo accepisset, resignauit: quo facto, prohibuit omnibus, ne posthac vel Caesar, vel princeps, aut vlllo alio, quàm proprio, (Maximiliano videlicet) nomine vocaretur; Resignauit, inquiēs, in manus Dei, à quo accepi omnia. Ego non sum amplius, nisi quod vnusquisque simplex & priuatus homo est. Tum sacramentis acceptis, non multos dies post superuixit, decessit 12. Ianuarij anno salutis 1519. Imperij 33. ætatis verò 59. sepultus Neustadij miliaribus 8. à Vienna Austriae.

FRATRES habuit Maximilianus Christophorum & Ioannem, qui in pueritia vitam cum morte commutarunt. Sorores fuerunt: Kunegunda, quæ nupsit Alberto superioris atque inferioris

Bauariæ Duci ; quo defuncto , monasteri-
ingressa, ad obitum vsque vitam castissimam
religiosissimam transegit, vbi & sepulta iacet,
naci in Bauaria : & Helena , quæ infans o-
p³, vt fratres, de quibus suprà dixi. Genuit au-
tem Maximilianus ex Eleonora Regis Portugal-
filia Philippum.

viiij. PHILIPPVS.

PHILIPPVS Maximiliani Imperatoris & Ma-
ximi filius, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Co-
m³is Habsburgensis & Tyrolis, in bonis literis li-
beraliter institutus à Francisco Bussidiano Lu-
t³herbergenfi, Archiepiscopo Bizontino ; quem
receptorem suum in adulta etiam ætate, tanti
fecit, vt nihil sine eius consilio, in rebus grauib³
creuerit ; sub quo tantum in literis & bonis
moribus profecit, vt omnibus eximie eius vir-
tutes admirationi esse inciperent, ob quas etiam
gras & singulares virtutes, quibus ornatus erat,
Ferdinando Hispaniarum Rege, cui & fama pu-
blica increbuerat, Castellæ, Legionis, & Grana-
den³ gener ascitus est : ex cuius filia Ioanna , illi
matrimonio sociata, sex sustulit liberos, mares
quatuor, & femellas quatuor ; de quibus suo loco.
M³aximiliano obiter admonendum duxi, quemadmo-
dum Deus, pro clementia sua infinita, summam
gratiam ad gentem Austriacam detulerit ; ad eam ni-
hil gentem, per quã, quantum tribuere vellet
Christianis gentibus declarauit, cum signum cru-
cis à cælo ostenderet tempore eo, cum Rudol-

pho,

Anno
Christi

pho, qui primus ex ea familia imperator creatus fuit, Aquisgrani more maiorum Diadema imponeretur. Ostendebatur iam tum spes bonis omnibus fore, ut imperantibus principibus Austriacis, gentes Christianæ respirare tandem, & metu hostium crucis truculentissimorum liberari possent. Quæ spes ne falleret vllum, etsi Imperium huic Domui non tantum potentia, quantum dignitatis adiunxit, eandem tamen ita amplificauit, ut hoc tempore plus possit, quam omnes alij Christiani Reges, etiamsi omnium horum potentiam in vnum conferas. Nam, ab eo iam tempore, quo primum Austriaci principes in sede Imperij collocati fuerunt, mirum est quantum, quaque magnis rebus aucti, cumulatique fuerint: primum accessione Rhetorum, Valeriorum, Carnorum, tum Belgarum, deinde Regnorum Hispaniæ, Siciliæ, Neapolitani, per hunc Philippum, de quo nunc agitur. Cuius matris pater Carolus, Dux Burgundionum, Princeps fortis, ac bellicosus, cum imperante Friderico 3. Austriaco, victrices legiones suas in Germaniam duxisset, atque Nouesium obsidione premeret; Fridericus autem exercitum magnum atque bellicosum, ex omnibus Germaniæ populis comparasset, quo Carolus reijceretur, certè grauè quoddam atque periculosum belli incendium excitari videbatur. Verùm Deus, pro benignitate sua, eam felicitatem tribuit Imperatori optimo, ut non solum bellum hoc sine sanguine dirimeretur; sed idem etiam cum eo, quem hostem habuerat acerrimum, affinitatem contraheret. Cuius quidem re-

is fui

uit fructus, vt hæreditas Caroli ad gentem Au-
acam, non ita multò post, deferretur. Ac-
ferunt tum ad pristinas huius facultates Bel-
um, atq; Sequanorum populi diuites atq; flo-
tes; vt, quod primùm videbatur malo esse Fri-
rico, auo huius Philippi, id ei posterisque ip-
s multum vtilitatis attulerit. Et quāquam
id quidam certos Belgarum populos concie-
uerant, vt contra patrem huius Philippi Maxi-
ilianum sese commouerent: tamen, & hi mo-
sanè feliciter sedati fuerunt, & Belgium ita
catum, vt huius populi ab eo iam tempore, vs-
e ad ingressum nepotis huius Philippi in His-
niam, erga principes suos, ante in fide nun-
am vacillarint. Quid verò dicam de ea, qua i-
m pater huius Philippi Maximilianus affectus
it iniuria, cum ei & sponsa, & regio huius do-
ls, præriperetur? Verùm tamen res ita tulit di-
nitus, vt hoc eius damnum, magno Domus suæ
modo, & quasi lucrò sarciretur; cum Regnum
ispaniarum, de quo dixi inclytum, Regnū Nea-
blitanum, Regnum Sicilia, affinitatis iure veni-
nt in potestatem Philippi huius.

FRATREM habuit Philippus hic vnicum, Fran-
scum nomine; qui in pueritia infans decessit.
OROR Margaretha nupsit primùm Ioanni Princi-
i Hispaniæ, ex quo vnum suscepit filium, qui in
ueritia mortuus est; deinde nupsit Philiberto
uci Sabaudia, ex quo nullos habuit liberos:
bijs autem anno 1530. Mechliniæ, Cal. Decemb. 1530.
anno ætatis suæ 52. postquam longo tempore Bel-
ium gubernasset, nomine Caroli Imperatoris,

Anno
Christi

1506.

cuius pater, de quo haftenus egimus, Philippus patrem Maximilianum Imperatorem morte praeventit 7. Kalen. Octob. anno à Christo nato 1506. Genuit autem Philippus hic Hispaniarum Regis filios duos, Carolum & Ferdinandum,

ix. CAROLVS.

1500.

CAROLVS Philippi Regis primogenitus, natus Gandaui in Flandria, an. à Christo nato 1500. 24. Februarij, electione procerum, adolescens 19. annorum, post acres in summo illo Imperij senatu disputationes, magno omnium suffragio Imperator declaratus, auo Maximiliano successit in imperio, solemnī ceremonia Aquisgrani inunctus, & coronatus; princeps iustissimus, fortissimus, clementissimus, & rerum gestarum glorificatissimus; plurimis, & maximis in Africa & Europa victorijs de Saracenis, Turcis, Mauris Taurinis, Galassijs, Italis, nec non Germaniae Principibus, foederis Smalcaldici socijs, nobilitatus. Vt autem rem clarius explicem: Mittitur statim post electionem huius Caroli Imperatoris, Fridericus Comes Palatinus dux Bauariae, Ludouici Comitis Palatini Electoris frater, ab Imperio in Hispaniam; vbi tum erat Carolus princeps, annorum, vt dixi, 19. cum quo classe confensa, salutato in transcurso Henrico 8. Angliae Rege, Flandrico littori appulit, anni que sequentis die 21. Octobris Aquisgrani coronatur. Comitijs deinde apud Vormatiam anno 21. solutis mox exercitu, sub duobus praefectis generalibus Henrico Comite à Nassau & Fracisco à Sickinge

1519.

1521.

Fran-

Francisco 1. Gallorū regi, spe cōsequendi Imperij
 Electores frustrato, & ob id in terram Lu-
 mburgensem incurfiones hostiles faciēti, occur-
 Tum deinde an. 1525. fatalem illam intra tres
 menses, de inopinato, supra centenā millia ad-
 uerſi tractum rusticorum temeritate in Ecclesiā
 cos & ſeculares furentium colluuiem, Germa-
 norum principum preſidijs, extinxit & protri-
 xit. Eo deniq; anno dictum Gallum Italiam cum
 potentissimo exercitu ingreſſum, quo Mediola-
 num obſeſſum deditioe cepit, ad Papiam, per ce-
 rem ad Ticini ripam urbem, quam obſederat,
 1. Februarij cepit, captumque Regem Franciſcū
 Hispanias transmittit, quem poſtea dimiſſum
 ſuo reſtituit, affinitateq; ſibi, eum, tradita illi
 uxore ſua Leonora in vxorem, deuinxit. Anno
 1526. Iſabellam filiam regis Portugalliæ 12. Mar-
 ti in Hiſpali in Hiſpania vxorem duxit. Interim an.
 1527. Roma per Cēſaris exercitū Borbonio Duce
 capta eſt. At Cēſar ea qua ſemper utebatur clemē-
 tiæ, captum Clementem 7. Pontificem, qui cum
 ſuo foedus pepigerat, liberum dimiſſum, pri-
 uatæ dignitati reſtituit. Poſthæc anno 1530.
 Auguſte, qua paulo ante in Hiſpanias traiecerat,
 Italiam reuerſus, Genuæ Liguriæ metropoli 1.
 Auguſti appulit, Bononiamque adit, ubi 24. Fe-
 bruarij Imperij Diademate à dicto Clemente papa
 ſignitur. Ibi principum ordinū Imperij, diſcor-
 darū in Germania cōponendarum, ſed maximè
 religionis cōtrouerſiarum tollendarū gratia, con-
 ſentum Auguſtæ Rheticæ ad 1. futuri Maij diem
 edixit. Ipſe in mēſe Apr. relictis aliquot peditū

Anno
Chriſti

1525.

1526.

1527.

1530.

Anno
Christi

millibus in obsidione Florentina, quod rebellis
maneret Comitatus Laurentio Campegio Cardi
nali, Apostolicæ sedis Legato, Italia egressus, in
Germaniam redijt, primùm Maio mense Oeni
ponte apud Ferdinandum fratrem Romanorum
Regem transacto, Augustam Rheticam ad princi
pum conuentum 15. Iunij ingreditur: vbi cùm
Religionis negotiũ, in maxima licet principum
frequentia, ob diuersa pertinaciter sentientes,
componi non posset, publico Edicto mandauit
veteres ritus in Romana Ecclesia retinendos; re
lictãq; tum Augusta, in Germaniam inferiorem
descendit. Vnde postea anno 1531. rursus in Ger
maniam superiorem regressus, Ratisbonam vnã
cum fratre Ferdinando in Martio mense intrauit
ad comitia, quæ illuc traduxerat, agenda super
Religionis negotio (quod ne tum quidem com
poni potuit) & præsidio contra Turcam mitten
do, in quod vnanimiter consensum est, & impe
tratum, missumque ab omnibus principibus; sta
tim ipsum Solymanum Turcarum Cæsarem, Hũ
gariam & Austriam cum ducentenis millibus
copijs ingressum, vtrinq; scilicet Austria, & Vn
garia, expulit. Insuper ann. 1535. Carolus hic His
panorum conscripto exercitu Barcinoneque in
Hispania naue conscensa, Maioricam, Minoricã,
Sardiniamq; sublegans, Germanorum Italorum
que copijs mandatis ex Genua, in Africam traie
cit, vbi Goleta munitissimo Russẽbarbẽ castro ex
pugnato, Tunetum vrbem, in qua multa Christia
norum millia detinebantur liberat. Deinde po
stitis in castris præsidijs, naueque conscensa, I
taliã

liam repetit. Et Prepano primū applicat, in-
e Panormum, Mesanam, Calabriam præterlegen-
o visens, Neapoli vltimò affigit anchoram: vn-
e Hispaniam repetit.

Anno 1536. dum in prouincia Carolus Gallum
rget, Henricus Comes à Nassavv, maximis co-
ijs & peditatus & equitatus, mandato Cæsaris
onscriptis, eundē Gallum ex inferiore Germa-
nia pellit, tantumq; hoc anno terroris Gallo in-
ectum est, vt Parisiorum vrbem incredibilibus
expensis, nouis fossis & propugnaculis vniuersa
extemporaria manu subitò muniri curarit; quæ
amen munitiones deinde, refrigescēte metu,
ursum distractæ sunt.

Anno 1537. Carolo in Hispania existente, Maria
Belgarum gubernatrix Caroli & Ferdinādi soror
maximum educi curat exercitum, contra Gallū
iam tūm Arthesiam in Martio mense exercitu
ingressum, vbi Hērdinum obsessum deditōne ac-
cepit; suis Maximiliano Comite Burensi, & Adri-
ano Comite de Reulx præfectis generalibus, San-
cti Pauli oppidum munitissimum expugnauit,
Monstriolo deditōne capto, ciuibsq; migra-
re iussis, igni vastato Terrauana Morinorum op-
pido, Carolus à Paulo 3. Pont. ex Hispania, & Gal-
lus ex Francia vocati, ad Italæ limites, hoc est,
ad Aquas mortuas oppidum, decennales indu-
cias inter vtrumque 18. Iunij fecit Pontifex. tum
Gallus prior ad Cæsarem in triremem suā adiit,
vbi osculo pacis inducias firmauerunt, Cæsarq; de-
inde in terram descendens, regē in Aquis mor-
tuis oppido adit; vbi cū nocte & die hæssisset,

1536.

1537.

Anno
Christi

1539.

1540.

1541.

valedicto rege in triremi se recipiens, Genuam vnâ cum pontifice transijt, vnde mox in Hispaniam se contulit. Anno sequente Carolus Rege inuitatus & rogatus per Franciam proficiscitur; in qua apud S. Sebastiani oppidum, Regis filium Ducem Aurelianum honoris & officij gratia sibi obuium habuit 28. Nouemb. & mox Delphinum cum proceribus regni, & tandem apud Lochiam oppidum 10. Decemb. ipsum Regem Franciscum vnâ cum Leonora Regina. tum Lutetiae, vbi in principio Ianuarij anni 1540. magnificentissimè à Rege exceptus & tractatus est, festo trium Regum celebrato, ad Sanctum Quintinum, comitante eousque rege, & Cameracum comitantibus filiis, in Brabantiam reuersus est. Inde anno sequente Carolus Ratisbonam ad indicta comitia profectus; vbi cum paucitatem principum videret, nec multos adfuturos intelligeret, expeditionem denuo in Africam adornauit, conscriptoq; milite illinc in Italiam profectus, vnde rectâ Maioricam transijt, atque illam traijciens, Africano littori, sub Algera oppido, quod iacet ferè ex aduerso Valentiae Hispaniae, appulit summa aëris marisque tranquillitate, iussitq; quàm primùm omnem exercitum exponi. At statim post, mare in tantum tumultu exitit, tantaque exorta tempestas, & tam horribilis, quanta vnquâ dicitur omnibus alijs ante seculis eo in mari visa fuisse; ita vt naufragium memorabile Caesar acciperet, omniq; comitatu destitueretur. Perdurante igitur perpetua aëris intèperie, inq; hyemè iam parte omni incli-

nante.

nte, castra ab vrbe, seq; ad circiter miliare ori-
tem versus iuxta littus per obiectum flumen
mouit, ad eum locum, vbi antiquam Algeram,
at aliam ciuitatem quandam fuisse vetusta vesti-
a & monumenta monstrabant. Ibi residuis col-
ctis nauibus, vela ventis concessit, & in puncto
Es ab se nimiū disiectæ tempestate naues, aliæ a-
d aduerso tum Italico, tū Hispanico littori, tan-
em appulsæ sunt: Carolus Buiam Africa, Cæsa-
s munitum prædijs oppidum, & castrum dela-
us est, illincq; post multos dies soluēs, Sardinia,
aioricamq; præterlegens, tandem in Hispaniā
ppulit. Vbi Cæsar post multos exantlatos, etiā
n ipso Imperio labores, die S. Matthei Euangeli-
æ placidè defunctus est, relicto post se Philippo
lio hærede, & Ferdinando fratre Imperatore.

ix. FERDINANDVS.

FERDINANDVS filius Philippi, Hispaniarum
nfans, Rex Pannoniæ siue Vngariæ, & Bohemiæ,
Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Comes Alfa-
riæ, Habsburgi, Tyrolis &c. Carolo iam dicto fra-
tre sponte suam Imperatoriam dignitatem depo-
nente, ipsi in Imperio omnium Electorū cōsensu
suffectus, rei summam, summa cum dexteritate tu-
lit. Quis enim ignorat, quantum pietatis cum vir-
tute summa coniunxerit? Cuius iustitia, pru-
dentia, temperantia, vigilantia, atq; fortitudo, in-
illustri quasi loco sic fixa, vt omnib⁹ bonis perspe-
ctæ sint, & vno omnium ore meritò celebrêtur. Qui
non solū in rebus secundis fuit animo moderato,
sed etiam in aduersis constanti, vt fortunam, si
quando iniquior esset sibi, vincere videretur.

1558.

Anno
Christi

Qui càm alijs in rebus, de Germania totaq; Christianitate bene meritus est, tū quod tamdiu impetus Turcæ potentissimi ac truculentissimi hostis, solus sustinuit, eousque à ceruicibus nostris depulerit, meritus est optimè. Egit hoc princeps pijsimus perpetuò, in eoq; fuit planè totus, vni Imperij rebus, maximè propter Religionis diffiduum languentibus, quocunq; modo mederi posset, quemadmodum, & euentus optimi Imperatoris consilijs, etiam respondere tum videbatur. cū Concilium Tridentinum, quàm diligentissimè ab eo promotum, feliciter tandem absolutq; finiri cerneret, priusquā hanc vitam mortalem cum immortalī commutaret. Fuit sanè Princeps hic (expertus loquor, vt eius quondam Augusti Cæsareæ familiaris) in politioribus latinis literis, ita gnauiter institutus, vt sibi non vulgarè sed eximiam eius linguæ præ cæteris familiaritatem ac promptitudinem comparauerit, nihilque libentius, quàm latinè & locutus sit & scripserit atque legerit. Ex quo doctos ac studiosos non modò plurimum amabat, sed & promouebat, illisque se vbiq; patronum ac Mæcenatē candidissimum præbebat.

M.
I.
C.
A.

FRATER huius fuit Carolus, de quo dixi, Imperator natiu triennio maior. SORES habuit quatuor, Mariam, Isabellam, Catharinam, & AELEONORÁ. Leonora nupsit primū Emanueli Regi Portugalliæ, ex quo habuit filiam Mariam nomine, deinde nupsit Francisco eius nominis primo Regi Franciæ, de quo, supra dixi. Isabella altera Ferdinandi soror, nupsit Christiano Regi

Dania,

anix, ex quo habuit filium vnum Ioannem, qui
 iijt adolescentulus, & duas filias, Dorotheam,
 quæ nupsit Friderico Comiti Palatino, Duci Ba-
 variæ; & Christinam, quæ primùm Francisco Du-
 ci Mediolanensi, post cuius mortem sine prole,
 nupsit Francisco Duci Lotharingiæ. Maria 3. Fer-
 dinandi soror nupsit Ludouico Regi Hungariæ,
 qui in conflictu cōtra Turcā apud Mogacum ad
 iudam periijt anno 1526. 25. Augusti die. Catha-
 rina quarta soror nupsit Ioāni 3. Regi Portugalliæ
 & Lusitanix, ex qua genuit duos filios, Emma-
 nuelem, & Philippum: & duas filias Mariam &
 Isabellam. Sed de fratre Carolo, & sororibus Fer-
 dinandi Imperatoris sanctissimi quidē hactenus.
 Nunc ordine progrediendum esset ad Maximilia-
 num 1. Imperatorem, quem genuit Ferdinandus
 ex Anna sorore Ludouici iam dicti Regis Vnga-
 riæ & Bohemiæ, cum qua duo illa regna acquisi-
 uit. Sed quia mirabilis conuersio quædam, &
 quasi rediuiua natura Ludouici primi Imperato-
 ris pijsimi, q̄ Carolo Magno in imperio succes-
 sit, in hoc Ferdinando, pijsimo quoque Impera-
 tore apparet, qui Carolum V. de quo ante dixi,
 in Imperio secutus est, pauca quædā de hac dice-
 re constitui. Nam sicut tempore Ludouici Pij
 Romæ tres Pontifices Leo, Paulus & Adrianus
 fuerunt: ita eodem modo, Ferdinandi huius Pij
 tempore ijsdem nominibus appellati tres Pon-
 tifices fuerunt Leo, Paulus & Adrianus. Et sicut
 Ludouicus tres filios habuit, quorum maior na-
 tu Lotharius patri in Imperio successit, medius
 eodem nomine, quo pater Ludouicus appellatus

1526.

Anno
Christi

est, minor autem Carolus vocabatur: sic Ferdinandus tres quoque filios genuit; quorum maximus natus Maximilianus patri in Imperio successit, medius, ut pater, Ferdinandus appellabatur, & minor Carolus quoque vocatus est. Præterea sicut Ludouici tempore Desiderius Longobardorum Rex à prædecessore suo Imperatore Carolo Magno ad Papiam captus: ita & Franciscus Gallus, qui pro Longobardorum rege se gessit, eodem in loco à Carolo V. prædecessore huius Ferdinandi Imperatoris captus est. In Germania tempore Ludouici Pij Saxo rebellis captus est: ita & Ferdinandi tempore Saxo quoque, contrarius Ferdinando & fratri, captus, & in Belgium abductus. Ludouicus, ut auctor est Turpinus, Hispanijs impositus est: Ferdinandus verò Hispaniarum innatus Imperio, Infans Hispaniarum dictus est. Clarissimus fuit ætate Ludouici in Britannia, magnæ eruditionis vir Albinus Eboracensis, quem Carolus Magnus, quòd summa cum prudentia grauem apud se legationem obuiisset, impensè dilexit: Erat & tempore Ferdinandi Imperatoris Carolo V. percarus Reginaldus Polus Eboracensis, Cardinalis Britannicus, quem vulgus, à gentilitio familiæ symbolo, ab Alba Rosa appellabat. Albinus res Britannicas studiosè apud Carolum Magnum curauit: Reginaldus, ut summo in discrimine Britannia subueniret, & Romam reliquit, & nuius superatis Alpibus, cum honore legationis, in Belgium descendit, atque inde Celticam, & demum Britanniam, Deo & spe bona plenus, adiit. Vixit

ætate

te Ludouici Pij, nobilium literarum fama
nobilis, Clemens Britannus: vixit & Ferdi-
nandi Pij ætate, magno in honore, elegantem
eruditionem, vitamque laudabilem, & in om-
nibus disciplinis miram præstantiam, apud eru-
tos Clemens alter Britannus.

Tunc Egebertus egregiè fortis & bonus Im-
perator ad immensos Tenchterorum lacus regia-
m legione consistebat: nunc tempore Ferdi-
nandi quoque Georgius è vetusta Tautemburgi-
um domo, ijsdem in locis, ad constantis pru-
uentis & magnanimi Ducis decus, Caroli V.
aspicijs processit. Supero in mari tunc opibus
authoritate floruit Iustinianus, quem Veneto-
rum Respublica in Ducem legerat: fuit & no-
ro, hoc est, Ferdinandi ætate, in sinu Adriati-
co, illustri fama Iustinianus, quem, quod se rebus
in arduis fortiter atque amanter gesserat, Istris,
tùm antea regendis Dalmatis lectus fuisset, Se-
natus Venetus præposuit. Ex illis æquè atque
his temporibus, Donatus, Veneto in imperio,
Dux magnus atque excelsus habebatur.

In Hispanijs, multus tum fuit sermo de Ferdi-
nando Gondisaluo, excellentem eius ob virtu-
tem, & summam rei militaris scientiam: erat &
Ferdinandi nunc temporis, quem tum Hanniba-
lis, tùm Scipionum patria reuerbatur, Gonsal-
uus Corduba ille, quem Mendozius, Hispanici
exercitus Impe. Granatæ sub mœnibus erudiuit.
Clarus erat id temporis in Arragonia Garzias,
quod Mauros à Pyreneis môtibus & locis propin-
quis depulisset: sacrosãcta fuit & Ferdinandi hui⁹

Anno
Christi

Im-

Anno
Christi

Imperatoris tēpore, Garzię Toletani, Libycis ar
nis insepulti memoria . Adde, quodd quā quond
in Hugōne & Moncada , nobilibus belli Duc
bus fuit virtus , nunc in Hugonem Moncadam
Ducem strenuum ac diligentem, & præsēntis cō
filiij virum , admirabili fatorum conuersu co
aluit.

Ludouici tempore Cathelon Germanus, mon
tes Pyrenæos cum exercitu transcendit : Ferdi
nandi huius ætate Fontem rapidum insigne &
munitum Cantabrię oppidum, Auraicus prin
ceps, Philibertus Chaloni⁹, Germanicus & ips
princeps Imperij, Cæsari restituit. Erat id temp
ris Hispanorum iudicio præstantis animi atqu
inçlyti nominis bellator Guiljelmus Ceruera
qui illuc è Germania venerat: Fuit & Ferdinand
tempore ingenio magno, atque animo leni, &
pacificatoribus artibus apprimè instructo, Guil
helmus à Cœurria ex Croiorum familia Marchio
vt inde videas magnorum hominum, diuersis al
ætatibus miram quandam consensionem. Danu
tum Ludouici Pij fidem rerum omnium egenus
implorauit, bis ille reditum in Daniam, trans
missis Albim copijs frustra tentauit: Et tēr infœ
lix Christiernus, Ferdinandi tempore, præsidij
demersa classe nudatus, in hostium manus venit
Ludouici tempore Melidochus, qui Saxonibu
ad Albim imperabat , è cruenta pugna saucius
Ferdinandi huius ætate Mauritius, ex glande to
mentaria cruentus, ac exitij certus, in castra rela
tus est. Quin & Bohemia suos vtraque ætate m
tus experta est, illique vt tum Ludouicus Pius

nunc temporis Ferdinandus imperavit. Nam
um Ludouici Pij ætas Zuleimanum, Asiæ Ty
num habuit, & eius maiores Othomanni, sub
bus, vt auctor est Isidorus Pacensis Romano
perio multum decreuit, illa in gente impera
nt: Sic & Ferdinadi tēpore, Ditis nota signatus
stor, Othomani nomine superbiuit, & vterq;
lymannus & Zuleimannus) suum in Libya
ratorem: ille Alhorem: hic Arcadenum Aeno
rbum habuit. Atque vt prædecessor Ludouici
ualeassem, ita Carolus V. qui Ferdinandum pri
i in Imperio præcessit, Ibnabalā Maurum, do
estica seditione patria pulsum, restituit. At
e, vt ætate Ludouici I. in Africa Rex Mahome
s filios triginta: ita & Ferdinandi tempore, vi
nti duos, Mahometes Tunetensis, pater Regis
uleassis habuit. Et quemadmodum illi hæres
it Abdalia: ita & huius hæreditari Abdila se
nmiscuit. Adde, quòd vtrobiq; Abraham &
bdimelech: ibi inter Reges: hinc inter Regis Ma
ometis liberis conspecti sunt. Vsque adeò miris
militudinibus, ipsam rerum vniuersitatem,
uocunque te vertas, rerum natura distinxit, vt,
uid de ea tanta diuersarum ætatum expressione
icā aliud, ignorem; nisi, quòd Ludouicum Piū,
qui tot seculis Ferdinandum antecessit, in Ferdi
nandi huius nostri Pij Cæsaris excellentissimi
igura, mihi videre videar. Nec satis, qua potissi
num naturæ vi id fiat, vt verum fatear, intelli
go. Aut enim est ordo, à primo homine succeden
is, & per omnia secula delabentis, cū Imperij
um doctrinæ (vt in RERVM VATICINIIS

ACCOM-

ACCOMMODATA HISTORIA id quodammodo delineauimus) aut Spiritus Dei, diuersis temporum interuallis, in humana sese pectora insinuans, eundem se ætate differentibus exhibet. Atque, vt phoenix, secundum gentiles, confectis ætatis suæ spacijs, in cineres abire, & ex suis tandem à morte cineribus repullulare dicitur: sic præstans excellensque naturæ vis, præstantes Heroës, (vt hîc Ferdinandum & Ludouicum, vtrumque Pium) perbeatas Regum animas, post certas ætatum periodos, expressissima in imagine excitat, & ad mundi laborantis subsidiû in tempore submittit. Est autem Ferdinandus septimus à Rudolpho I. Imperatore, ex illustrissima, atque serenissima Domo Austriaca, hoc ordine computatus, Imperator:

- | | | |
|----|-----------------|----|
| 1. | RVDOLPHVS. | S |
| 2. | .ALBERTVS 1. | A |
| 3. | A.L.BERTVS 2. | L |
| 4. | FRIDERIC. OV.S. | O |
| 5. | .MAXIMILIANVS. | M |
| 6. | CAR.O.LVS. | O |
| 7. | FERDINANDVS. | N. |

Ita, vt non inconuenienter illud Salomonis, Prouerb. 9. huc applicari posse videatur, vbi, sapientia (dicitur) edificauit sibi domum, id est, Austriacam; & excidit columnas, id est, Imperatores, septem. De quibus hætenus. Nunc ad Maximilianum 2. progrediamur, quem Fer-

andus ex Anna, quam dixi, Ludouici Vngaria
gis sorore genuit.

Anno
Christi

X. MACSAEMILIANVS 2.

MAXIMILIANVS Ferdinandi Imperatoris
ius, nascitur anno 1527. sub initium mensis Au-
usti; princeps sapiens, iustus, moderatus, animo
re paterno, de publica salute ac pace perpetuo
licitus: vnus anni circuitu trium Regnorum
gio diademate insignitus, atque coronatus est;
mod(præter Albertum 2. eius nominis) ex Au-
riaca serenissima familia, antea nemini conti-
t, adeò, vt vel hoc etiam nomine ter maximus
rinceps meritò appellatus sit; cum ex Rege Hun-
ariæ atque Bohemiæ, Rex præterea Romanus
auguratus; ac deinceps viuo ac præsentè pa-
ente Ferdinando, Imperator salutatus sit Fræco-
rti, anno 1562. mense Nouembri. quibus coro-
ationibus & ego tum interfui, atque obseruari,
aximilianum hunc, ab omnibus Imperij, alijs-
ue principibus, habitum fuisse instar orbis amo-
em & delitias: atq; id quidem haud immeritò.

1527.

1562.

Nam

Maximus hic fuerat patria pater AEmilianus,
Laudibus æqui parans nomina magna suis;
Maximus Imperio, regnandi maximus arte,
Quàm sibi maiores gloria maior erat:
Filius & gener, & pater alti Caesaris, æquo
Caesar iure potens ipse, deũmq₃ metu.
Regni certa salus: cui prudentia nostri:
Par in quo bonitas, arsq₃ fidesq₃ fuit.

Lingua

Anno
Christi

*Linguarum doctus sermonis, quis putet, octo;
Consilia Latium rexit, & ore forum.*

Pacis amans, magnus pacat virtutibus orbem:

Fessaq₃ dat moriens sceptrum Rudolphe tibi,

Summa boni laus est in principe, linquere genti,

Hæredem Regni, post sua fata, bonum.

Clara dedit vitam Fabiana, Tyberia mortem,

Vrbs Mausoleum nobile Praga tenet.

POST rei summam duodecim annis dexte-
rimè administratam: Ratisbonę in Comitij animam Deo reddidit, nomenq; perpetuum post se reliquit, quod infinitis ferè seculis ante vocatum est, quàm Maximilianus idem in rerum natura existeret. Hoc facilè ostendunt ex nouè illis, ante diluuium existentibus patriarchis, nouem primæ siue capitales literæ si in vnum ita colligantur, M A C S A E M I L, ex Malaleel, Adam, Cainam, Seth, Anoch, Enos,, Mathusalem, Iared, Lamech, qui fuit pater Noachi, quem antiqui Ianu, atque bifrontem finxerunt, propterea, quòd Iain vinum hebraicè sonat, quod Nohe primum plantauit, deinde q^{uod} vtrumq; mundum, & ante & post diluuium videret, idcirco etiam bifrons, à Poëtis fingebatur. Si itaque I A N V M, illud nouem patriarcharum literis, siue characteribus capitalibus adieceris, huius Sanctissimi Imperatoris nomen M A C S A E M I L I A N V M rectissimè elicies, qui quidè Maximilianus, vt à Rudolpho primo ex Austriaca Serenissima familia decimus in generationibus per ordinem est: sic Noachus ille à primo omnium homine Adam decimus nu-
mera-

ratur, recteque Maximiliano huic secundo
comparatur.

F R A T R E S autem habuit Maximilia-
nus, Ferdinandum, Carolum, & Ioannem Archi-
duces Austriae, priores duos etiamnum viuentes
nunc principes clarissimos. Ferdinandus Lint-
burgensis natus est anno à nato Christo 1529. Regnum
Bohemiae, in absentia Maximiliani Hispaniae prae-
sidentis, singulari prudentia longo tempore ad-
ministravit; nunc proprias suas ditiones Tyro-
leses atque alias, magna laude, atque subdito-
rum commodo & utilitate, procurat. Habet duos
filios, Andream Sacrae Romanae Ecclesiae Car-
dinalem; & Carolum, Marchionem in Burgavv,
in superioribus annis, magno cum peditatu Hi-
spanorum Regi Philippo, contra hostes suos au-
stros, fuit in Belgium profectus; atque ibidem à
Rege Parmensi quam honorificentissimè excep-
tus. Duxit praeterea uxorem Mantuani Ducis fi-
liam, qua cum proles etiam alias suscepit. Duxit
et exercitum in Pannoniam contra hostes Chri-
stiani nominis bellicosissimos; unde eum exstir-
pationis bonae fructum capit, ut ei neque confu-
sum, neque fortitudo ad res optimè gerendas,
defuisse videretur. Carolus alter Maximiliani
frater, natus est Viennae Austriae anno 1540. hic, li-
cet minimus natus sit inter fratres, non tamen in
eo minorem virtutis spem boni omnes ponunt;
quippe, cum eiusmodi, & tam excellentis sit in-
stans, ut ad res maximas natus esse videatur. Du-
xit uxorem Mariam; Guilielmi Ducis Bavariae,
ue quod idem est Ernesti Electoris Imperij atq;

Anno
Christi

1529.

1540.

G

Archie-

Anno
Christi

Archiepiscopi Colonienfis sororem, ex qua & ipse proles suscepit, atque familiam auxit. Ioannes tertius Maximiliani frater, infans obiit Oenoponti.

- SORORES Maximiliani fuerunt Elizabetha quæ Linztij nata est in superiore Austria, an. 1521. vxor Sigismundi Augusti Regis Poloniae, Vilna defuncta 12. Cal. Iulij ætatis suæ anno 19. Anna altera Maximiliani soror, nascitur Pragæ, ann. 1522. elocata Alberto Duci Bauariæ an. 1546. Maria tertio Maximiliani soror, nata Pragæ in Bohemia, nupsit Guilielmo Duci Iuliacensi & Cliuensi &c. eod. ann. 1546. Magdalena 4. soror Maximiliani nascitur anno 1532. Oenoponti. Catharina quinta Maximiliani soror, nata Viennæ anno 1533. nupsit Sigismundo Augusto Regi Poloniae; & in Francisco Gonzagæ Duci Mantuæ, & Montisferati. Leonora sexta Maximiliani soror nascitur Viennæ, anno 1534. consors Guilielmi Gonzagæ Ducis Mantuani. Margaretha septima Maximiliani soror nascitur, anno Christi 1536. Oenoponti. Barbara octaua Maximiliani soror nata Viennæ Austriae anno 1539. sociata Alphonsi 2. Duci Ferrariæ. Ursula nona Maximiliani soror nata Neustadij, obiit Oenoponti anno 1543. cum antea nupsisset an. 1541. Helena decima Maximiliani soror nata Viennæ Austriae anno 1543. è sacro fonte à Christophoro, patre mihi charissimo, suscipitur. Ioanna vltima Maximiliani soror Pragæ nascitur anno 1547. è sacro fonte suscipitur à Duceschinenti, & Henrico de Plavv Regni Bohemæ Cancellario. Verùm de Maximiliano secu-

Imperatore, eiusque fratribus atq; sororibus
dem haftenus: Nunc quia Philippus Caroli
Imperatoris filius eodem numero generatio-
cenfetur, quo Maximilianus, filius Ferdinan-
vt pote duorum fratrum filij, priusquã ad Ru-
phum 2. Imperatorem nostrum in generatio-
1. veniam, de Philippo hæc quę sequuntur di-
da sunt.

x. PHILIPPVS.

PHILIPPVS Caroli V. Imperatoris Roma-
rum Augusti filius, in Hispania natus, sextum
imum agēs annum, à patre in Italiam nauiga-
o, regno Hispaniarū est inauguratus. Posthæc
ximilianus, de quo haftenus dixi, Augusta pro-
scitur in Hispanias, habens apud se Cardina-
n Tridentinum, quò cūm peruenisset, in matri-
nio ducta Cæsaris Caroli filia Maria, Philip-
s 21. annorum iuuenis, euocatus à patre, in Bel-
m ad iter se comparat, & relicto ibi patruele
orio Maximiliano, qui per sui absentia Reip.
æffet, ventis vela cōmisit, Nouembriq; die 25.
1548. cū triremibus quinquaginta, totidēq; fe-
nauib; onerarijs, Andrea Auria, qui Maximi-
num transportauerat, ductore, magna comita-
s procerū turba, & in his Albano Duce, & Car-
nale Tridentino, Genuam appulit; vbi magni-
è excipitur die Decembris altera. Octaua die,
stquam pecunia rebusq; alijs ad profectiōem
restrē necessarijs, & donis cohonestat⁹ disces-
set, per Alexandriam & Papiam factō itinere,
ediolanum venit, die Decembris decima no-
t, vbi passim ei erant positi triumphales arcus

Anno
Christi

1527.

1543.

1548.

Anno
Christi

1549.

atq; statim cum honorificis inscriptionibus. In
 gradienti praesto fuerunt Sabaudia Dux, Veneti
 Florentini, Ferrarienses & Senenses legati. In
 progreditur, & per Mantuam atque Tridentum
 (quo usque Mauricius princeps ei procedit ob
 uiam, & pro Landgrauio capto plurimum orat
 ut apud patrem velit intercedere, cui Philippus
 suam in re operam liberaliter est pollicitus) fa
 cto itinere, Augustam, deinde Spyræ venit.

Cæsar aduenienti insignem equitatum Duc
 Arscotano, in Germaniam usq; honoris causa o
 uiam misit. Postea per Luxemburgicum agrum
 ad Cæsarem patrem contendit Carolus Imper
 torem; cuius cum gratulatione summa, & ingere
 ti quoque Belgarum studio, Philippus Bruxella
 ingressus excipitur die Aprilis prima anno æta
 tis suæ 22. Quæ deinde secuta est æstas, ea ferè on
 nis incredibili erga iuuenem principem, munifi
 cis exhibendis pompis, & liberalitate, consumpta
 est; dum is inaugurandi causa, à patre per Fland
 iam, Hannoniam, & Atrebatem ducitur, illosq;
 in filij fidem per iusiurandum adigit. Antue
 piam postea simul ambo redeunt sub Idus Sep
 tembris. Vidisses tum amplissimas pompas,
 deò, ut non desint, qui dicant, solos Antuerpie
 ses, in publica hac congratulatione, supra cent
 natricena coronatorum aureorum millia expe
 disse. Adde quid exteri etiam mercatores, Hisp
 ani, Itali, Germani, Angli &c. item reliquæ urb
 opulentissimæ, pro sua quæque virili & facult
 te, Antuerpiam imitæ, in huius principis Phi
 lippi gratiam insumperint, postquam ami

Mar

ria comitante, reliquas etiam prouincias ad-
et, ab ijsq; fidem accepisset.
Atq; vt idē Philippus Sacri imperij principes,
n prouincijs ijs, quibus nuper inauguratus e-
se se quanto posset studio insinueret, atque a-
citiam, coniunctionem, & vicinitatem cole-
foueret, ac conseruaret, à patre Carolo ex Hi-
nijs in Belgium euocatus, vt dixi, non solùm
e inaugurationem Belgicam, per Germaniam
tum instituere; verùm in eandem etiam Ger-
niam redire ex Belgio, atque ibidem subsi-
re aliquamdiu, familiariterq; principibus
notescere voluit. Cumq; in Augustanis co-
tijs, actum in præsentia Philippi huius, à Cæ-
re Carolo cum Ferdinando fratre Imperatore
signato esset, de Philippo scilicet, in Imperij
cessionem admittendo: Ferdinandus autem
nsensum comitiorum, filiorumq; suorū (& præ-
tim Maximiliani, tum Bohemiæ Regis per ab-
ntiam designati, quem ex Hispanijs quoq; Fer-
nandus euocauerat) dignitatem prætenderet,
hilippus, mense Maio exacto anni 1551. eodem
aximiliano comitatus, parentibus, Imperijq; e
ncipibus valedictis, discedens Vindelicia, ex
guribus, in suam Hispaniam transmisit.
Inde posthac, ex Hispania cum classe in Angli-
m appulit, 19 Iulij an. ætatis suæ 27. quarto post
ie Vintonium, vbi Regina Maria Henrici 8. An-
liæ Regis filia eum expectabat, sub vesperū ve-
it: ad summam cum multa nobilium turba (in
ua aderat & Dux Albanus) progressus ædē, ab E-
scopo loci illius, & quibusdam proceribus, a-

1550.

1551.

1554.

Anno
Christi

1555.

1556.

lijs excipitur. Luce altera Reginam adit, familiariter diu multumque cum ea collocutus. Porro sequenti die ipsis ferijs Iacobi, Hispanorum prout troni, magnificentiæ regali nuptiæ celebrantur inter Angliæ Reginam Mariam & Philippum qui nuptiarum causa eidem Reginæ, Regnum Neapolitanum concessit, sicque Regnum Angliæ quod sub patre & fratre Mariæ, à Catholica fide defecerat, in gremium Ecclesiæ Catholicæ iterum Philippus restituit. Aded, ut summus Pontifex 24. Decembr. postquam audisset Angliam quæ multis tum annis ab Ecclesiæ corpore separata fuerat & auulsa, per immensam Dei misericordiam, ad Ecclesiæ communionem, & Romanæ Sedis obedientiam esse reductam, singulari quadam huius Philippi Regis & Mariæ coniugis diligentia, fide, studio, & opera, summam animi voluntatem perceperit, & Deo gratias egerit, quam maximas. Sub finem Augusti, Philippus ex Anglia diuertens, in Belgium, ad Cæsarem parentem, venit Bruxellam, maximo cum procerum Anglorum comitatu, ubi 8. Cal. Nouemb. Carolus eidem Philippo filio, euocatis ad se legatis Prouinciarum, Dominiorum, & Ciuitatum Burgundicæ Domus, potestatem regendi & gubernandi terras ipsi subiectas, vltro tradidit, enarrantum, ad eos qui aderant labores suos & regni curas, idque viua voce, & valde oratoriè, grauiter & copiosè. Finita oratione, principis Auriaci Guilielmi Nassouij humeris se sustentans, ex conspectu amplissimi Theatri abscessit. Atque ita ditio- nes omnes huic Philippo filio vnico tradès, Bruxellam

Ganda

ndauū proficiscitur Imp. quē inde & ego tum
Zelandiam vidi abeuntē. Postea cūm fames &
dia Germaniam inferiorem premeret, Philip
hic, paternę pietatis æmulator, aliunde cura-
frumenta apportari in vsum multorū, vt idē
super tria millia pauperum suis sumptibus
ea fame aluerit. Gallus etiā Rex Henricus 2. in
Tus Neapolim, & Mediolanum tentaturus,
nsciscum Ducem Guisum in Italiam misit, cū
oo. equitum, qui in itinere nonnihil laceſſiti à
lentia vrbis incolis, eā hostiliter expugnarūt,
esidiumq; firmissimum imposuerunt; ea vrbis
derata erat Philippo. Eodem tēpore alio Gal-
exercitu Artesiam vexabant, ita, vt circa Epi-
aniam alienissimo anni tempore Duacum op-
dum frustra tentarint, Lensæum autē vrbem vi-
perint, multa pręda absportata, & oppido inſā-
to. Sic quinquēnales inducię vix integro serua-
anno rescissę sunt, & sæuissimū, de nouo, bellū
arsit. Philippus autē Philibertum Sabaudia Du-
m, cum instructo exercitu misit, qui in hostium
allorum terras iriuens, tandē de improuiso, ad
pidū D. Quintini deſecit, castraq; illic figit,
bē obsedit. Henricus Rex Gallus eō mittit An-
Mommerantium, Cōnestabilē, cū 32. signis pe-
tū Gallorum, & 5. millibus equitum, ac maiori-
s tormentis quatuordecim. Eos Momerantius
bet leuibus prælijs distinare, ipse interim in op-
dum alimenta conatur inuehere. Dux Emanuel
nilibertus, quem Philippus hic suis copijs præ-
cerat, ad eos cōtendit: erāt in eius exercitu, præ-
r alas equitum Germanorum, circiter 10. mil-

Anno
Christi

1557:

lia, quorum singuli, præter hastas & gladios, quatuor aut quinque, vel plures etiam sclopetos, rotula circumactum ignem concipientes, gestabant.

Hi vñ cum alijs in Gallos irruunt: Galli equitatus tantum impetum sustinere non ferentes, in fugam vertuntur, pedites, turbatis ordinibus, à Philippicis ceduntur, plurimi capiuntur, reliqui, abiectis armis, sese dedunt, captiuorum ingens fuit numerus, & in ijs multorum principum & nobilium. Connestabilis & ipse captus vñ cum filio suo. Captiui omnes ad Regem Philippum, qui nondum in castra venerat, producti sunt: signa militaria ferè omnia atque tormenta, in eo certamine perierunt. Incidit hæc victoria, in quartum Idus Augusti. Aliquot diebus post, Philippus Rex venit in castra, eò quòd sese dedere Galli nollent, qui in S. Quintino erant; vrbs ipsa valdè oppugnata, & die 26. Augusti vi expugnata, & direpta est. In ipsa vrbe captus est Amiralus Franciæ, cum multis alijs nobilibus, & per Brugas, tribus inde miliaribus, ad Esclusam Flandriæ fuit abductus: Connestabilis autem cum filio, in Castro Gandensi custodiæ commissus. Alius vero Gallorum exercitus ad Grauelingam, à Philippicis partim deletus, partim cæsus est; multa pedum & equitum vexilla Gallis ablata sunt, & omnes machinæ, quas vrbibus nuper occupatis asportabant, recuperatæ. Aliquot belli duces, comites, nobiles, & quinque Gallici ordinis equites capti. Paulò post, Iulio mense Dunckercka vi expugnata, Gallorum ad tria millia ceduntur. Fuit huius prælij inter præcipuos dux, Egmòdanus Com-

me

es. Licet itaq; Henricus Rex Gallie mirum sit in
 odum debilitatus; resumptis tamen viribus, in
 ntem denuò exercitum educit ab Ambianum,
 ei Philippus hic, ad oppidum Dorlanum, ca-
 ra tam valida, atque semetipsum opposuit, vt
 allum ad æquas tandem pacis conditiones cõ-
 alerit, easq; noua cum ipso contracta affini-
 te fundauerit, rebusque in Belgio dispositis,
 ndem in Hispaniam discesserit; vbi etiamnum
 dhuc viuit, suasq; ditiones & absens & præsens
 eliciter, vt per se, sic per alios gubernat. Est
 philippus hic, Rex Hispaniæ & Portugaliæ, mul-
 s in ipsum bellis in Gallia, Anglia, Belgio, Lu-
 tania, atque alibi clarus. Quatuor habuit vxo-
 res: Mariam Lusitaniæ Regis filiam, ex qua Caro-
 um principem suscepit; qui anno 1568. diem o-
 ijt, Alteram Mariam, de qua supra dixi, Henrici
 Regis Angliæ filiam; quæ obiit anno 1558. in No-
 embri, Tertiam vxorem duxit Anno 1559. Eli-
 abetham scilicet Henrici 2. Galliæ Regis natu-
 maiorem filiã; ex qua duas habuit filias, quarum
 minor natu Catharina, nupsit Carolo Emmanue-
 li Sabaudia Ducis, filio Philiberti, de quo supra:
 maior verò Isabella adhuc innupta manet.

Quarta & vltima Philippi Regis Hispaniarum
 vxor, fuit Anna, filia Maximilianij secundi Impe-
 quæ die Sabbathi 2. mensis Nouembris anno 1549.
 paulo ante primam pomeridianam nata est, in
 Hispanijs, eo loci, cui nomen est Cygalis, duobus
 à Valledolith milliaribus: ex qua Philippo na-
 tus est Ferdinandus anno 1571. pridie Nonas De-
 cembris, qui infans obiit: item Iacobus, qui puer

Anno
Christi

1559.

1568.

1558.

1559.

1549.

1571.

Anno
Christi
1582.

nouennis extinctus anno 1582. 11. Calend. Decem. & Philippus, qui natus est anno 1578. atq; etiamnum uiuit, princeps magnæ spei & expectationis

SORORES huius Philippi, ex matre Isabella Emanuelis Lusitanæ Regis filia, sunt: Ioanna, vxor Ioannis 4. Regis Lusitanæ siue Portugalliæ; ex qua natus est eidem Ioanni (qui ante patrem Ioannem tertium obiit) Sebastianus filius posthumus, qui in Africam traiiciens, à Mauris cæsus est, in Augusto anni 1578. Maria Imperatrix adhuc in Hispanijs viuens, Rudolphi 2. huius Imperatoris nostri clementissimi mater, quæ ter maxima meritò dici potest; quia filia est Imperatoris, Caroli scilicet V. coniunx est Imperatoris, Maximiliani uidelicet 2. & mater est Imperatoris, Rudolphi 2. scilicet; de quo iam ultimo hoc loco nobis est dicendum.

1578.

xj. RVDOLPHVS 2.

RVDOLPHVS hic Imperator, qui multis nominibus cum Rudolpho primo eius nominis Imperatore clarissimo comparandus venit, filius Maximiliani 2. maximus, nascitur die Lunæ 18. Iulij anno 1552. paulo ante septimam horam pomeridianam, Viennæ Austriæ. Suscipitur è sacro fonte à Serenissimo Principe Carolo Archiduce Austriæ, eius patruo, alijsque vtriusque sexus clarissimis proceribus, cumque plus minus esset annos natus vndecim, mittitur ipse & Ernestus frater eius Archidux à patre, tum in Hungaria, vnà cum matre Maria, magna cum pompa & solemnitate coronato, in Hispanias, comitatus multis præclarissimi stemmatis nobilium pro-

1552.

ceribus

ribus, vnà cū Dño de Dietrichstein, & Doctore
 onner, tanquam Oeconomo ac præceptore, qui
 is in Hispanijs vsi sunt vsque ad annum 1571.
 um enim à patre Maximiliano Imperatore (qui
 ipse Hispanijs Philippo in Belgio absente præ
 it aliquandiu, vt supra dictum est) reuocati, in
 ustriam reditum pararunt. Propterea Philip-
 us idem Hispaniarum Rex fratri suo Ioanni Au-
 riaci (qui totius tum erat expeditionis summ^o
 mperator contra Turcā constitutus) mandat, vt
 bductis secum Rudolpho & Ernesto, ex Hispa-
 ia soluat. Genuæ inenarrabili triumpho fratres
 illi duo excepti, tandem vltius proficiscentes,
 n Austriam appulerunt, posthæc sua præsentia,
 nuptias Caroli Archiducis Austriæ, cum filia Al-
 erti Ducis Bauariæ contractas cohonestarunt.
 Anno 1575. Rudolphus post Hūgarix & Bohemix
 regem, etiam Germanix Rex constitutus, atque
 post obitum patris Romanorum Imperator fa-
 ctus est: qui quindecim annis hætenus Imperio
 tanta cum sollicitudine & cura Imperiali præ-
 fuit; vt in eo nihil prorsus desiderari videatur,
 siue pietatem, siue virtutem summam, hoc est Iu-
 stitiam, prudentiam, temperantiam, vigilantiam
 atq; fortitudinem consideres, quæ in illustri qua-
 si loco sitæ omnibus bonis perspectæ sunt, & v-
 no omnium ore celebrantur. FRATRES huius Ru-
 dolfi sunt: Ernestus, qui die Iouis 15. Iunij anno
 Christi 1553. natus est infra tertiā & quartam pro-
 meridianam Viennæ Austriæ; cuius susceptor se-
 renissimus princeps Ferdinandus Archidux Au-
 striæ cum Ducissa Mātux, sorore eius, & Nicolao

Anno
Christi

1571.

1575.

1576.

1553.

Rad-

Anno
Christi

1557.

1558.

1576.

Radziuilio duce de Vlizka & Niesnitz Oratore Regis Poloniae. Hic in Imperatoris fratris absentia, ditiones Austriacas multo iam tempore felicissimè administrat. Matthias alter Rudolphi Imperatoris frater, natus est ann. 1557. die 24. Februarij in ipso fere puncto mediæ noctis etiam Viennæ Austriæ; quem è sacro fonte suscepit Baro Christophorus ab Eyzing, supremus Maximiliani Imperatoris Oeconomus, item Andreas à Puecham Marefchallus Austriæ, & Polyxena Petri Lasso de Castilia cõiunx & Imperatricis Mariæ gubernatrix. fuit hic Matthias ascitus ad gubernacula Belgij, nomine Regis Philippi; at cùm propter rebellantes Belgas impediretur, quo minus, vt veller, ita posset rebus vtiliter diutius præesse, relicto Belgio tandem post aliquot annos in Austriam redijt; vbi etiamnum adhuc degit. Maximilianus, tertius Imperatoris Rudolphi frater, natus est die Mercurij 12. Octobris anno 1558. paulò ante vndecimam noctis, in Noua Ciuitate, siue Neustadij Austriæ; quem suscepit è sacro fonte Dõ Claudio de Quigniones Comes de Luna, orator Regis Philippi Catholici, & supra dicta Polyxena de Lasso gubernatrix: atque vt nomine hic Maximilianus, patrem Maximilianum Imperatorem refert, ita etiam virtutibus ac moribus illum omninò representat, etiam ipsa facie, & quod notandum insuper est, ipso die 12. Octobris, quo pater obiit anno 1576. ipse eodem quoque die natus est, sed ann. quo dixi 1558. vt non immeritò illud Ecclesiastici 30. huc applicari possit:

Mortuus

Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus; nihil enim reliquit sibi post se. In vita sua vidit, & tatus est in illo: inobitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis. reliquit enim defensorem omnis contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. electus est ut pater Maximilianus, sic filius hic etiam in Polonia Regem, regnoque hactenus reuultuare necdum existimat. Albertus quartus Rudolphi Imperatoris frater, natus est die Luna 13. Nouembriis 1559. paulo ante decimam horam matutinam ibidem, & à sacro fonte susceptus à Vratislao de Bernstein Aurei Velleris equite, & supremo regni Bohemiae Cancellario, & Donna Maria Manricques, vxore eius, & sorore Domini Ioannis Manricques, de Lara Sacrae Caesareae Maiestatis & Regis Philippi Consiliaij intimi, rerumque bellicarum praefecti apud omnes clarissimi. Factus est hic Albertus ob summam pietatem S. Romanae Ecclesiae Cardinalis, & ob eximiam rerum quoque gerendarum dexteritatem Prorex Lusitaniae, siue Portugalliae, cui etiamnum hodie, nomine Philippi Regis feliciter praest. V Venzeslaus, huius Alberti, & Rudolphi Imperatoris frater quintus, natus est Dominica Oculi 9. die Martij, anno 1561. circa medium decimae matutinae, susceptus è fonte sacro à Christophoro iam dicto, supremo Maximiliani Imperatoris oeconomus, & Polyxena Imperatricis gubernatrice una cum Domina Maria de Gusman. Profectus est anno 1570. cum eodem Alberto & Anna sorore in Hispanias, atque ibidem mortuus.

1589.

1559.

1561.

1570.

Fer-

Anno
Christi

1565.

1566.

1554.

1570.

Ferdinandus quoque & Fridericus sextus & septimus fratres Rudolphi obierant in pueritia. Carolus quoque octauus Rudolphi Imperatoris frater die Mercurij 26. Septembris anno 1565. infra duodecimam & horam primam noctis natus est Viennæ, susceptus è sacro fonte à Thoma Perrenotto Domino de Chantonay oratore Regis Philippi Catholici, & ab Helena de Brederode eius vxore, nec non & à Francisco Lasso supremo Imperat. Oecono. Obijt autem & hic Viennæ Austriæ die Iouis 23. Maj anno 1566. & ibidem sepultus, cum alijs Archiducibus Austriæ serenissimis. Verùm hæc de fratribus Imperat. Rudolphi. **SORORES** Rudolphi fuerunt: **ANNA**, quæ, vt ante diximus, die Sabbathi altera mensis Nouembris, paulo ante primam pomeridianam nata est in Hispanijs, quæ è sacro fonte suscepit Marchio de Talauara, alijsque proceres. Hæc nupta est Philippo Regi Hispaniarum, ex qua eos liberos genuit, de quibus iam ante dictum est, & præsertim Philippum etiamnum adhuc superstitem filium annorum plus minus 13. cùm autem & hæc obiisset iam ante aliquot annos, dicitur idem Philippus ducturus in vxorem Brigantinam illam Portugalensem, cuius Brigantinæ matris, sororem in vxorem habuit Alexander Dux Parmensis Belgij iam gubernator, qui, ne in posterum quicquam dissidij oboriatur totum Regi ius suum ex parte vxoris Portugalensis renuntiavit. Altera soror Rudolphi est Elizabetha, quæ die Martis 5. Iunij 1554. infra decimam & vndecimam horam noctis nata est Viennæ Austriæ: postea eodem an. 1570. quo

foror

sor Anna Philippo Regi nuptui tradita est, hæc
 Elizabetha Carolo 9. Regi Galliarum nupsit; quo
 ortuo, anno 1574. 30. Maij, vidua ex Francia in
 Austriam redijt, vbi hæcenus pijsimè pariter
 que castissimè viuit, ac valet. Maria 1. soror
 Rudolphi tertia die Sabbathi 27. Iulij 1555. infra
 triam & quartam matutinam nata est Viennæ,
 baptizata: obiit autem Lintzij in Austria supe-
 ori eodè anno, & sepulta est in summo templo,
 oi Maximiliani 1. de quo supra, Romanorum Im-
 peratoris intestina olim fuerant recondita. Ma-
 ria 2. soror Rudolphi quarta die Sabbathi 14. Fe-
 ruarij 1564. in ipso ferè puncto decimæ ante me-
 dium noctis nata est, in Noua Ciuitate Austriæ
 z sequenti die Lunæ baptizata; obiit 26. die Mar-
 ij eiusdem anni, & sepulta in æde Sancti Stepha-
 ni, vbi alij Archiduces Austriæ iacent. Margare-
 tha soror Rudolp. Imperatoris quinta 24. Ianua-
 rij die Veneris circa 11. noctis anno 1567. nasci-
 tur, baptizatur, & infans moritur. Eleonora sex-
 ta Rudolphi Cæsaris soror, die Iouis 4. Nouem-
 bris anno 1568. infra nonam & decimam noctis,
 nata est Viennæ, & è sacro fonte suscepta à Domi-
 no Ioanne Barone de Trautson, supremo Impera-
 toris Maximiliani (post defunctum an. 1563. Chri-
 stophorum Baronè ab Eyzing) œconomo, & eius
 uxore Illust. ac Reuerens. Christophori Madru-
 zij Cardinalis Tridétini sorore; obiit Pragæ an.
 1579. obiit & ipse œconomus Trautson, octuage-
 nario maior ante paucos ab hinc mēses vir pijsi-
 mus pariter ac omni genere virtutū, literarumq;
 scientia cumulatissimus; què ob id Rudolp. Imp.
 sūmè amabat, quòd etiā patri Max. & auo Ferdin.

Anno
Christi

1574.

1555.

1564.

1567.

1563.

1579.

1590.

(quo-

Anno
Christi

(quorum & ego, dum viuerent Aula Cæsareæ familiaris eram) charissimus fuerat.

Habes hic Rudolphum 2. Imperatorem (Cassidide Lector) à Franco illo ante Christi natiuitatem hucusque per generationes 58. hoc est, primò à Iulio Cæsare vsque ad Constantinum Magnum per xvij. deinde à Constantino vsque ad Carolū Magnum per xix. Tertiò à Carolo vsque ad Rudolphum 1. per xj. atque vltimò tandem à Rudolpho 1. vsq; ad Rudolphū 2. itidem xj. generationes deductū. Habes præterea eiusdem Rudolphi 2. Imperatoris fratres Austriæ principes serenissimos, qui cum Philippo 2. Hispaniarum Rege, eiusque sobole gentem Austriacam serenissimam constituunt, quæ tantum & potentia & virtute, hoc tempore excellit, vt non solum ad Imperium Orbis terræ, & summū decus genita sit, (cū ab Alberto 2. ad Fridericum 3. à Friderico ad Maximilianum, à Maximiliano, ad Carolum V. à Carolo ad Ferdinandum, à Ferdinando ad Maximilianum 2. & à Maximiliano 2. ad hunc Rudolphum nostrum Imperatorem, septem continui Austriaci narrantur Cæsares) verum etiam Deus omnipotens per hanc Austriacam familiam, quam tantopere auxit, rebus nostris fessis atque afflictis, iam tandem succurrere, atque omnia sub Rudolpho hoc 2. ad pacem quietem & tranquillitatem reducere velle videatur. Cui profectò magnas gratias agimus oportet, quod hisce difficillimis temporibus nostris, ad gentem hanc, quæ cum imperio Germaniæ quoque præest, tantum potentiæ ac Iusti Imperij detulerit, vt nō solum rebelles in

Christianos, sed & Turcarum quoque potenter rectè atque vtiliter opponi possit. Etenim si nes nationes, atq; populi, qui in potestate sũt operatoris nostri Rudolphi 2. & Philippi Hispaniarum Regis eius nominis quoq; 2. cum ijs, bus præter rebelles; Turcæ etiam in Europa, & Africa imperant, gentibus contuleris, vt vincant hominum numero: illæ tamen, & vir- e militum, & armorum genere, his eisdẽ longo eruallo antecellere videntur; adẽd, vt officiũ tulet, postulet & necessitas, Principibus Au- acis, eorumq; populis ac Regnis perpetuo se dere coniunctos tenere. Nã hi Principes, & Au- ti tales sunt, vt meliores ne optare quidem- simus, qui non solũ tueri Imperij dignita- , sed etiam augere & amplificare volunt & unt; siue vis publica in patria suscepta, siue unde etiam illata fuerit. Verũ hæc de prima parte huius libelli, hoc est, de Genealo- gia principum Austriæ, quidem ha- ctenus: Sequitur altera pars.

Anno
Christi

H

SECVN-



Anno
Christi

98

Genealogia Principum in capite

SECUNDA PARS CONTINET ALIORVM QV QVE (PRAETER AVSTRIA-

cos) Principum in Europa Ge-
nealogias.

GENEALOGIAE PRINCIPVM IN
capite Europæ.

CASTELLÆ ET LEGIONIS;
in Hispania.



ENEALOGIAS aliorum princ-
pum, præter Austriacos, quæ se-
quuntur, nõ extendemus, nisi vs-
que ad abauos, qui ferè incide-
runt in tempora Alberti 2. Imper-
Austriaci, à quo vsque ad Rudol-
phum 2. septem continui computantur, nec plu-
res nec pauciores, ex sola Illustrissima atq; Sere-
nissima Domo Austriacâ, Cæsares: Habuit autem
Maximilianus 1. Filium Philippum, qui Ioannan
duxit, cum qua Regnum Castellæ & Legionis in
Hispania obtinuit.

1496.

i. IOANNES.

ABAVVS Ioannæ fuit Ioannes primus, qui du-
cta Eleonora, filia Petri regis Arragoniæ, duo gra-
uissima bella gessit: contra Lusitanos vnum, et
quod defuncto Ferdinando socero, eidem, ratio-
ne vxoris succedere vellet; illi verò, suffecto Ioã-
ne, de quo sub Lusitania infra dicturus sum, ordi-

ni

questris, ex stirpe regia, huic Ioanni restite-
. Alterum bellum mouit Ioannes hic in An-
qui eum nitebantur pellere Regno Castellæ,
regionis. Nā filius regis Angliæ, qui vxorē ha-
filiam Petri Regis Arragoniæ, iure vxoris pe-
t idē Castellæ & Legionis regnū. Cæterū bel-
illud per superueniens coniugium pacatum
Habuit hic Ioānes Rex Castellæ cū vxore Leo-
a, quā dixi, Ferdinandum proauum Ioannæ.

ij. FERDINANDVS.

R O A V V S Ioannæ fuit Ferdinandus Ioannis
s, qui factus est Rex Arragoniæ, posteaquam
tinus rex ei⁹ regni sine hærede decessisset; Ma-
enim eius fuit vxor Petri regis Arragoniæ. Ha-
t fratrem Henricū, qui patri Ioanni in Regno
cessit: hic filiam suā Mariā, fratris sui filio
honso locauit, quæ Regnum Arragoniæ 25. an-
ministravit, interim, dum maritus eius Alphō-
absens distinebatur in Italia, propter regnū
iliæ. Post hunc Henricum, filius eius Ioannes
undus rerum potitus est in Castella, genuitq;
vxore Maria filia Ferdinandi supradicti, Hen-
regem Castellæ. Fecit quidem negotium
cero, aut verius patruo suo propter regnum
ragonæ, sed nihil effecit. Persuasit huic Vin-
tius quidam monachus Prædicatorum ordi-
s, vt è regno suo oēs Iudæos expelleret, quod
cit, seruatis eorum bonis in Hispania. Tunc vi-
sses Iudæos multos metu rei amittendæ, sacro-
nte, ablui, cæterum clām paternis legibus inui-
lare; Marranos hos vulgus hodie appellat,
ssimum genus hominum.

Anno
Christi
1454.

Henricus hic in regno patri succedens, ann. 1454. occupauit etiam quasdam ciuitates Saracenorum. Deinde & Regnum Nauarræ, per Caroli filij Ioannis Annis Arragoniæ regis mortem, affecutus est. Huius soror Elizabeth nupsit tandem Ferdinando regi Arragoniæ & Siciliæ; cuius pater Ioannes fuit Ioannæ, de qua agimus, auus.

iiij. IOANNES.

A VVS Ioannæ fuit filius Ferdinandi, nomine Ioannes, rex Arragoniæ; qui post fratrem Alphonsum Siciliæ & Arragoniæ Regna obtinuit, Ferdinando illegitimo Siciliæ rege excluso.

1454. SORORES Ioannis fuerunt, Maria Regina Castellæ, & Ioanna Regina Portugalix. Genuit hic Ioannes Ferdinandum patrem iam dictæ Ioannæ. Qui princeps magnus & Catholicus anno Christi 1454. Saracenos omnes ex Hispania, praesertim ex Granata, suis armis & virtute expulit, quam iam occupauerant plus quam 700. annis. Exclusit quoque regno suo Marranos illos; & regna duo Neapolitanum & Siciliæ obtinuit.

iiij. FERDINANDVS.

PATER Ioannæ fuit, quem dixi, Ferdinandus, qui vnum habuit ex Elizabetha Henrici regis Castellæ sorore filium Ioannem, cui nupsit Margaretha Archiducissa Austriæ, sed ante patrem mortuus est, nullo hærede regni successore relicto. Quocirca Rex Ferdinandus hic, filium sibi adoptauit Philippum Archiducem Austriæ, illi filiam suam Ioannam locans in matrimonium,

ex qua

qua nati sunt Carolus & Ferdinandus Imperatores, de quibus antea suo loco diximus.

Anno Christi

V. IOANNA.

FILIA Ferdinandi & Elizabethæ, Ioanna, sororem habuit Catharinam, quæ nupsit Henrico Angliæ regi huius nominis octauo. Cui accidit, quod, cum arderet amore Annæ cuiusdam Boleiæ, is de statu, quod aiunt, demigrauerit; quippe i coniugem Catharinam illam Arragoniam qua cum duodeviginti annos vixerat, & ex qua, tum masculam tum muliebrem sobolem sustulerat, sed obierat mortem filius, superstiti adhuc ariæ filia) periniquè repudiavit. Verùm de Genealogia principum Arragoniæ Castellæ & Leonis quidem hætenus; sequitur de Genealogia principum Portugalliæ siue Lusitanæ.

GENEALOGIAE PRINCIPUM LUSITANIAE SIVE Portugaliæ.

GENEALOGIAM Lusitanicam à Ioanne ab a Isabellæ Caroli V. vxoris auspicemur, atque a continuemus, vt sequitur.

i. IOANNES.

ABAVVS Elizabethæ coniugis Caroli V. Imperatoris fuit Ioannes (filius Ferdinandi, nepos Petri, pronepos Alfonsi, abnepos Dionysij, atepos Alphonsi, & trinepos Sanctij). Hic postquârdinem suscepisset militare, effectq; vir ingen-

Anno
Christi

1450.

ti animo, vocatus ex ordine ad Regnum, Rex Portugalliae magna egit, primusque fretum Herculeum transgressus, Septem à Saracenis bello cepit circa ann. Christi 1450. Felix multorum liberorum prole, inter quos erat maior natu Eduardus proauus Elizabethae, qui fratrem habuit Ferdinandum, quem Lusitani vitae abstinentia, pariter & religione inter beatos referunt: Is enim bello Saracenorum captus, ea patientia in custodia apud eos vixit, ut molae (qua viuere cogeabantur cum famulo, quamquam per se sufficiente, suas partes obiret.

ij. EDVARDVS.

1471.

1460.

PROAVVS Elizabethae Rex Lusitaniae factus Zeilam, Tidem & Alcasar, alij Tingim & Arzizlam, Africanas ciuitates prelio expugnatas regni suo adiecit anno Christi 1471. Habuit fratrem Henricum, qui Africae littora lustrare cepit, & in Atlantico primus pelago nouas insulas reperit. Henricus enim vir magnanimus tentauit an. Christi 1460. nauigare per maria ad incognitas terras, venit primum ad Insulam Mederam, quae ferè tota squallida iacebat, etià cum haberet fundum, ad omnes fructus ferendos aptissimum, potissimum autem saccharum, quod interim in ea insula est plantatum, & excellit sua bonitate omne reliquum saccharum, quod in Europa crescit. A Medera soluens Henricus venit nauigio in Canarias seu Fortunatas Insulas, ac inde circum nauigans meridionalen plagam, hoc est, Africam ipsam, multa inuenit intertinere mirabilia. Genuit autem Eduardus frater huius Henrici Ferdinandum auum Elizabethae.

iiij. FERDINANDVS

IVVS Isbellæ fuit Ferdinādus, frater Alphōsi V. Portugalliæ regis qui genuit Ioannē 2. cuius filius est Alphonsus V I. qui ante patrem obiit, pater tem Ioannes 2. mortuus est ann. 1495. cui successit Emanuel Ferdinandi filius, cuius Ferdinandi vxor Friderici 3. Imperatoris, altera, Ioanna quæ nupsit Castellæ regi.

1495.

iiiij. EMANVEL.

PATER Elizabethæ Emanuel primus classem Indiam duxit, habuit & vxorem Leonoram, quam postea Franciscus primus Rex Galliæ duxit, post obitum Emanuelis huius, cuius res gestas ad longum descripsit Olorius, atque inter cætera annotauit, quemadmodum is instructa magna classe eam emisit anno 1500. in occidentem, meridiem, & orientem, ad explorandum per huiusmodi nauigationē, res antea apud Christianos nos inuisas atque inauditas: adinuenit enim per mare ad nouum & incognitum orbem viam, nouasque insulas detexit, aliam quoque viam inueniens, ab occidente in orientem nauigabilem, per quam ex Portugallia peruenitur in Indiam, vnde variæ species afferuntur aromaticæ, inferuntur autem in illas ecōtrariò fides Catholica & Sacramenta Ecclesiæ, religioque ibidem indies propagatur, quod multo pluris æstimandum est, quàm aurum & argentum, quod ex PERU sue PIRO hoc nostro tempore, alijsque locis adfertur, sicut olim ætate Salomonis ex OPIR, quod iisdem verè litterarū characteribus

1500.

Anno
Christi

1522.

scribitur, inter cetera allatum est. obiit hic Emanuel anno 1522. postquam genuisset Elizabetham quam in vxorem duxit Carolus V. Imperator, & ex qua natus est Philippus 2. qui etiamnum adhuc viuit, rex Catholicus.

v. ISABELLA.

1523.

1554.

1557.

1578.

FILIA Emanuelis Isabella primogenita, habuit plures fratres, ex quibus fuit Ioannes 3. Rex Portugalliæ, qui regnare cepit post patrem Emanuellem anno 1523. & genuit filium Ioannem 4. qui autem anno 1554. ante patrem obiit; suscepit tamen prius ex Ioana filia Caroli V. Imperatoris sue sorore Philippi, Sebastianum posthumum mortuus est tandem & Ioannes 3. anno 1557. Hic Ioannes frater Isabellæ, habuit & alios fratres, nempe Ludouicum, ex quo natus est Antonius ille, qui & à Gallis, vt & ab Anglis fatus, mira contra Philippum pro regno Portugalliæ machinatur hætenus, sed nihil efficit, cum ius illi ad regnum nullum maneat, propterea, quod non ex legitimo thoro siue matrimonio per Ludouicum patrem in hunc mundum editus sit. Hinc factum est, vt Henricus Cardinalis, postquam Sebastianus Ioannis 4. filius posthumus anno 1578. in Africam trajiciens à Mauris interfectus esset, tanquam legitimus regni successor Portugalliæ Rex eligeretur, qui in obitu, sororis suæ Isabelle filium Philippum regni ordinibus ita commendauit, vt tandem in regem Lusitanie fuerit electus. Restabat adhuc vnus frater Isabellæ Eduardus, qui genuit filias duas, vnam Mariam, quam duxit Alexander Farnesius

Anno
Christi

1590.

sius Dux Parmensis, & alteram Catharinam
igantinā, cuius filiam vnicā Philippus rex du
rus dicitur, ita vt posthac nulla difficultas re
re videatur, quominus Philippus Lusitaniæ
gnum pacificè, iureque optimo possidere cum
is heredibus videatur: Sebastianus enim nepos
annis 3. Lusitaniæ regis, periit nullo hærede
lieto: Antonius Ludouici fratris illius Ioan
s. nothus, ad regnum inhabilis est. Henricus
ardinalis rex mortuus, item Eduardus quoque
enrici frater diem obiit; cuius filiæ, si quod ius
bere viderentur ad regnum, id totum in Philip
um transtulerunt, adeo, vt solus Philippus 2.
ortugaliæ siue Lusitaniæ rex legitimus & verus
istat. Cæterum hæc de Genealogijs principum
capite Europæ, hoc est Hispania & Lusitania,
actenus, sequuntur Genealogiæ Principum in
ectore Europæ, hoc est in Gallia.

GENEALOGIÆ REGVM GALLIÆ, SIVE FRANCIAE VSQVE

ad Henricum 3. nuper interfectum: in
quo linea siue Valesiorum Gene
alogia deficit.

i. IOANNES.

ABAVVS Henrici 3. Regis Galliarum fuit
Ioannes filius Ludouici fratris Caroli 6. Fran
corum regis, Nepos Caroli 5. Galliæ regis, prone
os Ioannis regis Franciæ, abnepos Philippi re-

Anno
Christi

1422.

1445.

1468.

gis Francorum, atnepos Caroli primi Valésij, tri-
nepos Philippi filij Ludouici Pij, & inter Sanctos
relatus est. Ioannes hic obses missus est in An-
gliam anno 1422. ex qua reuersus 1445. duxit Mar-
garetham Rosanensem, quæ genuit illi Carolum
Engolemiæ Comitem: mortuus est autem Ioan-
nes anno à nato Christo 1468. cuius fratres fue-
runt duo Carolus Valesius, & Philippus; forores
itidem duæ Anna & Margaretha.

ij. CAROLVS.

*PROAVVS Henrici 3. fuit Carolus Valesius
comes Angolismensis filius Ioannis, de quo su-
pra; hic duxit Ludouicam Ducissam Sabaudia, fi-
liam Philippi Comitis Bressani ac Ducis Sabau-
diæ, nati ex Ludouico & Anna Regina Cypri: ha-
buit sororem vnicam Ioannam. Genuit aut Caro-
lus Franciscum Valesium primum eius nomen
regem Gallia, qui non tantum Claudiam regi-
Ludouici 12. filiam duxit uxorem, verum etiam
post eiusdem Ludouici mortem, eidem in regno
successit anno à nato Christo 1515.

iiij. FRANCISCVS.

1499. AVVS Henrici 3. fuit Franciscus filius Caro-
li Valesij, cuius vxor Claudia nata est anno 1499
desponsata Francisco anno 1514. & mortua anno
1514. ex hac natus est Hêricus 2. eius nominis Re-
1524. Francia, pater Henrici 3. post obitum Claudia duxit
Franciscus aliam uxorem, filiam scilicet Phi-
lippi 1. Regis Hispaniarum, Eleonoram, sororem
Caroli V. Imperatoris anno 1530. quæ sine prole
1530. mortua est 14. Aprilis anno 1558. in Hispania, quæ
cum Carolo, & sorore Maria regina Vngariæ

pr

fecta est post mariti obitum, qui incidit in an.
47. habuit aut Franciscus sororem Margarethā.

iiiij. HENRICVS. 2.

PATER Henrici 3. fuit Henricus 2. filius Fran-
sci, quem genuit ex Catharina de Medices, filia
aurentij 3. Medici Ducis Urbini, & Magdalena
nonia Auernicq; comitissę. Ab hoc sep̃e laces-
tus Philippus 2. Hispaniarum Rex, tam in Bel-
gio, quā & in Italia, strenuē suas partes defen-
sit, huncq; Henricū ad æquas pacis condiciones
degit, eiusq; filiam maiorem natu, Elizabetham
in vxorem duxit, anno 1559. quo eodem tempore
pater Parisijs mortem oppetit. Frater huius Hen-
rici 2. Franciscus Delphinus, natus anno 1517. mo-
ritur an. 1536. contracta prius desponsatione, cum
Maria filia Henrici 8. regis Angliæ, quam po-
tea Philippus 2. coniugem accepit, vt alibi dictū
est. Soror huius Henrici 2. fuit Margaretha, quæ
Emanueli Philiberto D. Sabaudia nupsit, eodem
tempore, quo dicta Elizabetha filia Henrici Phi-
lippo 2. Ex qua Margaretha, natus est Philiberto
Carolus Sabaudia Dux, cui Rex idē Philippus 2.
filiam natu minorem vxorem dedit, maiore natu
pro Imper. vti fertur, Rudolpho 2. referuata.

v. HENRICVS. 3.

FILIUS Henrici 2. natus est an. 1551. 19. die Octob.
ac cum primū ē sacro baptismatis fonte suscipe-
retur, nominatus est Alexander Eduardus; postea
verō Henricus, eius nominis tertius vocatus. &
postq̃ viuente Carolo 9. fratre strenuē sese cōtra
hostes gessisset, præbuit Polonis, rege destitutis,
ocasio-

Anno
Christi

1547.

1559.

1536.

Anno
Christi

1573. occasionem, eum in Regem eligendi suum anno 1573. Caterum, defuncto Carolo, reliquit Poloniam, & suum ipsius regnum administrandum
1574. suscepit anno 1574. eidemque præfuit vsque ad
1589. 1. Augusti diem anni 1589. quo die, (quia ante 4. menses Ducem Henricum Guisum, & fratrem illius Ducis, Ludouicum Cardinalem Blesijs interfici curauerat,) miserè etià, post totidem menses periit, ita, vt nullis relictis prolibus, ex Aloisa, siue Ludouica Nicolai Vaudemotij Comitiss filia, in eo Valesiorum stirps & prosapia, in Franciæ regno quondam florentissimo, deserit.
- FRATRES huius Henrici fuerunt Franciscus 2.
1544. qui natus est anno 1544. duxit vxorem Mariam Stuartam Reginam Scotiæ, quam Elizabetha Regina Angliæ capite plecti iussit, postquam maritus Franciscus ille rex diem obiisset, anno 1560.
1560. 5. Decemb. & illa plusquam 19. an. carceribus detenta fuisset, vsque ad ann. 1587. Alter frater fuit Carolus 9. etiam Rex Galliæ, qui Maximiliani 2. Imperatoris filiam Elizabetham vxorem duxit, anno 1570. suscepta quidem 27. octobris 1572. & baptizata 2. Febru. 1573. sed defuncta prole Maria
1537. Elizabethæ, natus est, hic Carolus Maximilianus
1550. anno 1550. 27. Iunij, ac mortuus 30. Maij ann. 1574.
1574. Franciscus, qui & Hercules appellabatur, tertius Henrici 3. frater, Dux Alenzonius, natus est anno 1554. 18. Martij, & postquam multa contrà Regem Philippum 2. in Belgia, assistentibus illi Fratre, Angla, Auriaco principe, atque alijs, molitus esset, seque Brabantix Ducem, Flandriæ Comittem, & nescio quid non constituisset, tandem eo-

dem,

n, quo princeps Auriacus anno 1584. mortuus
ijt.

SORORES Henrici fuerunt: Claudia minor
u, mater Iunioris Ducis Lotharingæ, & Eliza-
ha, Regis Hispaniarum, de qua alibi dixi, con-
x, ex qua Philippus duas illas filias suscepit,
arum vnam Sabaudia Duci locauit; alteram,
licet maiorem natu, innuptam adhuc apud se
inet, summo orbis terrarum principi matri-
onio coniungendam.

GENEALOGIA REGVM NAVARRAE.

i. IOANNES.

ABAVVS Henrici Regis Nauarræ est Ioan-
s, filius Ludouici, nepos Ioannis, pronepos Ia-
bi, abnepos Ludouici, atnepos Roberti, & tri-
pos Ludouici 9. Regis Gallia, quem Sanctum
idouicum appellant. Hic Ioannes Bourbo-
us Comes Vendomius, vxorem duxit filiam
æsignani Belloiacensis, cum qua genuit Fran-
scum Vendomiensem, pronepotem huius Hen-
ci, qui quidem Franciscus fratrem habuit Lu-
uicum, principem rupis ad flumen Yonam,
omitem Mompenserium, cuius filius Carolus,
epos verò Henricus, qui filiam habuit Caro-
m, vel Charlottam Iouarnesem Antistitem,
d quæ eiurata religione, nupsit Guilielmo Nas-
uio, principi Auriaco, & 6. Maij Antuerpiæ an-
o 1582. moritur, atque in templo D. Mariæ 9.
aij sepelitur, mater sex filiarum secunda. Ha-

Anno
Christi
1584.

1582.

buit

Anno
Christi

buit idem Franciscus, & sorores, Ioannam primam, Catharinam, Ioānam secundam, Carolam, Renatam, & Isabellam.

ij. FRANCISCVS.

PROAVVS Henrici Nauarrei Vindomienſis comes filius Ioannis, vxorem duxit Mariam filij Petri Luxemburgenſis, cum qua genuit Carolum I. Ducem Vindocinenſem auum Henrici, de quo agimus Nauarrei.

iiij. CAROLVS.

AVVS Henrici Nauarrei fuit Carolus filius Franciſci. Hunc Carolum Franciſcus primus eius nominis Rex Franciæ, creauit primum Ducē Vindocinenſem, qui vxorem duxit Franciſcam, filiam Renati Ducis Alenſonij, anno à Chriſto nato 1537. alij etiam ſecundam huic aſſignant vxorem Mariam Ducis Lotharingiæ filiam. FRATRES huius Caroli, Iacobus, Ludouicus & Franciſcus. SORORES autē Antonia & Ludouica fuerunt. Genuit Carolus hic, Antonium patrem Henrici illius Nauarrei.

iiij. ANTONIVS.

PATER Henrici Nauarrei fuit Antonius, qui vxorem duxit Ioannam, Henrici Comitſ Bearnij vnicam filiam & hæredem, an. 1548. Hæc antea Guilielmo Duci Iuliacenſi deſponſata fuit, ſed matrimonio non completo, huic nupſit Antonio, cum qua genuit filium Henricum præſentem regem Nauarræum. FRATRES huius Antonij fuerunt Ludouicus Princeps Condęus Hugonotarum Dux, qui an. 1569. in conſictu tertij belli Gallici manſit à Montefquino interfectus, relicto

filio

1537.

1548.

1569.

Anno
Christi

qui & ipse mortuus est. Fuit alter quoq; fra-
Antoniij Carolus Borbonius Cardinalis & Ar-
ep. Rotomagensis, quē nuper Henricus 3. Rex
ciā vnā cū Archiepiscopo Lugdunēsi in Comi-
Blesensibus cēpit, ac licet pro eorundem libe-
tione Summus Pont. Sixtus V. non semel apud
gem institerit, eūq; admonuerit; nihil tamen,
amdiu vixit Henricus 3. obtinere potuit, quin
post mortē Franciā illius Regis hunc Car-
nalem Borbonium patrū suum Henricus Na-
arraus etiam adhuc carceri mancipatum reti-
neret, veritus, ne si relaxaretur, eum Catholici in
Franciā pro rege eligerent, Nauarrao rege, prop-
ter legē Salicā, excluso, qua cauetur, nullū in Fran-
ciā regē, quantūvis sanguine proximiorē, eligi
posse, qui non sit Catholicus. Interfectus est An-
tonius hic ante Rothomagum in obsidione globo
filii traiectus an. 1562. 21. Iulij Henrico filio re-
stito: vxor verō Ioanna, paulō antē filij nuptias;
arrijs celebratas, periit anno 1572.

V. HENRICVS.

Filius Antoniij Henricus, Rex Nauarraus; qui
post mortem Henrici tertij se gerit pro rege Gal-
liæ, duxit vxorem Henrici 3. regis Gallorum so-
rem, Margaretham Augusto mense, an 1572. quē
vidē Margaretha duas præterea habuit sorores
Claudiam Caroli Lotharingi Ducis coniugem,
& Elizabetham maiorem natu, quam Philippus
Hispaniarum rex Catholicus duxit, vt antea di-
ximus, an. 1559. Indixit Henricus Comitiam, ad me-
m Mart. apud Turones, vbi non solum de vi-
canda Henrici 3. regis morte, verum etiam de

1588.

1562.

1572.

1559.

1590.

regno

Anno
Christi

1590.

regno & religione in Francia constituenda agendum sit, quid inde futurum, res ipsa cum tempore declarabit. Nunc post Regum Franciæ & Narraorum Genealogias, de Burgundionum quoque Genealogia tractemus.

GENEALOGIA BVRGVNDIÆ DVCV M, INFERIORISQVE Germaniæ.

i. PHILLIPPVS.

ABAVVS Mariæ, vnicæ hæredis Belgij, quam Maximilianus Imperator vxorem duxit, fuit Philippus frater Caroli V. regis Francorum, filius Ioannis, nepos Philippi, pronepos Caroli I. Valesij & Secundi Alençonij Comes, abnepos Philippi, atnepos Ludouici 9. Sancti illius Regis Galliæ. Hic Philippus Audax cognominatus est, quod patrem audacissimè contra Eduardum VValliæ principem pugnando defenderit, captus tamen cum ipso est, atque liberatus, Burgundiæ Dux & Comes Flandriæ factus est, obiitq; in Maio anno 1404. vxor huius fuit Margaretha filia & hæres Malani Comitis Flandriæ, cum qua genuit Ioannem filium.

ij. IOANNES.

PROAVVS Mariæ vnicæ Burgundiæ inferioris hæredis fuit Ioannes, cognomento Intrepidus, Dux Burgundiæ, Comes Flandriæ & Artesiæ, vxorem duxit Margaretham, filiam Alberti Ducis Bauariæ, & Comitis Hollandiæ Zelandiæq;

cum

qua genuit Philippum filium. FRATRES ha-
Ioannes hic, Antonium Ducem Brabantiae,
Limburgijs; item Philippum comitem Niuern-
sem, Estampij Rhetellenum que. hic obiit an-
no 1415. in conflictu à Zuicartiano, quo eodé tem-
pore & loco Antonius ille perijt in prælio. Anno
quarto post, hoc est, 1419. etiam hic Ioannes à
fratribus per insidias 4. Idus septembris obtrunca-
interijt, in Montereau. SORORES habuit
duas Ioannes, Mariam, Margaretham, Cathari-
nam & Bonam.

iiij. PHILIPPVS.

AVVS Mariæ, ad quam Burgundiæ ditiones
volutæ sunt, fuit Philippus cognomento bo-
nacpius, Burgundionū & Brabantiae Dux, Co-
mitem Flandriæ, Hannoniæ, Hollandiæ, & Zelan-
diæ, hic Gandauenses rebellionem excitantes
in prælio fudit & prostravit 11. Cal. Augusti
anno 1453. Ordinem quoque aurei velleris equi-
tatis instituit anno 1429. Habuit vxores tres, 1. fili-
am Caroli sexti regis Franciæ Micheletam. 2. fili-
am Philippi Arthesij Bonam Atrebatam viduam
comitis Niuernensis, & 3. Isabellam Ioannis, Lu-
thaniæ siue Portugalliæ regis filiam, quam duxit
Brugis anno 1429. ex qua genuit filium Carolum
cognomento Audacem. Filios multos habuit præ-
terea, sed nothos, Antonium, Dauidem Antisti-
tem Vltraiectensem, Philippum Episcopum Tra-
iectinum, Raphaelem, Ioannem Præpositum Col-
legij S. Donatiani Brugis: filias etiam non pau-
cas.

Anno
Christi

1415.

1419.

1453.

1429.

Anno
Christi

iii. CAROLVS.

1433.

PATER Mariæ vnicae hæredis Burgundiæ
Carolus Audax siue Pugnax, filius Philippi
timus, nat^o est 12. Nou. an. 1433. Diuisione, Dux Bur-
gundiæ & Brabantia, Com. Flandriæ, Hannon
Bononiæ & Artesiæ, Hollandiæ, & Zelandiæ, Le-
minus Frisiæ, Eburones bello superauit, ac Le-
dios miserabili internecione deleuit, immi-
in urbem aratro, quo fundamenta subuertit, &
disseminato: Nouesium siue Nussiam per in-
grum ferè annum obsedit, Ludouico. vndeci-
eius nominis regi Gallia fuit formidabilis, H-
uetijs bellum inferens bis victus est, & in ter-
prælio, à Renato Duce Lotharingiæ superat-
ac multis vulneribus confossus interiit, an-
1477. Habuit hic vxores tres. Prima fuit Catha-
na filia Caroli Regis Franciæ, quam duxit
oppido S. Audomari, sed Bruxellæ obiit, vb-
sepulta iacet Secunda vxor fuit Isabella, fi-
Caroli .i. Ducis Borbonij, quam duxit Insulis
ma die Nouembris anni 1454. ex qua Maria C-
rolo nata est, de qua hætenus. Tertia vxor f-
Margareta soror Eduardi 4. Regis Angliæ veri-
de his 4. Burgundiæ Ducibus Pontus Heuter-
Delphius peculiare libros conscripsit, quo-
ctorem remitto.

1477.

1454.

v. MARIA.

FILIA Caroli Audacis vnica fuit Maria, h-
res Ducatus Burgundiæ & Brabantia & cæt. nu-
ta Maximiliano primo eius nominis Imperat-

archiduci Austriæ anno 1478. qui tanquam al-
Iaso, hoc pacto aureum vellus à Philippo
huius Mariæ primum institutum, consecu-
est, atque cum Philippo filio totius inferio
Germaniæ atque Burgundiæ dominus esse
s est. Sic vt Maximilianus hic primus per Ma-
m Belgiū: Philippus 1. Maximiliani filius per
nnā Castellam: & Carolus V. Imperator per
zabetham tandem Hispaniam: & Philippus
us Imperatoris filius totam Lusitaniam siue
rtugaliā, singulari Dei gratia & beneficen-
consecuti sunt. Grauius hæc Maria strata e-
gradarij ruina sic afflicta est, vt morbo con-
cto, 5. Calend. Aprilis, anno 1482. animam ef-
uerit, Brugis sepulta.

Anno
Christi
1478.

1482.

ENEALOGIA DVCVM Lotharingiæ.

i. RENATVS.

ABAVVS Henrici moderni huius Ducis Lo-
tharingiæ fuit Renatus, Dux Lotharingiæ filius
iderici, nepos Antonij, pronepos Ferrei, ab-
pos Rudolphi, cuius vxor fuit, Elizabetha fi-
Alberti Victoriosi, Ducis Austriaci, & soror
berti, patris Leopoldi, de qua Elizabetha siue
abella supra diximus. Hic Renatus, duxit vxor-
m Philippam filiam Caroli Geldrie Ducis, quē
ellius Agrippinas Adolphum appellat, cum
aa genuit, Antonium proauum dicti Henrici,

Pag. 49.

Anno
Christi

1477.

Carolusq; Audacem illum Burgundum, de quo paulò ante diximus, ope Helueticorum apud Nancium interfecit anno 1477. Ianuarij die 5. obijt. Renatus anno à Christo natò 1508. Sororem habuit Iolandam, quæ Guilielmo medice Hefsiæ Landgrauio nupsit.

ij. ANTONIVS.

PROAVVS Henrici Lotharingiæ Ducis fuit Antonius filius Renati, qui duxit Renatam filiam Gilberti Borbonij, patris scilicet Caroli Borbonij, qui in expugnatione Romæ periit, cum quo genuit Franciscum filium, de quo iam dicimus. Antonius hic maximam seditiosorum rusticorum copiam in Alsatia, interfecit, anno Christi 1525. postea obiit anno 1544.

1525.

1544.

FRATRES Antonij fuerunt imprimis Ioannes Cardinalis S. Onuphrij Episcopus Metensis. Deinde Claudius Dux Guisæ, cuius vxor Antonia Bononia Francisci Borbonij Vindomienfis filia, cum qua genuit Franciscum Guisium, & Mariam, quæ nupsit primo Duci Longouillano, postea Iacobò Quinto Regi Scotiæ, qui genuit ex ea Mariam Stuartam, quæ nupsit Francisco 2. Regi Franciæ, quo defuncto, in Scotiam reuersa Maria, caesa, & in Anglia post 19. annos ab Anglia securi percussa est. Franciscus autem ille Dux Guisus vxorem habuit Annam Herculis Ducis Ferrariensis filiam, cum qua genuit tres filios, Henricum Ducem Guisæ, & Ludouicum Cardinalem: quos Comitij Blesensibus Hêricus 3. Galliarum Rex iussu interfici 23. & 24. die Decem. an. 1588. Tertius filius

Carolus

olus Dux Meynæus ab ordinibus Franciæ Ca-
llicis præfectus rei militaris summus constitu-
contra hostes fidei Catholicæ, hætenus sese
nuū gerit, atq; Caluinianos, quantum potest,
rimè persequitur, cui vicissim Rex Nauar-
s se magna potentia opponit. Lamentabile fa-
spectaculum, quòd non solum Franciscus ille
x Guisus in Gallia, à Ioāne Poltroto Meræo,
mbarda tres simul glandes plumbeas continē-
per scapulam traiectus, ad Aureliam 18. Febru-
perierit anno 1563. Quòdq; Sororis filia Ma-
Regina Scotiæ, in Regno tam miserè tractata,
ndem in Anglia, vnà cum regno, vita quoq; pri-
ta sit an. 1587. Verùm quod duo illi fratres filij
licet Francisci Guisij interfecti, liberis in co-
itijs, vitam cum morte cōmutare coacti fue-
nt, sicq; Claudij illius, fratris scilicet Antonij,
rps vsq; ad Ducem Meynæum, & filium Henri-
interfecti Guisij dominum de Ienuille, in an-
stias huiusmodi redacta sit.

1563.

iiij. FRANCISCVS.

Avvs Henrici Ducis Lotharingiæ iamnum vi-
entis fuit Franciscus, Dux Lotharingiæ, maritus
Christinæ filiæ Christierni secundi eius nominis
aniæ Regis, cum qua genuit Carolum, patrem
Henrici iam dicti Ducis Lotharingiæ.

FRATER huius Francisci, fuit Nicolaus primò
episcopus Metensis, quo resignato, succedens in
Comitatu Vandemontio, duxit Margarethā Eg-
mondanam, Lamorallij Comitis Egmōdani Bru-
cellis interfecti sororem, vnde inter alias nata
Ludouica siue Aloisia Vandemontia, quem Hen-

Anno
Christi

ricus 3. Gallix Rex matrimonio sibi coniunxit
Itē Carolus Presbyter Cardinalis Lotharingus
SOROR Francisci eiusdem Anna nupta fuit Re
nato Principi Auriaco, cui in principatu successe
rit Guilielmus Nassouius.

iiij. CAROLVS.

PATER Henrici Ducis Lotharingix fuit Ca
rolus, qui Claudiam Henrici 3. Gallorum Regi
sororem duxit vxorem anno 1558. cum qua ge
nuit, & hunc Henricum Ducem, & Fratrem eius
Carolus Episcopum Metensem & Canonicum
Colonensem, FRATRES habuit Ioannem & An
tonium: Sorores verò Renatam, Dorotheam, quæ
nupsit Erico Duci Brunsvicensi ann. à nato Ch
sto 1575. quæ nuper splendidissimis illis nupti
Florentix in Italia inter Magnum Florentix Du
cem, & filiam huius Caroli Catharinam cele
bratis tanquā proxima agnata interfuit, in Ma
1589. anno 1589. Elizabertham, & Renatam Guilielm
Bauariæ Ducis clarissimi coniugem.

v. HENRICVS.

FILIUS Caroli Ducis Lotharingix est Hen
ricus, qui in tumultibus his Gallicis post inter
fectos in Francia Guisios singularem nauat operam
non solum pro defendenda fide Catholica, verum
etiam pro conseruandis ditionibus suis contra
incurfiones rebellium vndiq; in Lotharingia ob
stantium. FRATER, quem dixi, Carolus nunc est Car
dinalis. Soror Catharina, quam Regina Galli
mater Henrici 3. vt filiam apud se retinens, non
rum in modum dum viueret amauit, verum

quam die Regum non multo post interfectos
ios Regina obiisset anno 1589. Valedixit so-
hæc Catharina, Regi Henrico 3. & ad spon-
n Ferdinandum magnum Florentiæ Ducem
aliam profecta est, vbi 3. Maij postea maxima
pompa celebratæ sunt nuptiæ.

GENEALOGIA DUCVM

Sabaudia.

i. LUDOVICVS.

BAVVS Caroli Emanuelis moderni Ducis
audia est Ludouicus, filius Amati 7. nepos A-
i 6. pronepos Amati 5. & abnepos Amati 4.
atus autem siue Amadæus septimus, Dux ve-
Sabaudia primus, pater huius Ludouici ha-
t vxorem Mariam Philippi Audacis Burgun-
Ducis filiam, cum qua genuit hunc Ludoui-
n: pater Amadæus obiit anno 1452. filius autē
douicus anno 1462. postquam duxisset Annam
i Regis Cypri & Helenæ Ducissæ Brunsvi-
sis & Luneburgensis filiam, ex qua genuit fi-
m Philippum. FRATER huius Ludouici Philip-
s fuit Comes Geneuensis. SORORES autem Ma-
m, vxor Philippi vicecomitis Mediolanensis;
m Mechtildis vxor Ludouici Barbat Palati-
Margarethâ vxor primò Ludouici tertij Sici-
Regis, secundò Vrici 8. Comitis Vvrtember-
ensis, tertio Ludouici Comitis Palatini Electo-

ij. PHILIPPVS.

PROAVVS Caroli Emanuelis fuit
Philippus Dominus Bressiæ & Bengiaci Co-

Anno
Christi
1589.

1452.

1462.

Anno
Christi

1504.

mes, Dux Sabaudia, qui habuit duas vxores primam Margaretham filiam Caroli 1. Borbonij vnde Philibertus Dux Sabaudia 8. qui obiit in flore iuuentutis anno 1504. huius vxor fuit Margaretha filia Maximiliani 1. Imp. quæ magnis sumptibus æstimatis 48. HS. id est, ducentorum talentorum, monasterium extruxit. Philiberti huius soror Ludouica nupta fuit Carolo Angolis morcomiti, ex qua natus Franciscus Gallorum Rex auus Henrici 3. interfecti, de quo supra dixi. Philiberta verò nupsit Iuliano Medices, non autem Laurentio, vt Ioannes Heninges quidam Ecclesiasticus Luneburgensis perperam in suis Genealogicis tabulis annotauit. Alteram vxorem habuit hic Philippus Claudiam scilicet Pontieure, ex qua genuit Carolum.

iiij. CAROLVS.

A v v s Caroli Emanuelis præsentis Sabaudie Ducis fuit Carolus filius Philippi, hic duxit vxorem Beatricem filiam Emanuelis Regis Lusitanie, cum qua suscepit filium Emanuele Philibertum Ducem Sabaudia, Hunc Carolum Franciscus primus Rex Gallia, & Bernares, cum Vassijs & Friburgijs maxima parte sui principatus spoliavit anno à Christo nato 1536. postea mortuus est, Vercellis, ann. 1554. FRATRES habuit duos Philibertum Sabaudia Ducem & Philippum Comitem quoque Geneuensem, S O R O R E S duas Ludouicam & Philibertam.

1536.

1554.

iiij. EMANVEL PHILIBERTVS.

P A T E R Caroli Emanuelis fuit Philibertus Dux Sabaudia, qui natus est anno à Christo nato

8 & cùm Carolus V. imperator anno 1555. Bel-
cas, omnesque ditiones suas alias, in abso-
tam potestatem resignasset Philippi 2. filij, con-
stituit hunc Philippus, post Mariâ Reginam Un-
ariæ, quæ ab anno 1530. hucusque Belgio Caroli
patris nomine præfuit, gubernatorem Belgij, ac
postea etiâ summum rerum bellicarum præfectum,
qui contra Gallos se strenuum exhibuit, ut alibi
iximus: postea inter Henricum 2. Franciæ Regem
et Philippum 2. pace confecta, duxit hic Philiber-
tus Margaretham eiusdem Henrici 2. sororem, ex
qua genuit Carolum Emanuelem, etiânum ad-
huc viventem Ducem Sabaudia, postea moritur
Philibertus pater an. 1580 2. Augusti Turini. FRA-
TER eiusdem Philiberti Carolus, in Hispanijs obiit.

Anno
Christi

1528.

1555.

1530.

1559.

1580.

V. CAROLVS EMANVEL.

FILIUS Emanuelis Philiberti fuit Carolus E-
manuel vnicus heres, & Sabaudia Dux, Pedemô-
ntis princeps, Marchio Sizæ, Comes Marennæ, Ta-
rentesie, Brisgoie, Bressæ, Geneue &c. natus est an-
no 1561. Baptizatus Turini 9. Martij anno 1567.
Duxit filiam Catharinam siue minorem natu
Philippi 2. Regis Hispaniarum, contra quem
Heluetici Cantones, ut vocant 17. Calviniani bel-
la quidem gerunt, quod princeps hic Carolus
Catholicus, sed nihil efficiunt, contra eum, qui
hactenus se illis strenue opposuit. Atque hæc de
Sabaudia Ducum, aliorumque Regum ac principum
in pectore Europe existentium genealogia, breui-
bus dicta sufficiant: Sequuntur Genealogia eorum,
qui à dextris Europe Virginis habitant, ac primū
Geneal. Principum siue D. Florentia in Italia.

1561.

1567.

Anno
ChristiGENEALOGIA PRINCIPVM
siue Ducum Florentiæ.

i. PETRVS.

ABAVVS Ferdinandi magni Ducis Hetruriæ iam regnantis, fuit Petrus, filius Laurentij, nepos Petri, & pronepos Cosmi Medicis, viri opulenti & magnifici, qui prima splendoris familiæ Mediceæ fundamenta posuit, hic priusq̃ obiisset anno 1464. genuit Petrum illum, qui cum vxore sua Lucretia Tornabona postea genuit Laurentium magnum, & anno à Christo nato 1492. mortuus est: Laurentius autem hic habuit fratrem Iulianum illum, qui à coniuratis quibusdam, in templo cæsus est, pater Iulij illius, qui postea Clemens 7. eius nominis summus Pontifex Romæ captus est. Ipse verò Laurentius Medices cum vxore Genesira Caualcanti, (non autem cum Philiberta filia Philippi Ducis Sabaudia, vel cum Clarissa Vrsina, vt volunt alij,) genuit Petrum abauū dicti Ferdinandi, cuius FRATER fuit Ioannes, qui postea Leo decimus summus quoque Pontifex fuit Romanus, sub quo controuersia Religionis à Luthero caput anno 1517. & sub Pio iiij. Medicæ quoque decisa est, post annos 46. in Oecumenico Tridentino concilio, finito anno à nato Christo 1563.

ij. IOANNES.

PROAVVS Ferdinandi magni Ducis, fuit Ioannes filius Petri, natus ex Laudonia Arriazola. FRATER huius fuit Laurentius à patruo

Leone

eo ne X. Pontifice Dux Urbini cōstitutus, cuius
lius fuit Alexander ille Dux Florentiæ, qui Mar
aretham Caroli V. Imperatoris filiam vxorem
habuit, quo defuncto, eadē Margaretha nupsit O
taui Farnesio Parmæ ac Placentiæ Duci, ex qua
nuit Alexandrum Farnesium Ducem Parmen
em, iam vltra decēnium Regis Philippi nomine
n Belgio non minore prudentia quàm felicitatē,
ubernantem. Et filia eiusdem Laurentij fuit Ca
tharina Henrici 2. Galliæ Regis coniunx, cuius fi
ia Claudia minor natu nupsit Carolo Lotharin
giæ Duci, ex qua nata est Catharina vxor Fer
dinandi 3. magni Ducis Hetruriæ, siue Florentiæ,
de cuius proauo Ioanne hætenus satis.

iiij. IOANNES 2.

A v v s Ferdinandi eiusdem, fuit Ioannes
filius Ioannis 1. & Catharinæ Sfortiæ. hic Ioan
nes 2. vxorem duxit Mariam Saluiati, ex qua ge
nuit Cosmum, cui primò omnium dignitas illa,
illudque nomen magni Ducis Hetruriæ conti
git, cū antea in toto Christiano orbe huiusmo
di magni Ducis titulus nemini tribuebatur, qua
Archiducibus siue magnis illis Ducibus Austriæ,
quibus præ cæteris hæc dignitas, nomenque hoc
eximium propriè conuenit. Verū quanto cum
triumpho, quantisque solemnitatibus, hic Io
annes à primo illo Cosmo septimus, in recta li
nea descendente, Romæ à summo Pontifice, &
Cardinalibus exceptus sit 18. die Martij anno

Anno
Christi

1569. alij scripserunt, æneisque typis ad oculum insigniter expresserunt, ad quos lectorem hinc remittere volui.

iiij. COSMVS.

PATER Ferdinandi magni Ducis Hetruriæ fuit Cosmus ille, qui inter ceteros genuit filios duos, quorum primus fuit Franciscus secundus in ordine dux magnus Florentiæ, cuius vxor fuit Ioanna Austriaca Imp. filia, sed qui sine prolibus obiit. Alter verò Cosmi filius fuit Ferdinandus Cardinalis, sed dignitate Cardinalatus relicta, post obitum fratris vxorem ducens magnus Dux Hetruriæ tertius factus est.

v. FERDINANDVS.

FILIUS Cosmi secundus est Ferdinandus etiamnum adhuc viuens Dux magnus Hetruriæ, quem mense Maio præterito, anno 1589. Ducis Lotharingiæ Caroli filiam Catharinā, ex Claudia Henrici 3. regis sorore natam vxorem duxit. Florentiæ sumptuosissimis nuptijs celebratis, de quibus in Historiæ Relationis nostræ cōtinuatione latius, etiam Germanico Idiomate, egimus.

GENEALOGIAE DVCVM
Mantux.

i. FRIDERICVS.

1484. AB A V V S Francisci Ducis Mantuæ, Fridericus Gonzaga Marchio Mantuanus filius Ludouici, & Barbaræ Marchionis Brandeburgensis, quæ obiit anno 1484. duxit vxorem hic Fridericus Margaretham filiam Alberti Pij Ducis Bauariæ, & Annæ

Ducis-

Franciscæ Brunsvicensis & Luneburgensis, cum
a genuit Franciscum Gonzagam Marchionem
Mantuanum.

ij. FRANCISCVS.

PROAVVS Francisci Mantuæ Ducis fuit Fran-
scus quoq; Gonzaga, Marchio Mantuanus, qui
nupta Isabella Ferrariæ Ducissa, quæ fuit filia
Erculis Ducis Ferrariæ & Leonoræ filiæ Ferdi-
nandi Regis Neapolitani & Siciliæ & Sardinia,
genuit Fredericum avum Francisci, obiitque an-
no 1519.

iiij. FRIDERICVS.

AVVS Francisci fuit Fredericus Gonzaga, Dux
Mantuæ & Marchio Montisferrati, qui duxit ux-
orem Margaretham Paleologam Ducissam Mon-
tisferrati, qui obiit anno nato Christo 1518. filiam
que Mariæ Comitissæ Fecensis, dicti Guilielmi
coniugis. Genuit autem Fridericus Guilielmum
Gonzagam filium.

iiij. GVILIELMVS.

PATER Francisci Mantuæ Ducis, fuit Guiliel-
mus Gonzaga, Dux Mantuæ & Montisferrati, qui
Leonoram Archiducissam Austriæ filiam Ferdi-
nandi 1. Imperatoris ex Anna Regina Vngariæ &
Bohemiæ, uxorem duxit. Genuit autem Guiliel-
mus hic Franciscum, cui nupta est Catharina quin-
ta Maximiliani 2. Imperatoris soror, vidua Si-
gismundi Augusti Regis Poloniæ ultimi ex pro-
sapia Iagellonica, qui obiit anno 1572.

v. FRANCISCVS.

FILIUS Guilielmi Franciscus est, cuius Frater

Anno
Christi

1519.

1518.

1572.

Per-

Anno
Christi

Pag. 184.

Tabula
XIX.

Pernius Gonzaga Diaconus Cardinalis S. Agathe Mutinensis . S O R O R Margaretha vxor Alphonsi 2. Ducis Ferrariensis, de quibus alibi latius diximus, propterea hic breuiiores sumus, lectorem ad tabulas tam Alphonsi 2. illius Ducis, quàm eius vxoris Margarethæ progenitores paternos ac maternos, remittentes. Sequitur vt postquam Genealogias principum à dextra Europæ in Italia existentium descripsimus : tandem etiam eorum Genealogias adferamus, qui à sinistra Europæ, hoc est in septentrionalibus partibus hærent.

GENEALOGIAE REGVM Scotiæ.

i. IACOBVS.

ABAVV s Iacobi V. patris Mariæ Stuartæ in Anglia nuper interfectæ fuit Iacobus eius nominis primus, filius Ioannis, & nepos Roberti, rex Scotiæ, qui missus à patre in Galliam, captus est ab Anglis in mari : quod patrem adeò afflixit, vt præ tristitia moreretur. Anno 1524. duxit vxorem Ioannam Clarentiæ Ducissam, cum qua magnam quidem dotem consequutus est, sed quæ pro sui liberatione non sufficiebat, idcirco pro reliqua pecunia, dedit obfides, optimatum hæredes. habuit ex eadem Ioanna filiam Margaretham, quam postea vxorem Gallo dedit Ludouico vndécimo, pacisque cum Francis foedera vetustissima conuocatis regni primoribus, confirmauit. Occisus est hic Iacobus Scotiæ Rex à proditoribus multis latalibus vulneribus sauciatus. Verù

autho-

thores mortis principibus regni dignam pro-
tionis pœnam exoluerunt. Proceres enim
si sue principes, Comitem Atholiæ qui ad reg-
um aspirauit, & complices eius morti adiudi-
cunt: Comitem quidem duxerunt vestibus
cutum per urbem, funibus eum in altum tra-
entibus, eundemq; postea in terram labi sinen-
bus. Coronam ferream ardentem capiti eius
nponunt, & altera die ad caudam equorum e-
m ligantes, vnà cum socijs de vico in vicum tra-
erunt; tertia verò luce ei supra tabulam posito
ntestina viuienti extraxerunt & combusserunt,
& corpus in quatuor partes secantes diuiserunt.
Robertum verò Granium, qui ex sicarijs fuit præ-
cipuus, nimirum, in currum, & dexteram eius,
qua regem Iacobum interfecerat, ligarunt, in
atibulo adhærente currui, sicque suspensum
ircunduxerunt, eiusq; corpus calidis ferreis pu-
ngerunt, tandemque in quatuor quoque par-
tes diffecuerunt, alijs harum complicibus alias
pœnas infligentes. Genuit hic Iacobus primus,
Iacobum secundum.

ij. IACOBVS 2.

PROAVVS Iacobi V. patris Mariæ Stuartæ in
Anglia occisæ fuit Iacobus 2. filius Iacobi 1. hic
patri succedens in Regno, tres filios genuit
ex Anna filia Ducis Geldriæ; Iacobum 3. qui
patri in regno successit, Alexandrum Albanæ
Ducem, & Ioannem Comitem: cumque Iacobus
hic arcem Roxburgi, quam Angli intra Scalam
multis diebus tenuerat, obsideret, magno

Anno
Christi

tormento ictus perijt, non tamen propterea difsoluitur obſidio, ſed caſtrum nihilominus captum eſt. Habuit hic Iacobus Sororem Margaretham, quæ Ludouico regi eius nominis vndecimo nupſit. Erat Iacobus hic viginti nouem duntaxat annorū cū interficeretur. Sepultus eſt Edimburgi honorificè in Monafterio Sanctæ crucis, cui ſucceſſit Iacobus 3.

iiij. IACOBVS.

A v v s Iacobi V. Mariæ Stuartæ patris, fuit Iacobus tertius, qui duxit vxorem Margarethā filiam Chriſtierni Regis Dāiæ, & Norvvegiæ, de qua paulò poſt dicturi ſumus, qui cum filia in dotem aſſignauit ius quod habebat in Norvvegiæ regnum & inſulas Orcades. FRATRES huius Iacobi fuerunt Alexander Albanix Dux, & Ioannes Comes. Genuit hic Iacobus 3. Iacobum 4. auum Iacobi V. antequam in bello, quod contra filium & regni nobilitatem geſſit obiret.

iiij. IACOBVS 4.

A v v s Iacobi V. Mariæ Stuartæ patris, fuit Iacobus quartus, qui Margarethā ſororem Henrici VII. Regis Angliæ accepit vxorem, ita vt Regis Henrici 8. efficeretur ſororius. Fuit hic vir faciliore dignus, vtpote pietate & iuſtitia inſignis, qui etiam diu in pace & feliciter imperauit ſcilicet vſq; ad ann. 1514. Et quamuis eum Galli ſuperioribus annis incitare cōtenderunt, contra iam dictum, Henricum 8. hoc tamen efficere non potuerunt, vt eis obſequeretur. Obiecit illis enim, ſe contrā ſororium ſuum bellum non poſſe

1514.

fuſci

capere, utpote à quo non esset prouocatus. Cō
quod Galli replicantes responderunt, Sanc-
n esse fœdus antiquū inter Gallos & Scotos,
Galliam iam propemodum ab Anglo oppres-
n, quare illum teneri aiebant ad auxilium fe-
dum. Opposuit Rex pius legem Domini, quā
nibus præferēdam esse dicebat fœderibus At
reclamabant, asserentes, legis Dei interpre-
tionem ad Pontificem pertinere, & Ecclesiam:
que tandem regem optimum inducunt, ut con-
cato Regni Senatu, & congregatis Theolo-
s, ex eorum consilio, bellum Anglo indiceret
foelicitissimum, in quo & ipse periit, & cum eo
chiepiscopus vnus, Episcopi duo, Abbates
atuor, procures verò & equestri dignitate ho-
ribusque militiæ illustres triginta sex, ut scri-
t Paulus Iouius. In summa, quod ad Scotorum
to millia, ea die cæsa, totidemque fermè cap-
fuerunt. Genuit autem Iacobus hic 4. Iaco-
um V.

V. IACOBVS V.

Pater Mariæ Stuartæ, ab Angliæ regina Isabella
interfectæ, fuit Iacobus V. qui puer erat vnus an-
cū pater eius periret, coronatus an. 1515. apud
thonā, quo loco reges Scotorū inaugurri solēt.
uxit vxorem Magdalenam Francisci Regis Gal-
orū filiam primogenitam, qua intra annum è vi-
is sublatā, superinduxit Mariam Francisci Du-
is Guisij sororem, ex qua vnicam tantum sus-
cepit filiam, Mariam nomine, quæ Frācisco 2. regi

Anno
Christi

1560.

1589.

Gallorum nupsit, sed cum quo nullam prolem suscepit: postea de mortuo marito s. Decemb. anni 1560. reuersa est in Scotiam, cui mater in absentia præerat, atq; ibi cuidam Darleø matrimonio iuncta est, ex qua natus Iacobus VI. qui superioribus mensibus Christiani Friderici Regis Daniæ sororem Annam, puellam necdum quindecim annorum, coniugem accepit, atque iam in Dania Iacobus is hæere dicitur, breui in Scotiam reuersurus.

GENEALOGIA REGVM Daniæ.

i. CHRISTIANVS I.

ABAVVS Christiani Friderici moderni Regis Daniæ fuit Christianus eius nominis rex primus filius Theodoricæ Fortunatæ, nepos Christiani, (qui honestis olim Colonie Agrippinæ studiis inuigilauit) pronepos Conradi, abnepos Ioannis comitis Altenburgensis, & Delmonhorstensis; atnepos Ioannis Senioris, & trinepos Christiani illius, qui fuit Mauritij filius, &c. Rex autem ille primus, Christianus, præsentis Daniæ regis abauus, educatus fuit ab Adolpho Duce Slesvicensi auunculo, qui apud Daniæ Regni procures obtinuit, vt in Regem non solum Daniæ, sed & Sueciæ & Noruegiæ eligeretur, insuper in Ducem Slesvicensensem & comitem Holsatiæ, Stormariæ, Vvagriæ & Dietmarschiæ. Electus igitur anno 1448. coronatus in Dania anno 1479. in Noruegia, Dinuthæ corona Olau 1450. die S. Olau

Sueciæ

eciaꝝ regnum his adiecit anno 1457. Adolpho in
ducatu Sclesvicensi & Holsatiaꝝ comitatu suc-
cessit anno 1460. hæredibus pecunia placatis: à
ecis insidias passus quingentos ex suis amisit
anno 1470. fuit Catholicus, quia Romam pere-
grinationis ergò profectus est. A Friderico 3. Im-
perat. impetrauit, vt abolito titulo Comitatus,
Holsatia, Stormaria, & Vvagia in Ducatū trans-
formarentur. Inq; Dietmarssos plenarium acce-
dit Imperium anno 1474. Vxorem duxit Doro-
theam filiam Ioannis Marchionis Brandeburgen-
sis, cum qua genuit Fridericum 1. & mortuus est
affinix 22. Maij anno à nato Christo 1402.

Anno
Christi

ij. FRIDERICVS. 1.

PROAVVS Christiani Friderici huius, qui
unc regnat, fuit Fridericus 1. cum quo frater il-
lus Ioannēs Rex regiones ita diuisit, vt ipsi re-
linqueret Gatorp, Tūdorne Hadersleue, Tile, Ste-
nburch, Trittovv, Aldenborch, Ploue, Kyle, in-
super & Canonicatum Colonix impetraret: ve-
rùm his postea non contentus, per Consiliarios
plures regiones, & regnorum partem addi pete-
bat. Cæterùm responsum à fratre Ioanne minus
gratum, insuper & minas accipientes Consilia-
rij, dimissi sunt, ita vt, quoad frater viueret, hic
Fridericus à petitione sua desisteret. Ioanne ve-
rò Rege Danix, Norvvegiæ & Sueciæ mortuo,
Christianus 2. siue Christiernus patri Ioanni suc-
cessit, à quo Christierno patruele suo eadem
Fridericus hic petijt, quæ antea à fratre requis-
uit, sed nihil quoque impetrauit.

Anno
Christi

1513.

Quare coniunxit se cum proceribus quibusdam Danicis, cum quibus foedus contrahens, patrelem suum Christiernum 2. regno pellit, & Regnorum Daniæ, Norvvegiæ &c. curam ipse suscipit, anno 1513. Postea Lutheri dogma publicè in templis proponi mandat anno 1523. religionemque Catholicam ibidem mutat, quæ hætenus illæsa semper in Daniæ partibus permansit. Habuit hic Fridericus duas vxores, Annam scilicet, filiam Ioannis Electoris & Marchionis Brandenburgensis, ex qua Christianum suscepit, de quo paulo post dicturi sumus. Habuit & alteram vxorem Sophiam Bugislai decimi Ducis Stetinenfis & Pomeraniæ filiam, ex qua suscepit tres filios, Ioannem, Adolphum & Fridericum: & filiam vnā Elizabetham, quæ nupsit primò Magno Duci Megapolensi; secundò Vlrico Megapolensi quoque Duci, ex qua genuit filiam vnā Sophiam, vxorem Friderici 2. de quo etiam suo loco consequenter dicendum erit: mortuus est Fridericus hic anno 1533. 3. Aprilis, cui successit Christianus filius.

iiij. CHRISTIANVS 3.

Avvs Christiani Frederici, fuit Christianus filius Frederici 1. Hic Christiernum 2 à patre atq; proceribus regni illi adherentibus, Lubecensibusq; in exilium pulsum, postq; decenniū è Germania, cum exercitu in Daniæ regnum, spe eius recuperandi reuersum, atque captum in carceribus vsq; ad mortem detinuit. Mater huius Christierni 2. fuit Christina, filia Ernesti Electoris Saxonie, quæ à Suecis capta an. 1501. sed Imp. ac Pont. minis, nec

non

Lubecensium sup̄tribus liberata, ac ab ipso Rege Anno
none Stuer ad fines Danicas reducta est anno Christi
3. Frater fuit Fraciscus, qui in adolescētia mor
is est. SOROR aut Elizabetha, quæ Ioanni 4. Mar
oni Brandenburgensi Electori nupserat an. 1500.
lini. Pater aut huius Christierni 2. Ioannes, de
o supra dixi, in Sueciā profectus est, vt motus
dē sedaret an. 1501. Atq; inde reuersus, Lubecē
us, qui Suecis studebant, bellum indixit, quod
iā Raymundo Cardinale, & magno Megapo
nfi Duce, aliquo modo sopitum est an. 1503. du
uit tamen vsq; ad an. 1512. atq; vt pater Ioannes
1513 ita Christianus 2. filius ann. 1559. mortuus
hic anno 77. ille verò anno 58. ætatis suæ Fuit
t vxor Christierni 2. Elizabetha vel Isabella fi
Philippi regis Hispaniarū & Archiducis Au
riæ, quæ in seuissima tempestate Hassniam ap
ulit, an. 1515. 9. Augusti, mortua decennio post 19.
nuarij, sepulta Gandavi: matrona ob pietatē m
Deum, aliasq; virtutes laudatissima. Cuius fi
Philippus & Maximil. infantes ambo mortui
nt: Ioannes aut apud auūculum Carolū V. Imp.
Vngariā mouentē, obiit Sternburgi an. 1532. eo
em die quo pater captus est: cū pueriles annos
gressus esset, princeps ingenio prestans. Filia aut Chri
stierni 2. fuerunt Dorothea nupta Friderico Palatino
heni Electori an. 1532. & Christina, primū fuit coniūx
Francisci Sfortiæ Ducis Mediolanensis; deinde nupsit
Francisco D. I. otharingiæ. Verū hæc quidē de Chri
stiano 2. nā Christiernus 3. exclusis ita Ioanne & Chri
stiano 2. patre scilicet & filio, regnū occupatū obtinuit,
anno 1535. à Ioanne Bugenhagio Pomerano conciona
ore Iub. & coronatus.

Anno
Christi

134

Genealogia Regum à Sinistra

Habuit vxorem Dorotheam filiam Magni Ducis inferioris Saxoniae Angriae & Vvestphaliae, cum qua genuit Fridericum 2. patrem Christiani Friderici.

iiij. FRIDERICVS 2.

PATER Christiani Friderici iam existentis regis Daniae, fuit Fridericus 2. qui natus est anno 1534. 30. Iunii post meridiem; coronatus vero anno 1559. in quo Dietmarfos, auxilio patruelum Ioannis & Adolphi, vicit & subiugauit. Ioannes hic obiit 2. Octobris anno 1580. Adolphus haeres Norvvegiae stipendia meruit apud Carolum V. Imperatorem, & obsidioni Metensi interfuit anno 1552. militauitque Philippo 2. Hispaniarum Regi in Belgio anno 1560. vxor huius Adolphi fuit Christina filia Philippi Landgrauii Hassiae, cum qua multas proles suscepit, quas brevitate causa praetereo. Fridericus autem 2. etiam cum Erico Rege Sueciae septennale bellum gessit ab anno 1563. vsque ad annum 1570. quod interuentu principum tandem sopitum est, pace inter hunc & Ericum inita.

FRATER Friderici 2. Ioannes Dux Holsatiae, qui ex Elizabetha Ernesti Ducis Brunsvvicensis & Luneburgensis in Embeck & Grubenhagen, quam duxit anno 1567. has quae sequuntur proles genuit. Anno 1569. 16. Octobris Dorotheam; 1570. 26. Nouembris: Christianum 1572. 17. Ianuarij: Ernestum: 1573. 20. Ianuarij Alexandrum: 1574. 21. Iulij Augustum: 1575. 22. Augusti Mariam: 1576. 17. Septembris Ioannem Adolphum: 1577. 8. Octobris Annam: 1579. 13. Augusti Sophiam: 1580. 24.

Septem-

Europe, hoc est in Dania existentium.

135

Decemb. Elizabetham: 1581. 26. Nouemb. Frideri-
ci: 1583. 24. Februa. Margaretam: 1584. 15. Martij
Philippum. Magnus autem Dux Holsatiae natus
anno 1540. 14. Augusti Hafniae factus est Episco-
pus Orpatensis in Liuania Dynasta in Osee &
Vyck, duxit uxorem Mariam Magni Ducis Ma-
guitae ex patruale neptem, & mortuus est an. 1580.
SOROR autem huius Friderici, Dorothea uxor
Wilhelmi Iunioris ducis Brunsvicensis & Lune-
burgensis; & Anna quae anno 1548. 14. Octob. nupsit
Augusto Electori Saxoniae; moritur autem anno
1585. postquam enixa esset Christianum moder-
um Electorem Laxoviae.

Anno
Christi

V. CHRISTIANVS FRIDERICVS.

FILIVS Friderici 2. est Christianus Fridericus
Rensens rex Daniae, qui natus est, Fridrichsbur-
gi 12. Aprilis anno 1577. iam fere tredecim anno-
rum. FRATRES habet duos Vdalricum, qui natus
est 30. die Decemb. anno 1578. & Ioannem natum
Hadersleuij ann. 1583. 26. die Iulij. SORORES huius
Regis sunt Elizabeth nata Coldinge 25. Augus. an.
1573. nupta superiori anno Iacobo V. Regi Scotiae:
item Anna nata Sunderburgi 12. Octob. ann. 1574.
nuptura Henrico Iulio Duci Brunsvicensi: Au-
gustina nata 8. de Aprilis anno 1580. Hedvigis,
quae 5. die Augusti anni 1581. nata iam est annoru
nouem. Sed haec de principum in Europa ca-
pite, pectore, dextra & sinistra existentium Gene-
alogijs. Nunc de Genealogijs principum in
ventre & umbilico medio Europae
existentium.

Anno
Christi

GENEALOGIAE DVCVM BAVARIAE

i. LVDOVICVS.

LVDOVICVS Dux Bauarię & Palatinatus, filius Ludouici Iunioris, nepos Ludouici senioris, pronepos Othonis Iunioris, abnepos Ludouici, atnepos Othonis senioris, ducis quoq; Bauarię & Palatinatus, accepit in vxorē filiā Rudolp. i. ex qua genuit duos filios, Ludouicum, cui pater Bauarię Ducatum assignauit, & Rudolphum, cui idē pater Palatinatum cōcessit. ita, vt hoc patet ditio, quam pater solus habebat, in duas partes diuideretur, Bauariam scilicet & Palatinatum.

ij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS filius Ludouici superioris, Dux Bauarię, factus est Imperator, hic fratrem suum Rudolphum, ex quo Palatini Electores descendunt, fugauit in Angliam; vbi in exilio mortuus, eò quod tanquam Elector Imperij suffragium suum non fratri, sed Fridrico potius Austrię Duci dedisset. Rudolphus hic cognomento Balbus exul filius aut Rudolphi, Adolphus, rufus; nepos Rupertus Pusillus, pronepos Rupertus Iustinianus, qui postea Romanorum quoque Rex factus est, de quo infra dicemus. Habuit Ludouicus, quem dixi, vxorem etiam Mechtildim nomine, sed filiam Comitis à Nassau, ex qua genuit Stephanum.

iiij. STEPHANVS.

Stephanus cognomento Fibulatus filius Ludouici Elizabethā duxit filiā Regis Sicilię, cum qua genuit Ioannem, FRATRES habuit Vvilhelmum Comitem Hollandię, cuius vxor Mechtildis Lancastręsis. Albertū comitem Hānonię, cuius vxor prima Anna Silesia, secunda Margareta Cliuensis. Ludouicū comitem Tirolensem patrem Meinhardi. Othonem Marchionem & Electorem Brandeburgensem, cuius vxor Anna filia Caroli 4. Regis Bohemię. SORORES autē habuit Annam vxorem Guntheri Comitis in Schwartzenburg Rom.

Regis

gis; Mechthildē vxorē Friderici Marchionis Misnig;
Elizabethā vxorē Vlrici Ducis Vvirmenbergenfis, & Ag
tem Monialem. Genuit autē Stephanus hic Ioannem.

iii. IOANNES.

IOANNES filius Stephani Dux Bauariæ superioris,
xit vxorē filiam Comitis Goricensis Catharinam,
qua genuit Ernestum. FRATRES habuit Stephanū
ucem Ingolstadiensem, cuius vxor Thadea filia Bar
bæ, vicecomitis Mediolanensis, & Fridericus, cuius
xor Magdalena filia quoq; Barnaboni Ducis Medio
lensis, cum qua genuit Henricum cognomento di
tem Bauarię Ducem, cuius vxor Ioanna filia Alberti
rchiducis Austrię, cum qua genuit Ludouicū cogno
mento Locupletem, ex cuius vxore Aurelia filia Ducis
riderici Electoris Saxonie, suscepit Georgium & Mar
aretham, vxorem Philippi Palatini Rheni, de qua in
a dicturus sum. Georgius autē duxit vxorē Hedvige
liam Casimiri Regis Poloniae, de quo etiam infra suo
co, ex qua genuit Elizabethā vxorem Ruperti victo
s, Palatini Rheni. SOROR Ioannis, de quo supra, fuit
Elizabetha, vxor Ottonis Archiducis Austriæ.

v. ERNESTVS.

ERNESTVS filius Ioānis D. Bauariæ superioris vx
orē accepit Elizabethā Picinā aliās Isabellā, filiā Barna
onis D. Mediolanensis. Frater huius fuit Vvilmus
D. Bauarię, qui Margarethā filiam Adolphi Ducis Cli
ensis vxorē habuit, ex qua suscepit Adolphum pa
trē Vvolfgangi. Soror fuit Sophia vxor Vvenceslai Re
gis Bohemiæ atq; Imp. genuit autē Ernest⁹ filiū Albertū.

vj. ALBERTVS SENIOR.

ALBERTVS cognomento Pius Dux Bauaria
superioris, vxorē habuit Annam filiam Ducis Erici
Brunsvicensis in Grabenhagen, cum qua genuit fili
um Albertum cognomento sapientem: item Christo
phorum & Sigismundum fratres.

Anno
Christi

vij. ALBERTVS IVNIOR.

ALBERTVS filius Alberti senioris cognomento Sa-
piens, Dux Bauariæ superioris, in vxorem accepit K-
negundam filiam Friderici 3. Imperatoris Romani at-
que Archiducis Austriæ. FRATREM habuit præte-
Sigismundum & Christophorū sepultū in Rhodo, quo-
que Ioannē. SOROR huius Alberti fuit Elizabeth vxor
Ernesti Electoris Saxonie Ducis. Genuit autem Alber-
tus hic filium VVilhelmum familiæ propagatorem.

viij. VVILHELMVS SENIOR

VVILHELMVS filius Alberti Ducis Bauariæ supe-
rioris, vxorem duxit Mariā iacobā, filiam Alberti Ma-
chionis Badensis, cum qua genuit Albertum patrē Mo-
derni Ducis Vvilhelmi atq; Ernesti Electoris Coloni-
ensis. FRATRES habuit Ernestū Episcopum Passaui-
sem postea Salburgensem, Ludouicum Ducem inferio-
ris Bauariæ in Lädtshut. SORORES fuerūt huius Vvil-
helmi, Susanna vxor primò Casimiri Marchionis Bran-
deburgensis, postea eo defuncto, Ottonis Henrici Elec-
toris Palatini: Sabina vxor Vdaltrici Ducis Virtenber-
gensis. Sidonia desponsata Ludouico Palatino Rheni-
sibyllam hanc alij vocant Ludouici Palatini Rheni E-
lectoris vxorem.

ix. ALBERTVS.

ALBERTVS filius Guilielmi natus est anno 1528. 1.
Martij, duxit vxorem Annam Ferdinandi Imperatori
filiam anno 1546 cū qua suscepit proles masculas, qua-
sequeuntur, Carolum primum filium anno 1567. qui o-
biit: Vvilhelmum anno 1548. die 29. Septembris, qui
Bauariæ præest: Ferdinandum anno 1550. die 29. Ianu-
arij, qui Ernesto Electori, fratri suo in Diocesi Coloni-
ensi fideliter assistens, Trucksesium, & alios hostes ex-
pulsit: Fridericum anno 1551. qui etiam obiit. Et Ernestus
natus anno 1554 17. die Decembris, factum postea. In-
p-rii Electorem Coloniensem 23. Maij anno 1583. Ge-

nun-

etiam filias Mariam Maximilianam anno 1552. die
13. Mariam anno 1553. quæ postea nupsit Carolo
fratri Maximiliani 2. Imperatoris fratri postea
fuit Albertus anno 1579. 9. Calendas Nouemb. &
coniunx Anna obiit sequenti anno 1580.

x. GVILIELMVS.

GVILIELMVS filius Alberti, Dux Bauariæ su-
prioris, accepit uxorem Renatā fil. Freisci Ducis Lo-
ringiæ, cum qua genuit Maximilianum Philippum
statum & confirmatum Episcopum Ratibonen-
sem & Ferdinandum Colonensem propositū ac Tre-
uerensem Canonicum: aliasq; proles vtriusq; sexus. Hic
regna cum prudentia ac pietate fidei Catholicæ ditio-
ris suas gubernat; ut in eo nihil prorsus desideretur.
Ad quia supra Palatinos Rheni à Ludouico per Ru-
olphum, Adolphum, item Rupertum seniorems vsque
Robertum nonum, hoc est Romanorum regem si-
ne Imperatorem enumerauimus, continuabimus iam
iam Genealogiam Electorum Palatinorum Rheni à
Rudolpho vsq; ad Fridericum præsentem.

GENEALOGIA COMITVM PALATI-
norum Rheni.

i. RVPERTVS.

RVPERTVS Elector & Romanorum Rex, filius
Ruperti, nepos Adolphi, pronepos Rudolphi, abnepos
Ludouici Ducis Bauariæ & Palatinatus, de quo supra di-
cti, duxit Elizabethā filiam Burgrauij Norimbergen-
sis: habuit filios Ottonem Mosbachum Ducem noui fori,
Fridericum Ambergensē, Rupertum cognomento
Dippan, Ludouicum Barbarum, cuius 1. vxor Blanca fi-
lia Henrici 4. regis Angliæ: secunda Mechthildis Pede-
montana, Ioannē Neubrucensem cuius vxor Elizabeth
filia Vratislauij ducis Pomeraniæ soror Erici regis Da-
niæ, Stephanum Comitem Dipotium, cui filius Ludo-
uicus, nepos Alexander, pronepos Ludouicus & abne-

Anno
Christi

pos Vvongangus. Habuit hic Rupertus & filias Agnetem
uxorem Adolphi D. Cliuensis: Margaretam uxorem
Ioannis Ducis Lotharingæ & Elizabetham coniugem
Friderici senioris Archiducis Austriæ.

ij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS, de quo suprà, Barbatus, filius Rupertus
genuit Ludouicum cognomento mansuetum Electorem
Palatinum, cuius fratres fuerunt Fridericus magnus
bellator, Rupertus Episcopus Colonienfis: Soror vero
Mechtildis vxor Alberti Archiducis Austriæ.

iiij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS Elector filius Ludouici superioris genuit
Philippum Electorem palatinum cognomento ingenuum,
cuius vxor Margaretha filia, Ludouici D. Bauariæ cum qua
genuit Ludouicum pacificum, cuius vxor Sibylla filia
Alberti D. Bauariæ. Fridericum primum, cuius vxor
Dorothea filia Christiani regis Daniæ. Philippum
Episcopum Frisingensem. Georgium Episcopum Spirensem.
Ioannem Episcopum Ratisbonensem. Henricum Episcopum
Traiectensem. Vormaciensem. & post fratrem Frisingensem.
Vvongangum Sapientem Ducem Nouifori. & Rupertum, de quo paulo post
dicemus Genuit Philippus & Aemiliam uxorem Georgij
Ducis Pomeraniæ, Helenam coniugem Henrici Ducis
Megapolensis, & Elizabetham uxorem Philippi Marchionis
Brandeburgensis.

iiij. PHILIPPVS.

PHILIPPVS Elector, filius Ludouici genuit Rupertum.

v. RVPERTVS.

RVPERTVS filius Philippi, cognomento Virtuosus,
uxorem dedit Elizabetham filiam Georgij Bauariæ
Ducis, ex qua genuit Ottonem, Henricum & Philippum
bellicosum.

vi. OTTO, HENRICVS.

OTTO Henricus filius Ruperti, duxit uxorem Susanam Alberti Ducis Bauariæ relictam viduam Casimiri Marchionis Brandenburgensis. Hic Religionem catholicam mutauit in Lutheranismum.

vii. FRIDERICVS.

FRIDERICVS Ottonis filius, mutauit Lutheranam religionem in Calvinianam, quod alios principes Imperij etiam Augustanæ Confessionis an 1566. in Comitiis Augustanis (ubi & ego tum eram) male habuit.

viii. LVDOVICVS.

LVDOVICVS filius Friderici, & frater Casimiri Ducis etiam adhuc viuentis, Calvinianam iterum mutauit in Lutheranam, siue Augustanæ Confessionis. Huius Ludouici filius, ut auus, sic & ipse Fridericus appellatur modernus Elector Palatinus. De Genealogijs auctorum Germaniæ Principum in tabulis, abunde satis, ut opinor, lector quod requiras, inuenies, siue Principes Electores, siue Pomeraniæ Duces, siue Germaniæ principes & Comites desideres.

GENEALOGIAE REGVM POLONIAE.

j. LVDOVICVS.

LVDOVICVS hic anno 1370. fuit electus in Regem & Poloniæ & Vngariæ, filius Caroli, nepos Martelli, qui duxit Elizabetham, filiam Stephani Bosznensis, ex qua genuit duas filias, Mariam & Hedvigem: hæc Vvilhmo Archiduci Austriae, de quo supra pag. 54. diximus; illa Bohemiæ regi Sigismundo, filio Caroli 4. Imp. nupsit. Cum autem Austriae Dux obisset anno 1405. Hedvigem filiam iunioris Ludouici, cum copiosa frequentia ordinum regni Polonici procurarunt inungi, consecrari & coronari, tributa ei plena facultate regnum Poloniæ administrandi, donec quispiam principum in Regem Poloniæ coronandus ipsi adiungeretur.

Anno
Christi

ij. IAGELLO:

HOC exploratum habens Iagello Dux Magnus Lithuaniae filius Olgerdi, misit fratres suos cum muneribus, ad Hedvigem sibi procurandam in uxorem, quae ad Reginam intromissi dixerunt: Si Dominum nostrum Iagellonem regni thoricque consortem accipere dignaberis, spondet se fidem Christi cum Lithuanis omnibus suscipere, omnesque captiuos ex Polonia sublatos, liberos dimittere, terrasque suas Poloniae regno perpetuo vnire. Offert praeterea se terras Pomeraniae, Chulmensis & Silesiae, aliasque à Regno Poloniae alienatas prouincias recuperare. Regina verò (cui etsi proposita pars grata fuerunt, quia tamen Praelatis & Baronibus regnum non displicere videbat) rem ad arbitrium Elizabethae matris reiecit, quae tandem respondit: Se contentam fore si proceres regni Poloniae ea pro Reip. fideique Christianae & regni salute amplectantur, quae meliora sunt. Sicque Iagello Christianus, & Rex Poloniae factus, mutato nomine, Vladislaus est appellatus: Genuit autem non ex Heduige, sed Sophia quarta coniuge, quam duxit anno 1422. duos filios Vladislaum & Casimirum, mortuus ipse senio confectus anno 1437.

iiij. CASIMIRVS.

CASIMIRVS filius Iagellonis siue Vladislai natus est anno 1527. 3. Nouembris, & obiit 8. Ianuarij anno 1492. postquam genuisset filium Sigismundum & Sophiam filiam nuptam Friderico Marchioni Brandenburgensi.

iiij. SIGISMUNDVS SENIOR.

SIGISMUNDVS filius Casimiri natus est anno 1467. 1. Ianuarij. hic anno 1520. 10. April. Alberti Marchionem Brandenburgensem Cracouiae in foro sollemnibus ceremonijs Borussiae Ducem creatum eum ordo Cruciferorum Teutonicorum ultra 300. annos tenuisset; obiit anno Christi 1548. postquam genuisset Sigismundum

ndum Augustus, & Hedvvigem nuptam. Ioann
Marchioni Brandeburgensi.

v. SIGISMUNDVS IVNIOR.

SIGISMUNDVS filius Sigismundi senioris cogno
nto Augustus, natus est anno 1520. & vltimus ex fa
lia Iagellonica mortuus est anno 1572 nulla relicta
le ex Catharina Ferdinandi Imperatoris filia. Elege
nt Poloni filium eiusdem Ferdinandi Maximilianū
Imperatorem: postea etiā Maximilianum Maximilia
qui etiam hoc tempore viuit, sed hæc de Polonis bre
er: sequitur de Vngaris.

EN'EALOGIA REGVM HVNGARIAE.

i. LVDOVICVS.

LVDOVICVS idem, de quo supra, Rex pariter Po
nia & Vngaria, alteram filiam Mariā desponsauit
gismundo Caroli Regis Bohemiæ filio, sororem sci
et Hedvvigis, quam Iagello Rex Poloniæ vxorem
cepit.

ii. SIGISMUNDVS.

SIGISMUNDVS Rex Bohemiæ & Vngariæ cum
odem Ludouici filia Maria genuit Elizabetham, quā
uxit Albertus 2. eius nominis Imperator, Archidux
ustriæ eius nominis quintus.

iii. ALBERTVS.

ALBERTVS Sigismundi Imperatoris gener ex Eli
betha genuit Ladislaum posthumum, & Elizabethā
xorem Casimiri regis Poloniæ, qui quidem Casimi
us fratrem habuit Vladislaum, quem ex Vngaris ali
qui Budæ crearunt regem: aliqui Ladislaum etiam in
Alba regali puerum 4. mensium, matre instante per E
piscopū Strigoniensem coronari faciunt, quo mino
enne Georgius Pogiebracius Bohemiā: Mathias verò
Vngariam rexerunt.

iiii. LADISLAVS.

LADISLAVS filius Alberti, rex Hungariæ & Bohe

mia

Anno
Christi

miæ, inito cū Magdalena Caroli regis Gallia filia matrimonio, missis legatis Osvaldo Eyzingero, alijsque proceribus, loco nuptiarum Praga Bohemiæ iam dilecto, item Regibus ac principibus inuocatis, immatura & repentina morte decessit anno 1458.

v. VLADISLAVS.

1458.

VLADISLAVS, Ladislai Sororis filius & Sigismundi senioris regis Poloniæ, de quo supra dixi, frater, mortuo Matthia Vaiuoda, quem (post Fridericum Imperatorem iam electum, sed cunctantem) in Vngariæ regem à carceribus vocarunt, ab Vngaris quoque in regem eligitur, quem Vladislaum antea post mortem Regis Bohemiæ Georgij Poggiebratij, & Fridericus Imperator in eius locum designauit, & Bohemi regem sibi creauerunt. Hic cum Maximiliano Imper. ante mortem ita pactus est, ut, si absque legitima prole decederet, Vngariæ Bohemiæque regna, ad eum, eiusque hæredes & successores peruenirent: Genuit hic ex Gallia regis filia Ludouicum & Annam.

vj. LVDOVICVS

LVDOVICVS Vladislao in regno Vngariæ, atque Bohemiæ patri succedit, [sororem Ferdinandi Imperatoris Mariam vxorem ducit, atque anno 1526 spei optimæ adolescens, inter Drauum Istrumque flumina cum paucis, & incautius hosti occurrens, dolo magis & perfidia suorum, quam virtute hostis circumuētus, trucidatur. Anna Regina Bohemiæ, & Vngariæ nupsit Ferdinando Archiduci Austria postea Imperatori, ex qua proles suscepit 15 de quibus supra diximus pagina 70. Verum absoluta hæcenus secunda operis parte scilicet de Genealogijs principum, præter Austriacos in Europæ Capite, Pectore, Dextra & Sinistra, ventre & Umbilico, nec non Cruribus utrisque consistentibus, ad tertiam, (quæ tabulis perficitur,) progrediamur.

TER-

TERTIA PARS
CONTINET
TABVLAS
QVIBVS.

IN PRIMA ET SECVN-
da parte, ab Abauis, per Proauos,
Auos, & Patres, ad filios de-
scenditur.

IC VICISSIM IN HAC TERTIA
parte, à Filijs per Patres, Auos, & Proauos ascendi-
tur ad Abauos.

ET.

CVT IN PRÆCEDENTIBVS DVA-
bus partibus, Fratres & Sorores, suis quibusque lo-
cis adnotantur.

IA INTERTIA HAC PARTE. CONIV-
ges, hoc est Mariti & Vxores, suo etiam conuenienti ordine
quam diligentissimè ad oculum inspicientibus,
demonstrantur.

Ad Exemplum vnici Henrici 3 regis Gal
8.

1. FILIVS Henric ^o 3.	2. PATER Hènic ^o 2.	4.	Proauu pater à parte aui pater Carolus.
		Auus Pater- nus. Francisc ^o .	Proauia pater à parte aui pater Ludouica
	5.	Auia pater- na.	Proau ^o patern à parte aui pater Ludouici
		Claudia.	Prouia patern à parte aui pater Anna.
	3. MATER Cathari- na.	6.	Proau ^o mater à parte aui mater Petrus.
		Auus mater- nus. Laurenti ^o .	Proauia mater à parte aui mater Alphonfina
		7.	Proau. mater à parte aui mater Ioannes.
		Auia mater- na. Magdalena	Proauia mater à parte aui mater Ioanna.

bus deinceps reliquis applicanda.

P A T E R N I

progenitores.

1. Abauus paternus à parte Aui paterni (Ioannes.)
2. Abauia paterna à parte Aui paterni (Margareta.)
3. Abauus paternus 2. à parte Aui paterni (Philippus.)
4. Abauia paterna 2. à parte Aui paterni (Margareta.)
5. Abauus paternus 3. à parte Aui paterni (Carolus.)
6. Abauia paterna 3. à parte Aui paterni (Maria.)
7. Abauus paternus 4. à parte Aui paterni (Franciscus.)
8. Abauia paterna 4. à parte Aui paterni (Margareta.)

M A T E R N I

progenitores.

1. Abauus maternus à parte Aui materni (Laurētius.)
2. Abauia materna à parte Aui materni (Clarixa.)
3. Abauus maternus 1. à parte Aui materni. N.
4. Abauia materna 2. à parte Aui materni. N.
5. Abauus maternus 3. à parte Aui materni (Bertrandus.)
6. Abauia materna 3. à parte Aui materni (Ludonica.)
7. Abauus maternus 4. à parte Aui materni (Iohannes.)
8. Abauia materna 4. à parte Aui materni (N. filia praesignati.)

8.

Carol. Va

sius com. An

lismensis mo

tur 1494.

9.

Ludouica

Ducissa Sabau

10.

Luduic. X

Rex Gallia

biyt. anno 15

11.

Anna Brita

nica Stampa

comitissa

12.

Petr Medic

Florentia I

nasta, perijt

Livide annu

13.

Alfoncina.

14

Ioann. Au

nia Bornom

comes.

15.

Ioanna B

bonia.

P

4.

Franciscus Va
lesius Rex Gallia
qui obiit 1547.

2.

Henricus

2. Valesius

Rex Gal-

lia obiit,

ann. 1559.

5.

Claudia Regina
Gallia.

1

Henricus

3. Valesius

Rex Gal-

lia.

6.

Laurentius. 3.

Medices Dux Vr-

bini.

3

Cathari-

na Medi-

cea obiit

ann. 1589.

7.

Magdalen. Bo-

nomia, Auernia-

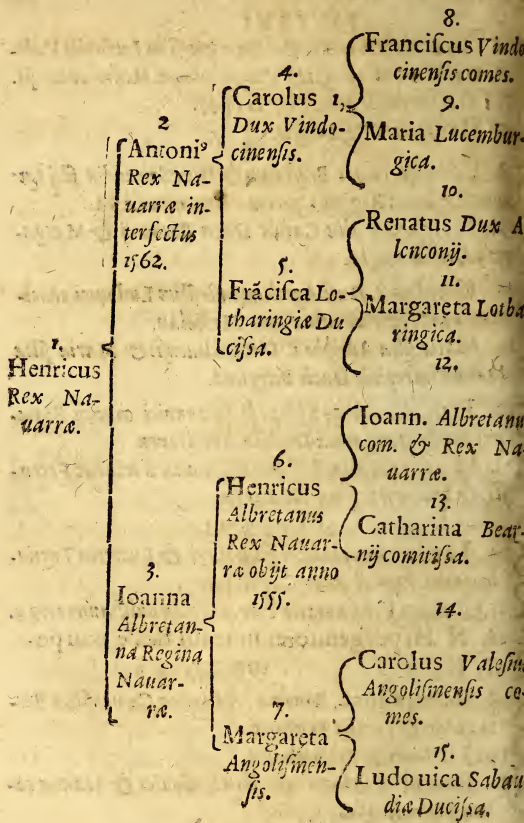
que Comitiss.

P A T E R N I

6. Ioannes Comes Angolismorum filius Ludouici Vale-
ij Ducis Aurelianensis & Valentini com. Mediolanen. fil.
04. Galeatij obiit anno Christi 1445.
7. Margareta Rosanensis.
8. Philipp. comes Bressanus & Dux Sabaudie filij Lu-
douici & Anne Reginae Cypri moritur anno 1498.
9. Margareta filia Caroli Ducis Borbonij & Marga-
reta Lotharingie.
10. Carolus 8. Dux Aurelianensis filius Ludouici truci-
dati 1407. & Valentine com. Mediolan.
11. Maria filia Adolphi 1. Ducis Cliuensis & Mariae filie
Ioannis intrepidi. Ducis Burgund.
12. Franciscus filius Richardi Britannici comitis Stam-
parum & Margareta Ducisse Aurelianen.
13. Margareta filia Gastonis V. Comitum Barini ac Fecen-
sis, & Leonore reginae Nauarrae.

M A T E R N I.

24. Laurentius Medices filius Petri, & Lucretia Torna-
bone mortuus est anno Christi 1491.
25. Clarissa Ursina mater Petr. d Gallis pulsus, anno 1494.
26. N Hi progenitores inueniri facile non po-
tuerunt.
27. N
28. Bertrandus 2. Bononiae, Auernicq, Comes filius Ber-
trandi 1. & Iacobe Peschini.
29. Ludouica Trimolliana.
30. Ioannes Vindocinensis filius Ludouici & Ioanne co-
metissa vallensis.
31. N. Filia Domini Praesignani Bellaiocensis.



REGIS NAVARRAE.
PATER NI.

Ioannes Vindocinensis comes filius Ludouici & Ioan-
ne Vallengis.

N. Frater Præsignani Belloiocensis.

Petrus Lucemburgensis comes filius Ludouici & Io-
anne Barri comitis.

N. Filia Ducis Sabaudie.

Ioannes Dux Alenzouij, filius Ioannis & Mariae
Britannicae.

Margareta Armenica.

Fridericus Vadanemontis comes filius Antonij &
Marie Aumalia comitis obiit 1470.

Ioanta filia Renati Ducis Audium & Isabelle Du-
cissa Lotharingie.

MATER NI.

Alanus Comes Alberetanus.

N. Abauia materna ignoratur hic.

Gasto 6. Princeps Viennensis filius Gastonis V. comi-
tis Barnij & Leonore Regine Nauarrae.

Magdalena filia Caroli 7. regis Gallie & Marie fi-
lia Ludouici 2. Audium Ducis.

Ioannes Valesius Angolismorum Comes filius Ludo-
uici Ducis Aurelianensis & Valemiae mediolanensis.

Margareta Rosanensis.

Philippus Bresanus Dux Sabaudie filius Ludouici
& Anne Regine Cypri.

Margareta filia Caroli Ducis Borbonij & Margare-
tae Lotharingie Ducissae.

8.

Christia. 1. Rex
Daniae & Nor-
uegiae. moritur 1481.

4.

Fridericus,
Rex Daniae &
Noruegiae o-
biit 1533.

9.

Dorothea March-
ionissa Brand. vidua
Christophori regis
Daniae.

2.

Christia-
nus 3. Rex
Daniae &c
obiit 1559

10.

Ioannes 3. Marchio
Brandenburg, Elector
obiit 1499.

5.

Anna Mar-
chionissa Brä-
deburgensis.

11.

Margaretha Ducis-
sisa Saxonie & mar-
chionissa Misnie.

1.

Frideri-
cus 2. Rex
Daniae.

12.

Ioan. Dux Saxonie
Angrie & VVestphalie
obiit 1505.

6.

Magn^o Dux
Saxonie An-
grie & VVest-
phalie obiit,
1543.

13.

Doroth. Marchio-
nissa Brandenburg.

3.

Dorot.

Ducissa
Saxonie
Ang. &c.
obiit 1571.

7.

Catharina
Ducissa Bran-
deburgensis o-
biit 1563.

14.

Henric. senior Dux
Brunsvvic. et Luneb.
obiit 1514.

15.

Catharina Ducissa
Pomeraniae.

I. I. REGIS DANIAE.
PATERNI.

153

Theodoricus fortunatus Comes Altenburgensis &
Delm.

Hedvvigis vel Heylvvigis Ducissa Sclesvicensis &
com. Holsatiae.

Ioannes Marchio Brandenburgensis.

Barbara Ducissa Saxonie.

Albertus cognomento Achilles Germ. Marchio Brand-
enburg. Elector.

Margareta Marchionissa Badensis filia Iacobi 1. &
Margareta Lotharingia Ducissa.

VVilhelm. Dux Saxonie filius Friderici 1. Electoris
Saxonie & Cathari. Ducissa Brunsvv. & Luneb. 1483.

Anna Regina Hungarie & Bohemie filia Alberti 2.
Imperatoris AVSTRIACI. & Elizabetha filia Sigis-
mundi Imperatoris.

MATERNI.

Bernardus Dux Saxonie Angrie et VVestphaliae fi-
lius Erici 3. & Catharina Brunsvvic & Luneb. obiit 1463.

Adelheidis Ducissa Pomeranie.

Fridericus 2. Marchio Brandenburgensis Elector.

Catharina Ducissa Saxonie.

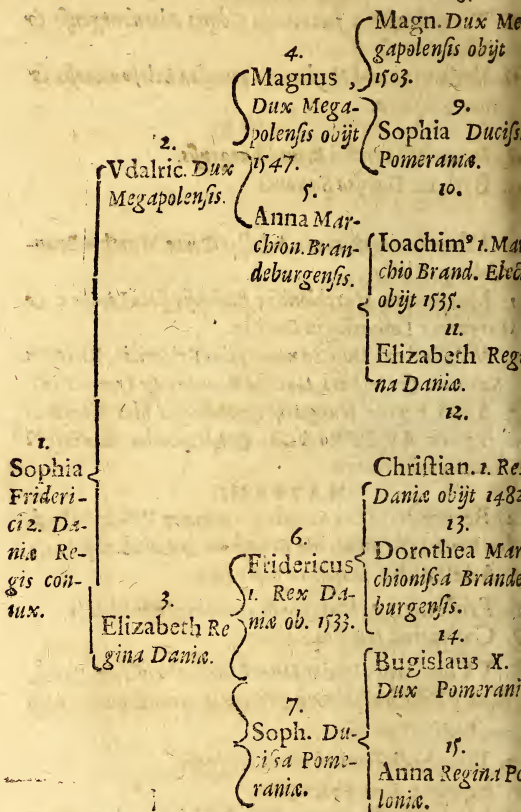
VVilhelmus Iunior Dux Brunsvvicensis & Luneb.
filius VVilhelmi senioris & Ceciliae Brandenburg. obiit
1495.

Elizabeth comitissa Stolburgensis.

Ericus 2. Dux Pomeranie.

Sophia ducissa Pomeranie filia Bugislai. 9. & Sophie fi-

lia Contradi Ducis Maxouie.



CISSAE MEGAPOLENSIS.
P A T E R N I.

153

Henricus Crassus Dux Megapolensis.
Dorothea filia Friderici 1. Marchionis Brandenburg.

Ericus 2. Dux Pomeranie filius VVartislai.
Sophia filia Bugislai 9. Ducis Stetin.

Ioannes 3. Marchio Brandenburgensis Elector.
Maria filia VVilhelmi Ducis Saxonia.

Ioannes Rex Daniae & Norvegiae.
Christina filia Ernesti Electoris Saxonie.

M A T E R N I.

1. Theodoricus fortunatus Comes Altenburgen.
Hedvvigis filia Gerardi. Ducis Slesyvici.

2. Ioannes Marchio Brandenburgensis filius Friderici
1. Electoris Brand.

3. Barbara filia Rudolphi Ducis Saxonie.

4. Ericus 2. Dux Pomeranie in VValgast filius dicti
VVartislai. 9.

5. Sophia filia dicti Bugislai 9. Ducis Stetinensis.

6. Casimirus 3. Rex Polonie filius Iagellonis Vladis-
lai & Sophia Kiouiensis Ducissa obiit 1449.

7. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris Regis Hunga-
riae & Bohemiae & Elizabethae filia Sigismundi Impera-
toris.

			8.	Bernhard. Dux Saxonie Ang. VWestphal. obiit
		4.		
		Ioannis Dux	1493.	
		Saxonie, An- grie & VWest- phalie 1487.	9.	Adelheyd. Du- cissa Pomeranie
	Maximus		10.	
	Dux Saxo- nie, Angrie & VWestpha- lie obiit 1541.	5.		Frideric. 2. ma- chio Brandenb. Elect. ob. 1478
		Doroth. Mar- chionissa Bran- denburgensis.	11.	Catharin. Dux sa Saxonie.
1.	Franciscus Dux Saxonie.		12.	
				Vvilhelm. Dux Brunsvvicensis. Luneburg.
		6.		
		Henric. senior Dux Brunsvvi- censis & Lune.	13.	Elizabeth com- tissa Stolburgen- sis.
	3			
	Catharina		14.	
	Ducissa Brū- svvicensis & Lunzb.	7.		Eric. 2. Dux Po- meranie princeps Rugie ob. 1474
		Catharin. Du- cissa Pomera- nie.	15.	Sophia Ducissa Pomeranie.

PATERNI.

Ericus Dux Saxonia, Angria & VVestphalia obiit
anno Christi 1430.

Catharina filia magni Torquati Ducis Brunsuicensis.

VVartislaus 9. Dux Pomerania mortuus VVolgasti
1457.

Sophia Ducissa Saxonia Angria & VVestphal.

Fridericus 1. Marchio Brandeburgen. Elector obiit
1441.

Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria

Fridericus 1. Dux Saxonia Elector decessit anno
1442.

Catharina filia Henrici Ducis Brunsuic. & Luneb.

MATERNI.

VVilhelmus senior Dux Brunsuic. & Lun. defun-
ctus 1482.

Cecilia filia Friderici 1. Marchionis Brandeburgen.

Botho Comes Stolbergenfis 1455.

Anna comitissa Schvvaritzenburgens.

VVartislaus 9. Dux Pomerania qui moritur VVol-
gasti 1457.

Sophia Ducissa Saxonia Angria & VVestphalia.

Bugislaus 9. Dux Pomerania obiit anno 1448.

Sophia (quam alij Mariam vocant) filia Conradi
Ducis Masouia.

8.

Fridericus 2
Dux Saxonie
Electo obijt

4.

Albertus Dux 1464.

*Saxonia Mar-
chio Misnia obijt*

2.

Maria Arch-
ducissa Austri-

2.

Henricus

Dux Saxo-
niae Mar-
chro Misnia
decessit 1541

15.00.

5.

Zdena Regina
Echemie.

10.

Georgius Po
giebratius Re.
Bohemia obijt
1470.

11.

Cunegundis
Sternberg.

12.

Henric. Dux
Megapolensis
moritur 1477.

6.

Magnus, Dux
Megapolensis
moritur 1503.

13.

Doroth. Mar-
chionissa Bran-
deburgensis.

14.

Ericus 2. Dux
Pomeraniae prin
ceps Rugiae obijt

75.

Sophia Ducis-
sa Pomerania.

3.

Catharina
Ducissa Me
gapolensis.

7

Sophia Ducissa
Pomeraniae

7.
Sibylla
Francisci Ducis
Saxoniae. &
Angriae
coniunx.

P A T E R N I.

- Fridericus 1. Dux Saxonia Elector decessit an. Chri
sti 1442.
- Catharina filia Henrici Ducis Brunsv & Lun
burgen.
- ERNESTVS Archidux Austriae moritur 1453.
- Cymburga filia Conradi Ducis Masovia.
- Victorius Dominus in Constat.
- Anna Domina in VVartemberg.
- Smidonintzi Baro Sternbergensis.
- Barbara Domina in Barduvitz.

M A T E R N I.

- Ioannes Dux Megapolensis moritur 1423.
- Catharina filia Erici 3. Ducis Saxoniae inferio
res.
- Fridericus 1. Marchio Brandenburgensis Elector o
bijt 1441.
- Elizabeth filia Friderici Ducis Bavaria.
- VVartislaus 9. Dux Pomerania mortuus 1457.
- Sophia Ducissa Saxoniae, Angria & Vvespualia.
- Bugislaus 9. Dux Pomerania & c. vitam finium.
1448.
- Sophia quae alias Maria nominata, filia Conra
di Masovia.

			8.	Albertus 3. a mosus Dux Sa nia obiit 1510.
		4.	9.	Zdena Regina Bohemie.
		2.	10.	Magnus Du Megapolensis.
	Augustus Electo Sa- xonie obiit anno 1586.	5.	11.	Sophia Duci Pomeranie.
Christi anus E- lector, Dux Sa xonie.		Catharina du- cissa Megapolensis mortua 1561.	12.	Frideric. 1. R Dania & Nor- uegie obiit 15
		6.	13.	Anna Marchi nissa Brandebu gen.
		Christianus 3. Rex Dania & Noruegie obiit 1559.	14.	Magn ^o Dux S xonie Angrie & Vestphalia ob
	3.	Anna Re- gina Dania Duciss. Hol satie mor- tua 1585.	7.	15.
		Dorothea Du- cissa Saxonie An grie & Vest- phalia mortua 1571.		Catharina Du- cissa Brunsvi- & Luneburg.

P A T E R N I.

Fridericus placidus Elector Dux Saxonie.
Margareta filia Ernesti Archiducis Austriae.

Georgius Podiebraccius Rex Bohemie.
Cunegundis Smicidounitz filia Baronis Stern-
bergen: & Barbara Domine in Bardovvitz.

Henricus pinguis Dux Megapolensis.
Dorothea filia Friderici Marchionis Brandenbur-
gen. Electoris.

Ericus 2. Dux Pomeranie.
Sophia filia Bugislai 9. Ducis Pomeranie.

M A T E R N I.

Christianus 1. Rex Danie.
Dorothea filia Marchionis Brandenburgensis.

Ioannes 3. Marchio Brandenburgensis Elector.
Margareta Ducissa Saxonie.

Ioannes Dux Saxonie, Angrie & VVestphalie
Dorothea filia Friderici 2. Marchionis Brandenbur-
genfis Electoris.

Henricus senior Dux Brunsvicensis & Lunebur-
genfis.

Catharina filia Erici 2. Ducis Pomeranie.

Ioannes
Casimirus
frater Ioann.
Wilhelm
magis.

Ioannes
Fridericus
2. Dux
Saxonia.

Eliza-
beth Pa-
latina.

Ioannes Fri-
dericus Elector
Dux Saxonia
mortuus 1554.

Sibylla Ducis-
sa Cluensis Iu-
liani & Bergē-
sis obiit 1554.

Fridericus
Comes Palati-
nus Rheni Ele-
ctor obiit 1576.

Maria Mar-
chionissa Brā-
deburgensis.

Ioannes consta-
Elect. Sax. Land-
Turi. Mar. Mif-
& Burg. Maga-
obiit. 1532.

Sophia Ducis
Megapolensis mo-
tua 1530.

Ioann. 3. pacif-
Dux Cluie d
funct. 1539.
Maria Ducissa
liacensis & Bergē-

Ioannes 2. Du-
Semirensis.

Beatrix March-
nissa Badensis.

Casimirus Ma-
chio Brandeb.
obiit 1572.

Susanna Ducis-
Bavaria.

RATRVM SAXONIAE DVCV. 163
P A T E R N I.

Fredericus Elector Dux Saxo. Landgravius Turingie
archio Minie f. Frederici placidi & Catharinae Du-
ciae Brunf. & Lun. mortuus 1486.

Elizabetha f. Alberti 3. Ducis Bauariae & Anna Du-
cia Brunf. & Lun. in Grubenbagen.

Magnus, Dux Megapol. is f. Henrici pinguis & Do-
bea filia Frederici Electoris & March. Brandeb. 1513.

Sophia f. Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophia f. Eu-
lai Ducis Pomeraniae.

Ioannes 2. Dux Cliviae f. Ioannis 1. & Elizabetha f.
annis Stamparum & Niderrij Comitibus obiit 1521.

Mechtildis filia Henrici Landgravius Hassiae et An-
Comitissa Catt. neobogensis.

Vilhelmus Dux Iulianensis & Bergensis.

N. Vxor Vilhelmi.

M A T E R N I.

Ioann. 1. Dux Simerensis f. Frederici comitis palatini
Margaretha Egmondana.

Anna Comitissa Nassauensis.

Christophorus Marchio Badensis f. Caroli 1. & Ca-
arinae Ernesti Archiducis Austriae

Otilia filia Philippi Comitis Cattenelbogensis & N.
Henrici comitis Nassauensis.

Fredericus v. Marchio Brandenburgensis.

Sophia filia Casimiri 3. Regis Poloniae & Elizabetha
Alberti 2. Imperatoris.

Albertus 4. Sapiens Dux Bauariae f. Alberti pij &
filia Erici Ducis Brunf. & Lun. in Embect. obiit 1503.

Cunegundi f. Frederici Imper. 1018 & Leonora f.
Eduardi regis Portugalliae.

Ioann.
Geor-
gius Ele
ctor.

Ioachimus 2.
Marchio Brun-
svic. Elect. o-
bijt 1571.

Magdalena
Ducissa Saxo-
nia Landgra-
uia Tur. mort.
1534.

Ioachimus 1
Marchio Bran-
deburg El. obiit
1535.

Elizabeth Re-
gina Danie
1555.

Georgi⁹ Dux
Saxonia Land-
gravius Turin-
gia &c. decessit
1539.

Barbara Regi-
na Polonie de-
funct. 1534.

Ioannes 3. M
chio Brandeb.
obiit 1499.

Margaretha
Ducissa Saxon
Landgravia Tu-
ringia.

Ioann. Rex D
nia Svecie,
Norrvogia de-
sit 1513.

Christina D
cissa Saxo. La-
gravia Turing

Albertus an-
mosus Dux Sa-
Landg. Tur.
biit 1500.

Zdena Regi-
Bohemie.

Casimirus 3.
Rex Polonia m
gnus Dux Litho-
uanie obiit 1492.

Elizabeth reg
na. Vngarie An-
strie Archidu-
cissa.

PARERNI.

Albertus cognomento Achilles Germanicus Marchio
Brandeb. Elector obiit 1486.

Margaretha filia Iacobi Marchionis Badensis mortua
1457.

Vilhelmus Dux Saxonie, Lądgravius Turingie &
Marchio Misnie decessit 1483.

Anna filia Alberti 2. Imp. & regis Vngarie, Archiducis
Austrie defunct. 1461.

Christian. Rex Danie. Suecie & Norrvegie ob. 1481.

Dorothea filia Ioannis 1. Marchionis Brandenburgensis.

Errestus Dux Saxonie Elector, Lądgravius Turingie
& Marchio Misnie obiit 1486.

Elizabeth filia Alberti 3. Ducis Bauar. defunct. 1484.

MATERNI.

4. Fridericus placidus Dux Saxonie Elector, Landgra-
uius Turingen mortuus 1461.

5. Margaretha Austriaca soror Friderici 3. Imperato-
ris, mortua 1484.

6. Georgius Podiebratius Rex Bohemie mortuus 1741.

7. Cunegundis filia Smidonimzi Baronis Sternbergē.

8. Iagello vel VVladislaus, Rex Polonie obiit 1434.

9. Sophia Rossa Kiouiensum Ducis filia.

10. Albertus 2. Imperator, Rex Vngarie & Archidux
Austrie, mortuus 1439.

11. Elizabeth filia Sigismundi, mortua 1440.

Sophia
Ducissa
Lignicen-
sis.

		Ioannes 2. L benfis in Scl Dux mortuus 1453.
	Fridericus 1 Dux Lignicē- sis & Brigen- sis obiit 1483.	Helvvig. D cissa Lignicē & Brig.
	Fridericus 2 Dux Ligni- censis & Bri- gēsis mortuus 1547.	Georgius P diebracius Re Bohemie mo 1471. Cunegund Sternbergens
		Ludomilla Regina Bohe- mie.
		Albert ^o Ach Ls Germanic El. March. Brand. 148 Anna Duciss Saxonie Ma chionissa Ma nie.
	Frideric. v. Mar. Brand in Voithlandia obiit 1536.	Catimirus Rex Polonie mortuus 149 Elizabeth A striaca Regim Vngarie.
	Sophia Mar- chionissa Brā- deburgenfis.	Sophia Re- gina Polonie

PATER NI.

Ludouicus Lubensis in Silesia Dux
Megaris soror Nicolai Opoliensis.

Ludouicus Dux Lignicensis & Brigenfis Dynasta
Trinsehimensis in Vngaria mortuus 1436.

Elizabeth filia Friderici 1. Marchionis Brandebur-
fis Elector, mortua 1450.

Victorinus nobilis Dynasta in Constat.

Anna domina a VVartenberg.

Smidouintzi Baro Sternbergensis.

Barbara Domina a Bardovvitz.

MATERNI.

1. Fridericus Marchio Brandenburgensis Elector mor.
1441.

2. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauariae in Landt-
shuet.

3. Fridericus placidus Dux Saxonie Elector, obiit
1464.

4. Margaretha Austriaca soror Friderici 3. Imperatoris
mortua 1484.

5. Iagello vel VVladislaus 1. Rex Polonie obiit 1434.

6. Sophia Russa Kiouiensium Ducis filia

7. Albertus 2. Imperator Rex Vngarie & Archidux
Austrie decessit 1439.

8. Elizabeth filia Sigismundi Imperatoris qui vitam
finiuit 1440.

Georgi⁹
Marchio
Brandeb.
mor. 1543

Fridericus
s. Marchio
Brandebur-
gen. et Onoltz
bachen mort.
1536.

Sophia Polo
nia Regina.

Albert⁹ Achil
les Germanic⁹
Marchio Bran-
deb. El. mor.

1486.

Anna Ducissa
Saxonie Mar-
chio Misnia.

Frideric⁹ Ma-
chio Brande-
burg mo. 1441.
Elizabeth
Ducissa Baua-
rie.

Frideric⁹ pla-
cidus Dux Sa-
xonie Elect. &
1461.

Margaretha
Archiducissa
Austrie.

Casimirus 3.
Rex Polonie
mor. 1492.

Jagello vel V-
ladislaus Re-
Polo. obiit 1431.
Sophia Ducis
Kisuiensis.

Elizabeth Au-
striaca Regina
Vngarie.

Albertus 2
Imperat. et C
Archid. Austrie.

1439.
Elizabeth reg-
na Vngarie &
Bohemie mor-
1440.

Fridericus 4. Burgravius Norimbergensis obiit 1371.
Elizabeth filia Friderici Grauis Land. Turingie &
Marchio. Misnia.

Fridericus Dux Bauarie inferioris, Dygnasta in
andebut. natus 1393.

Magdalena filia Bauarie Ducis Mediolanensis

Fridericus bellicosus Dux Saxonie El. 1. Marchio
Misnia obiit 1423.

Catharina filia Henrici Ducis Brun. & Lunenburg.

Ernestus Ferreus Archidux Austriae moritur 1420.

Cymburga filia Zemouiti Ducis Massouie.

M A T E R N I.

4. Olgerdus Dux Lithuaniae.

5. Maria Ducissa Thiuverensis

6. Andrea Dux Kiouiensis mortuus.

7. N. Ducissa Lithuaniae.

8. Albertus 4. Archidux Austriae, decessit 1404.

9. Ioanna filia Alberti Ducis Bauarie & comitis Hol
landie.

30. Sigismundus Imperator Rex Vngarie & Bohemie
obiit 1437.

31. Barbara filia Hermannie comitis Cilie.

Aemilia
Ducissa
Saxonie.

Henricus pa-
cis f. Dux Sa-
xonie March.
Misinie deces-
sit 1541.

Albertus ani-
mosus Dux Sa-
xonie Mar-
chio Misinie de-
cessit 150.

Zdena Regi-
na Bohemie
mortua 1510.

Fridericus pl.
cidus Dux Sa-
xonie Elector
moritur 1462
Margaretha
Archiducis Au-
strie.

Georgius po-
diebratius Rex
Bohemie defun-
ctus 1471.
Cunegundis
Baronissa Stern-
bergenfis.

Henric. Dux
Megapolensis
obiit 1477.
Dorothea
Marchionissa
Brandeburgen.

Catharina
Ducissa Me-
gapolensis.

Magn^s. Dux
Megapolensis
obiit 1503.

Sophia Du-
cissa Pomer-
anie.

Ericus 2. Dux
Pomeranie prin-
ceps Rugie obiit
1474
Sophia Ducis-
sa Pomeranie.

PATRENI.

1. **F**idERICUS bellicosus Dux Saxonie Elector Landgr.
Turing. Marchio Misnie obiit 1428.
2. Catharina filia Henrici Ducis Brunsvicen. & Lu-
neburgen.
3. Emellus ferreus Archidux Austriae mor. 1470.
4. Cymbarca filia Zimouiti alias Conradi Ducis Mas-
souiæ.
5. Victorinus Nollis Dominus in Constat.
6. Anna Domina in VVarenberg.
7. Smidouintzi Baro Sternbergensis.
8. Barbara Domina & Bardovitz.

M A T E R N I

9. Ioannes Dux Megapolensis obiit 1423.
10. Catharina filia Erici 3. Ducis Saxonie Angria &
VWestphalie.
11. Fridericus 1. Marchio Brandenburgensis Elector de-
cessit 1441.
12. Elizabeth filia Fridrici Ducis Bauariae Dynaste in
Landshut.
13. VVartislaus 9. Dux Pomeranie in VVolgast obiit
1457.
14. Sophia Ducissa Saxonie Angria & VWestphalie.
15. Bugislaus 9. Dux Pomeranie mortuus 1448.
16. Sophia filia Comradis Ducis Masouiæ.

		Ioachim ² Marchio Brandenburg. Elect. mortuus 1571.
	Ioannes Georgius Marchio Brädeburgensis Elector.	Magdalena Ducissa Saxo. Marchionissa Misnia.
	Ioachim ¹ Fridericus March. Brädeburg.	Frideric. 2. Dux Lignicensis & Brig defunctus 1547.
		Sophia Ducissa Lignicensis & Brigenfis.
		Sophia Marchionissa Brandenburg. & Onolizha.
Ioannes Sigismundus cuius soror Anna Catharina.		
	Ioannes placidus Marchio Brandenburg. in Castris mortuus 1571.	Ioachim ¹ Marchio Br. Elector obiit 1535
		Elizabeth Regina Danie.
	Catharina Marchionissa Brandenburgensis.	Henricus iunior Dux Brunsvic. & Lun. mor. 1568.
		Maria Ducissa Wirttemberg.
	Catharina Ducissa Brunsvic. et Luneburgensis.	

P A T E R N I

1. Ioachimus 1. fil. Ioannis 3. & Margaretha Ducissa
Saxonia 1. Marchio Brandeb. obiit 1535.
2. Elizabeth filia Regis Ioannis Dania & Christina Du
cissa Saxonia
3. Georgius Dux Saxonia filius Alberti & Zdenare-
ginae Bohemiae obiit 1539
4. Barbara filia Casimi. 3. Regis Polonia & Elizabetha
Reginae Vngariae.
5. Fridericus 1. Dux Lignicensis f. Ioannis 2. Luben-
sis, & Hedviggis Ducissa Lignicensis obiit 1448.
6. Ludomila f. Georgij Regis Bohemiae et Cunegūdis
Sternbergensis.
7. Fridericus. 5. Marchio Brandenburgensis.
8. Sophia filia Casimiri 3. Regis Polonia & Elizabetha
reginae Vngariae.

M A T E R N I

1. Ioannes 3. Marchio Brandeburg Alberti Achillis ger-
manici & Margaretha Badensis obiit 1499.
2. Margaretha filia V Vilhelmi Ducis Saxonia & Annae
Austriacae Reginae Vngariae.
3. Ioannes Rex Daniae f. Christiani, & Dorothea Mar-
chionis Brandeb. obiit 1513.
4. Christina filia Ernesti Elect Saxonia & Elizabetha
Bavariae Ducissa.
5. Henricus senior Dux Brunsvicens.
6. Catharina f. Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophiae
Ducissa Pomeraniae.
7. Henricus comes VVirttembergensis obiit 1516.
8. Elizabeth comitissa in Biatsch obiit 1519.

Albertus
Marchio
Brādebur-
gensis pri-
mus Dux
Boruf

Fridericus
Marchio Brā-
deburgensis.

Sophia Re-
gina Polonia.

Albertus E-
lector Brande-
burgensis.

Anna Ducif-
sa Saxonia.

Cazimirus
Rex Polonia

Elizabetha
Ducissa Au-
stria.

Fridericus
Electo Brāden-
burgensis.

Elizabetha
Ducissa Baud-
ria.

Fridericus
Electo Saxo-
nia.

Margaretha
Archiducissa Au-
stria.

Vladislaus
Iagello Rex. Po-
lonia.

Sophia Koui-
ensis.

Albertus 2. Ro-
manorum Impe-
rator Archidux
Austria.

Elizabetha Re-
gina Hungaria.

CHIONIS BRANDEBURGENSIS. 179
PATERNI.

Fridericus Burgravius Norrenbergensis.

Elizabethæ Landgravia Thuringia.

Fridericus Dux Bauariae

Magdalena Ducissa Mediolanensis.

Fridericus Landgravius Thuringia.

Catharina Comitissa Hennebergensis.

Ernestus Archidux Austriae.

Zimburgies Ducissa Masovia.

MATERNI.

Olgerdus Dux Lithuaniae.

Maria Ducissa Thruuerensis.

Andreas Dux kioviensis.

N. Ducissa Lithuaniae

Albertus Archidux Austriae.

Ioanna Ducissa Bauariae.

Sigismundus Rex Hungariae Romanorum Imperator

Barbara Comitissa Ciliciae.

Heric.
Iulius
Admi-
strat.
Halber-
staden.

Iulius Dux
Brunsvicens.
& Lunebur-
gensis.

Hedvvigis
Marchionissa
Brandebur-
gensis.

Henricus iunior
Dux Brunsvicen.
& Luneburg. obiit
1568.

Maria Ducissa
Vvürteburgensis.

Ioannes 2. Mar-
chio et Elector Bri-
mat. 1571.

Hedvvigis Re-
gina Polonia.

Henricus se-
nior Dux Brun-
svicen. & Lu-
neb. merijt
1514.
Catharina
Duciss. Pomer-

Henric. Dux
Vvürtebergen-
Comes Mon-
belgandensis
obiit 1516.
Elizabeth Co-
mitiss. Bipontina
à Bâstb

Ioannes Ma-
chio & Elector
Bräd. obiit 1535.

Elizabeth Re-
gina Danie &
Norrvægia.

Sigismundus,
Rex Polonie et
magni. dux La-
thuanie.

Barbara Co-
mitissa Scepu-
liensis.

Vilhelmus iunior, Dux Brunsvvic. & Lun. f. V Vil
mi victoriosi & Cecilia Marchio Brun. mor. 1495.

Elizabeth filia Borbonis comitis Sternbergensis & An
com. Schvartzenburgica.

Ericus 2. Dux Slesuici & Pomerania f. V Vartislai 9.

Sophia Ducissa Saxonia obiit 1474.

Sophia f. Bugislai 9. Ducis Pomerania & Sophia Du
ssa Masouia.

Vlicus Comes VVirtenburgen. f. Eberhardi mino
& Henrica Mombrely com. defunctus 1480.

Elizabeth filia Henrici diuitis Ducis Bauaria.

Simon Comes Bipominus à Birsch f. Friderici & N.
mitissae Rheni.

Anna Landgrauia Leuchterbergensis.

MATERNI.

Ioannes 3. Marchio Brandenburgensis Elector f. Al
erti & Margaretha Badensis obiit 1499.

Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxoniae Mar
chionisq. Misniae, & Anne Austriacae.

Ioannes Rex Danica f. Christiani 1. & Dorothea
Brandeb. March. mortuus 1513.

Christina filia Ernesti Electoris saxonici, & Eliza
betha Ducissa Bauariae.

3. Casimirus Rex Polonia f. VVladislai 1. & Sophia
Rusae defunctus 1492.

9. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Elizabetha
f. Sigismundi Imperatoris.

10. Stephanus Scepusiensis Comes, VVeiuoda vel pala
tinus Transyluaniae.

11. Hedyvigis Tescinensis comitissa.

N

			8. Henricus Du Brunsvicēsis Lunenburg. 153
	4. Ernestus Dux Bruns. & Lunebur- gensis obiit 1546.	9. Margaretha Ducissa Sax- onia & March- nissa Misnia	10. Henricus Du Megapolensis biit 1552.
2. Henricus Dux Brūsvi- ccensis & Lu- neburgensis.	5. Sophia Du- cissa Megapo- lensis.	Virgula Mar- onissa Branc- burgensis.	Magnus, Du Saxonia Ang- Vestphalia biit 1543.
7. Iulius Ernestus et fratres.	3. Virgula Du- cissa Saxonia & Marchio- nissa Misnia.	6. Franciscus Dux Saxo. Angria & Vestphalia obiit 1581.	Catharina cissa Brunsvv. Lunenburg. Henricus Du Saxonia, Lan- gra. Thuring- obiit 1541.
		7. Sibylla Du- cissa Saxonia & Marchio- nissa Misnia.	Catharina L cissa Megapole- fis.

1. Otto Dux Brunsvvicensis et Lunenburgensis obiit 1471.
2. Anna filia Ioannis comitis a Nassau & Maria comitissa in Solms.
3. Ernestus Dux Saxonie Elector Marchio Misniae f. Friderici & Margarethe Archidux Austriae obiit 1486.
4. Elizabeth f. Alberti 3. Ducis Bauariae & Annae Ducissae Brun. ac Luneb. in Eimbeck & Grubenhagen.
5. Magnus Dux Megapolensis mortuus 1523.
6. Sophia filia Erici 1. Ducis Pomeraniae in VVolgast & Sophia filia Bugislai 9. Ducis Pomeraniae
7. Ioannes 3. Elector & Marchio Brandeb. f. Alberti 1. & Margareta Marchio Badensis obiit 1499.
8. Margareta filia VVilhelmi Ducis Saxonie & Annae Reginae Vngariae.

M A T E R N I

9. Ioannes Dux Saxo. Angria & VVestphalia 1527
10. Dorothea filia Friderici 2. Marchionis Brand. El. & Catharina Ducissa Saxonie.
11. Henricus senior Dux Brun. & Lun. f. VVilhelmi & Elizabeth Stolbergiae com. mortuus 1514.
12. Catharina f. Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophie.
13. Albertus Dux Saxonie f. Friderici 2. Electoris & C.
14. Zdena f. Georgij Podicbratij Regis Bohemiae & Cunegundis.
15. Magnus Dux Megapolensis f. Henrici & Dorothea Marchio Brandenburgensis 1503.
16. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomeraniae in VVolgast & Sophie f. Bugislai 9. Ducis Pomeraniae.

8.

Ericus Dux
Brunsvicensis
Lun. in Eimbeck

4.

Albert^o dux
Brunsvicen-
sis & Luneb.
& Eimbeck
obiit 1486.

2.

Philippus
Dux Brūsvi-
censis & Lu-
neburg. in E-
imbeck obiit
1551.

9.

Elizabeth Du-
cissa Brunsvi-
censis in Gottin-
gen.

10.

Volradus co-
m^{is} VValdeccen-
sis.

5.

Elizabeth
comit^{is}. VVal-
deccensis.

11.

N. Comit^{is}.
VVeirbymensis.

1.

VVolf-
gungus
& Philip-
pus frat.

12

Albertus come-
Mansfeldensis
obiit 1484.

3.

Catharina
Mansfelden-
sis comitissa
mortua 1535.

Ernestus co-
mes Mansfel-
den^{is} nobilis
domin^o in Hel-
drungen.

13.

Susanna d^a Bi-
ckenbach.

7.

Barbara co-
mitissa Quer-
fortensis.

14.

Bruno Comes
Querfortensis.

15.

Anna Comit^{is}.
sa à Gleichen.

PARERNI.

5. Albertus Dux Brunsvvicensis & Luneburg. dynasta
Eimbek & Grubenhagen f. Ernesti et Agnetis Comitissae
ab Eberstein mortuus 1399.
6. Sophia f. Alberti Ducis Saxoniae inferioris & Sophiae
comitissae Zigenheimij.
7. Otto armipoten. Dux Brunsvvicensis in Gottingen f.
Ernesti & Barbara Sagensis obiit 1394.
8. Margaretha Ducissa Badensis & Iuliacensis f. Ger-
hardi comitis Bergensis & N. Ducissae Iuliacensis.
9. Henricus 4. Comes VValueccensis f. Henrici 3. & Mech-
tildis f. Ottoni ducis Luneburgensis.
10. Margaretha comitissa Nassauensis.
11. Ioann. Comes VVertheimensis f. Eberhardi comit.
12. Gutta filia Friderici 2. Ducis Teccensis, & Annae co-
mitissae ab Helfenstein.

MATER NI

1. Guntherus 3. Comes Mansfeldicus f. Alberti 4. &
Margarethe Principissae Anhaltinae obiit 1475.
2. Anna filia Ernesti 2. Comitis ab Honstein & Annae
Stolbergiae com.
3. N. Comes a Bickenbach.
4. N. Vxoris huius viues nomen alibi.
5. Gebhardus comes Querfortensis f. Brunonis & Hil-
degardis Leuchtenburgicae obiit 1400.
6. Mechtildis vxor Gerhardi.
7. N. Comes a Gleichen.
8. N. Vxor comitis a Gleichen.

8.

Philipp. Dux
Sabaudio ex co
mune Bengiac
mortuus 1428

4.

Carol^{us} Dux
Sabaudio de-
functus 1554.

9.

Claudia de por
tieure.

2.

Emanuel
Philibertus
Dux Sabau-
dio mortuus
1582.

1.

Beatrix Re-
gina Portu-
gallia.

10.

Emanuel Rex
Portugallia o
bijt 1521.

11.

Maria Regi-
Hispania.

12.

Carolus come
Angolismensis
bijt 1494.

1.

Carolus
Emanuel
Dux Sa-
baudio.

6.

Franciscus
Rex Gallie
mort. 1547.

13.

Ludouica D
cissa Sabaudia

3.

Margarota
Valesia Regi-
na Gallie.

14.

Ludovicus
Rex Gallie mo
rtuus 1551.

7.

Claudia Re-
gina Gallie.

15.

Anna Ducis
Britannia.

PATER NI.

Ludouicus Dux Sabaudie f. Amedæ primi Ducis &
 Marie f. Philippi audacis Ducis Burgun. obiit 1462
 Anna filia Ioan Regis Cypri & Helene Ducis & Brū-
 svicensis & Lunzburgenfis.

N. Horum nomina quere alibi exprefsa.

N.
 Ferdinandus princeps vel infans Portugallie f.
 Eduardi regis Et leonora Arragonie Regine.

N. Vxor Ferdinandi.
 Ferdinandus f. Rex Caſtelle fil. Ioannis Regis Ar-
 gonie & Ioanne filie Friderici Admirantis Caſtilie. o-
 biit 1516.

Elizabeth filia Ioannis 2. Regis Caſtilie, Ifabelle f.
 Ioannis regis Portugallie.

MATER NI.

4. Ioannes Valeſius Comes Angoliſmorū f. Ludouici
 Aurelianenſis, mortuus 1445.

5. Maria Roſanenſis Vxor.

6. Philippus Dux Sabaudie f. Ludouici & Anne Re-
 gine Cypri, obiit 1498.

7. Margaretha filia Caroli 1. Ducis Borbonij & Marga-
 rethe Lotharingie.

8. Carolus Valeſius Dux Aurelianus f. Ludouici truci-
 dati anno 1407. & Valentine com. Mediolanenſis.

9. Maria filia Adolphi 1. Ducis Cluvenſis & Marie f. Io-
 annis inrepedi. Ducis Burgundie.

10. Franciſcus Dux Britanniæ f. Richardi comitis Stam-
 parum & Margaretae f. Ludouici Aureliani.

11. Margaretha filia Gaſtonis v. comitis Fecenſis & Leo-
 nora Regine Nauarrae.

					Hercules Dux Ferrarie Man- tuae et Regij mor- tuus 1507.
		4.	Alfonfus 1.		9.
			Dux Ferrar. Modona & Regij obiit 1534.		Leonora Regi- na Arragonia.
	2.			10.	
	Hercules 2.				Alexāder 6.
	Dux Ferrar. Modona & Regij obiit 1519.				PP. Borgia mor- 1503. 11.
		5.	Lucretia Borgia.		Zannocia vo- vamocia Roma- na.
					12.
1.	Alfonfus				Carolus Vale- sius Dux Aure- lianus.
2.	Dux Ferrarie.				13.
		6.	Ludouicus 1. Rex Gal- lie, mortuus 1515.		Maria Ducissa Cliuensis.
					14.
	3.				Francisc ^o Dux Britannia.
	Renata Re- gina Gallie				15.
		7.	Anna Brita- nica		Margaretha comitissa Fecen- sis.

CIS FERRARIAE. MODENAE &c. 127
PATERNI.

Nicolaus 3. Marchio *Estensis* & *Kararae* f. Alberti
& *Iſotte Albaretane* obiit 1441.
Ricciarda f. *Albizij Marchionis Saluzziarum*.

Ferdinandus Rex *Neapolis, Siciliae* & *Sardiniae* f.
phonſis regis Arragoniae & *Valentina nobilis femina* o-
biit 1474.

Isabella *Clermontia, Ducis venusinae filia*.

Iofredus *Lenzalius nobilis eques Hispanicus*.

N. Borgia filia *Ioannis*, & *Franciscae sororis legitimae*.
Caeixti 3 pontificis.

N. Horum utriusque sexus nomina ex-
pressa, alibi.

N.
MATERNI

4. Ludouicus Dux *Aurelianus*, trucidatus 1407.

5. Valentina filia *Ioannis Galeatii comitis Mediola-
nensis*.

6. Adolphus 1. Dux *Cluensis* f. *Adolphi Marcani* &
Margarethae com. Iuliacenſis obiit 1443.

27. Maria filia *Ioannis intrepidi, Ducis Burgundiae* &
Margarethae Bauariae, com. Hollandiae.

28. Richardus *Britannus, comes Stamparum* f. *Ioannis
Ducis Britanniae* 4. & *Ioanne Peregrino Nauareae*.

29. Margaretha filia *Ludouici Ducis Aureliani* & *Val-
entine com. Mediolanensis*.

30. Gaston v. comes *Fecensis filius Ioannis com. Bearnij*

31. Leonora filia *Ioannis Regis Arragoniae, & Siciliae ac
Blancae Reginae Nauarrae*.

1.
Marga-
retha.

3.
Leonora
Ducissa Au-
strie.

2.
Guilielmus
Görzaga Dux
Mantue &
Mötisferrati.

6.
Ferdinand^o
Imperator
Rex Bohemie
& Vngarie
1564.
7.
Anna nomi-
nata in Bap-
tismo Eliza-
beth Regina
Vng. & Bohe.

4.
Fridericus
Görzaga Dux
Mantue &
Marchio Mö-
tisferati obiit
1540.
5.
Margareta
Palcologa
Marchionissa
Mötisferrati.

8.
Francisc^o Gon-
zaga Marchi-
Mantuanus obiit
1519.
9.
Isabella Ducis-
sa Ferrarie.
10.
Guilielmus pa-
leologus Montis-
ferrati obiit 1518.
11.
Maria Fecensis
comitissa.
12.
Philippus Rex
Hispaniarum
mortuus 1506.
13.
Ioanna Regina
Hispanie.
14.
Vladislaus
Rex Bohemie &
Vngarie obiit
1446.
15.
Anna de Gan-
dale.

ITAE DUCISSAE MANTVANAЕ 137
PATERNI.

- Fridericus Gonzaga Marchio Mantuanus f. Ludovici & Barbara Marchio Brand. obiit 1484.
Margaretha f. Alberti pij Ducis Bavariae & Annae Ducissae Brunsvicensis & Lumb. f. Erici Grubenhagen.
Hercules Dux Ferrariae obiit 1505.
Leonora f. Ferdinandi regis Neapolis Siciliae & Sardiniæ, & Isabelle Clermontine.
Bonifacius 6. Palaeologus March. Montisfer f. Iacobi Ioannis & Ioanne com. Sabaudia f. Amedei 6.
Maria Saxoniae Despotis filia.
Gasto Com. Fecensis f. Ioannis et Ioanne Albretane.
Leonora filia Ioannis Regis Arragoniae & Blancae Reginae Navarrae.

MATERNI.

4. Maximilianus Imp. f. Friderici 3. Imp. & Leonora Eduardi Regis Portugalliae obiit 1497.
5. Maria filia Caroli pugnacis Ducis Burgundiae & Isabelle Caroli Ducis Bourbonij.
6. Ferdinandus Catholicus, Rex Hispaniarum.
7. Isabella filia Ioannis 2. Regis Castellae & Isabelle f. Ioannis Regis Portugalliae.
8. Casimirus 3. Rex Poloniae f. Iagellonis vel VVladislai. & Sophia Kiouiensis Ducissa obiit 1492.
9. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Elizabethae f. Sigismundi Imperatoris.
10. Vasco de Gandala.
11. Catharina filia Gastonis v. Fecensis & Leonora reginae Navarrae.

I.
Ioachi-
mus Er-
nestus.

Ioannes Prin-
ceps Anhalti-
nus obiit 1551.

Margareta
Marchionissa
Brandeb.

4.
Ernest² prin
ceps Anhalti-
nus decessit
1516.

f.
Margare-
tha Ducissa
Munsterber-
gensis.

6.
Ioachim
1. Mar. Brandebur. Elect.
obijt 1535.

7.
Elizabeth
Regina Da-
nia.

Georgius
nior princeps A
haltinus mor

9.
Anna comitiſſa
Ruppinenſis &
Lindavienſis.

Henricus Du.
Munsteburgēsi

11.
Vrsula March
onissa Brande
burgensis.

Ioannes 3. Ma
chio Brand. El
obijt 1449.

Margaretha
Ducissa Saxo-
niae & Marchio-
Misniae. 13

Ioannes I. rex
Daniae Suetiae
& Norvegiae.
Christina Du-
cissa & Marchi-
onissa Misniae.

五

- Sigismundus princeps Anhaltinus obiit 1405.
Iutta filia Gebhardi comit. Querfortensis et Mechtildis.
Albertus comes Ruppiniensis.
Anna filia Ioannis Ducis Saganensis & Scolastica f.
Ioannes Ducis Saxonie.
Georgius Pogiebratius rex Bohemie
Cunegundis filia smicidouinzi Baronis Sternber-
gen. & Barbara a Barduvvitz

- Albertus Achilles Germanicus. Mar. Brun. El. f.
Friderici & Elizabetha Bauariae obiit 1468.
Margaretha filia Iacobi Badensis Marchionis &
Margareta Lotharingica.

M A T E R N I.

- Albertus Achilles Germ. in Brandeb. Elector f. Fri-
derici & Elizabetha Bauariae obiit 1486.
Margareta filia Iacobi Marchionis Badensis & Mar-
garetha Lotharingica.
Vilhelmus Dux Saxonie & Marchio Misiæ f.
Friderici 1. Elect. & Catharina Ducissa Brunf & Luneb.
Anna filia Alberti 2. Imp. & Elizabetha Sigismun-
di Imper.
Christianus 1. Rex Daniae & c. f. Theodorici comitis Al-
tenburgensis & Hedviggis Sclesvicens.
Dorothea filia Ioannis Marchionis Brandeburgensis.
& Barbara Ducissa Saxonie.
Ernestus Dux Saxonie El. f. Friderici placidi &
Margaretha sororis Friderici 3. Imper.
Elizabeth filia Alberti 3. Ducis Bauariae

			8. Henricus pi- guis Dux Meg- polensis ob. 1477
		4. Magn ^o Dux Megapolensis obijt 1530.	9. Dorothea Marchionissa Brandenburg.
	2. Albertus Dux Mega- polensis obijt 1547.		10. Ericus 2. Du- Pomeraniae 1474.
		5. Sophia Du- cissa Pome- rania.	11. Sophia Duc- sa Pomeraniae
1. Ioannes Albertus Dux Me- gapolensis obijt 1576.			12. Ioannes 2. Ma- rchio Brädebur- Elect. obijt 1499
		6. Ioachimus Elect. & Marchio Brä- deburg. obijt 1553.	13. Margarera D- cissa Saxonie
	3. Anna Mar- chionissa Brädeburg.		14. Ioannes Re- daniae & No- ruegiae obijt 15
		7. Elizabeth Regina Da- niae defunct. 1558.	15. Christina Du- cissa Saxonie

PATERNI.

1. Ioannes Adoleſcen. Dux Megapolenſis f. Henrici & Ingelburgæ Regine Dania obiit 1412
2. Catharina filia Erici 3. Ducis Saxonie inferioris.
3. Fridericus, Marchio Brand. El. filius Friderici 4. Burger. Norib. obiit 1441.
4. Elizabeth Ducisſa Bauaria filia Friderici Landshutenſis.
5. VVartislaus 9. Dux Pomerania obiit 1448.
6. Sophia Ducisſa Saxonie Angria & VVeſtphalia.
7. Bugislaus 9. Dux Pomerania obiit 1448.
8. Sophia Filia Conradi Ducis Maſouia.

MATERNI.

1. Albertus Achilles Germanic⁹ Marchio Brandenburg. Elect. 1486.
2. Margareta filia Iacobi Marchionis Badenſis m. 1457.
3. VVilhelmus Dux Saxonie Landgr. Turing. & Marchio Miſnia obiit 1483.
4. Anna filia Alberti 2. Imp. & Regis Bohemia Vngarieque.
5. Chriſtianus 1. Rex Dania Svvecia & Norrvegia 1481.
6. Dorothea filia Ioannis 1. Marchio Brandenburg.
7. Erneſtus Dux Saxonie Elect. Landgravius Turing. & Marchio Miſnia obiit 1486.
8. Elizabeth f. Alberti 2 Ducis Bauaria mortuus 1484.

			Alberthus Achil- les Germanicus Marchio Bran- obijt 1492.
		4.	Fridericus
		5.	Marchio Bra. in frācia obijt 1536.
2.	Albertus Dux Borussiae obijt 1568.	5.	Sophia Re- gina Poloniae.
			Casimirus 3. Rex Poloniae Ob. 1492.
			Elizabeth Au- stria Archidu- cissa.
			Christianus 1. Rex Dan. Sve- tia & Norrve- giae obijt 1482.
7.	Anna So- phia Du- cissa Brū- svic.	6.	Fridericus 1. Rex Daniae in Norrveg. obijt 1533.
			Dorothea Marchionissa Brandeburgen- sis.
		3.	Dorothea Regina Da- niae.
			Ioannes 3. E- lector & Mar- chio Brandeb. o. bijt 1419.
		7.	Anna Mar- chionissa Brā- deburgensis.
			Margaretha Ducissa Saxo- nia.

PATER NI.

Fridericus Marchio Brandeburgensis Elector, obiit
1441.

Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria in Landshut.

Fridericus placidus Elector Dux Saxo. mort. 1464.

Margareta Soror Friderici 3. Imperatoris.

Vladislaus vel Jagello Rex Polonia mort. 1434.

Sophia Ducissa Kiouiensis.

Albertus 2. Imperator. Archidux Austria obiit 1439.

Elizabetha filia Sigismundi Imperatoris.

MATERNI.

Theodoricus fortunatus comes Altenburgensis obiit 1440.

Hedvvgis f. Gerhardi 1. Ducis Slesuicensis.

Ioannes 1. Marchio Brandeburgensis obiit 1464.

Barbara f. Rudolphi Ducis Saxonia Elect.

Albertus Achilles Germanicus Marchio Bradeburg. Elector obiit 1486.

Margaretha filia Iacobi Marchionis Badensis

Vilhelmus Dux Saxonia, Landg. Turingia & Marchio Misnia obiit 1483.

Anna filia Alberti 2. Imp. Regis Bohemia & Vngariae, Archiducis Austria.

		8.	Christianus Rex Dan. Svv cia & Norvve gia obiit 148.
	4.	Fridericus Rex Danie et Norvveg. o- biit 1533.	9. Dorothea March. Brand
			10. Eugislatus Dux Pomeran vriusq. ob. 153
2.	Adolphus Heres Norvve gia Dux Sle- svicensis & Holsarie.	5. Sophia Du- cissa Pomer- nia.	11. Anna Regina Polonia.
			12. Vilhelmus Landgravius H sia obiit 1505
Ioannes Adolphus & fratres		6. Philippus Landgravius Hassie obiit 1567.	13. Vrsula Ducis Megapolens
	3. Christina Landgravia Hassie.		14. Georgius D Saxonia & M chio Misnia ob 1539.
		7. Christina Ducissa Sa- xonia.	15. Barbara Reg na Polonia.

ALPHI DVCIS SLESVVICENSIS. 165

P A T E R N I

Theodoric. Fortunatus com. Altenburg obijt 1440.
 Hedviggis filia Gerhardi 1. Ducis Slesvicensis &
 Catharina f. magni Tarquati Ducis Brunsv. & Lun.
 Iohannes Marchio Brandenburg. f. Friderici 1. Ele-
 ctoris & Elizabethæ Ducissæ Bauaria obijt 1464.
 Barbara filia Rudolphi 3. Ducis Saxonie El. & Ear-
 bare Ducissæ Lignicensis f. Ruperti.
 Ericus 2. Dux Pomerania in VVolgast obijt 1474.
 Sophia f. Eugislai 9. Ducis Sictinensis & Sophia Du-
 cissæ Masovia.

Casimirus 3. Rex Polonia f. Jagellonis vel VVla-
 dislai 1. & Sophia Kioviensis Ducissæ obijt 1492.
 Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris Regis Vngarie
 & Bohemie, & Elizabethæ f. Sigismundi Imperatoris.

M A T E R N I.

1. Iubenicus 2. Landgravius Hassia f. Ludouici. &
 Anna f. Friderici, Electoris Saxo. obijt 1471.
 2. Mechtildis filia Ludouici comitis VVittenbergensis
 & Mechtildis Palatina.
 3. Magnus, Dux Megapolensis f. Henrici Crassi & Do-
 rotheæ Marchionissæ Brandeburgensis obijt 1503.
 4. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomerania
 5. Albertus 3. Dux Saxonie Landgr. Turing. f. Fri-
 derici 2. Electori & Catharina Ducis Bru. & Lun. ob. 1500.
 6. Zdena f. Georgij Podiebratij Regis Bohemia & Cu-
 ne gundis Baronissæ Steinbergensis.
 7. Casimirus 3. Rex Polonia f. Jagelloni obijt 1492.
 8. Elizabeth filia Alberti 2. Imp. & Regis Vngariae Bo-
 hemi & Elizabethæ fil. Sigismundi Imp.

8.

Bogislaus
Dux Stetini
Pomerania m
tus 1529.

9.

Anna Regi
Polonia.

Philippus
genuus Elect.
latin^o obiit 1560.

11.

Margareta
cissa Bauar.

12.

Ernestus E
Dux Saxo.
funct. 1486.

13.

Elizabeth D
cissa Bauar.

14.

VVoldema
Princeps Anh
tinus obiit 1560.

15.

Margaretha
miffa Schv
tzenburg.

4.

Georgius I.
Dux Stetin
& pome. obiit
1531.

5.

Aemilia pa
latina Rheni
& Ducissa
Bauaria.

6.

Ioannes E
lector Dux
Saxonia.

2.

Philippus
Dux Slesvv.
& Pomerania
Princeps Ru
gia Dynasta
Cassubiorū et
Vandalorū o
biit 1560.

3.

Maria Du
cissa Saxo
nia Landgra
uia Turinge
& Marchio
nissa Misnia.

1.

Ioannes
Frideric^o
Dux Sles
svv. &
Pomeran.

ERICI DVCIS POMERANIAE. 197
PATERNI.

Ericus 2. Dux Stetini & Pomeranie f. VVartislai
& Sophie Ducissa Saxonie inf. obiit 1474.
Sophia Ducissa Pomeranie f. Bugislai 9. & Sophie
Ducissa Masouie.
Casimirus 3. Rex Polonia f. Iagellonis & Sophie
Iouienfis Ducissa obiit 1492.
Elizabeth filia Alb. 2. Imp. & Elizabetha Sigis. Imp.
Ludouicus Mansuetus Elector Palatinus f. Ludo-
uici Barbat & Mechtildis obiit 1449.
Sophia f. Amedei Ducis Sabaudie & Catharine
Ducissa Burgundie.
Ludouic. Dives 6. Dux Bauarie f. Henrici et Anna
Austriacae obiit 1479.
Aemilia filia Friderici placidi Electoris Saxonie &
Margarethe Austriacae.

MATERNI.

Fridericus placidus Elector Dux Sap. f. Friderici
Hellicosti & Catharine Duc. Brunsvicen. obiit 1464.
Margaretha filia Ernesti ferrei Archiducis Austrie
Limburgae Ducissa Masouie. Elizabetha medio. ob. 1460.
Albertus 3. Dux Brunsvicen. in Grubenhagen.
Anna filia Erici Ducis et Elizabetha Duc. Br. et Lun.
Georgius senior Princeps Anhaltinus fil. Sigism.
& Iutte Querfortensis comitissa obiit 1474.
Sophia filia Sigismundi Comitis ab Honstein.
Guntherus comes Schwarzenburgensis,
Margaretha f. VVilhelmi comitis Hennebergen &
Catharine Hanauensis comitissa in Leuchtenberg.

			8. Gerhardus comes Alten- burgensis obiit 1573.
		4. Ioannes co- mes Alten- burg. mori. 1576.	9. Adelheidis militissa Teck- burgensis.
2. Anthonius comes Alten- burgensis & Delmehorstē. obiit 1573.		5. Anna Anhal- tina.	10. Georgi ⁹ sen- Princeps Anha- linus.
			11. Anna Comiti- ssa Ruppinen-
1. Ioannes & Antho- nius Comi- tis Alten- fratres.			12. Ioannes Dux Saxonie, An- & VVestphalie.
		6. Magnus 1. Dux Saxo- nie Angrie et VVestphalie.	13. Dorothea chionissa Bra-
	3. Sophia Du- cissa Saxonie Angrie & VVestphalie.		14. Henric ⁹ sen- Dux Brunsvi- & Luneb.
		7. Catharina Ducissa Brū- svic. & Lun.	15. Catharina cissa Pomera-

ITIS ALTENBVEGENSIS.
PATERNI.

129

Theodoricus comes Altenburgensis & Dolmenbor-
ten. f. Christiani & Agnetis Honsteinie.

Hedvigis Ducissa Slesuicensis.

Nicolaus comes Teccelburgensis f. Ottonis & N.
Spiegelbergie.

N. Comitissa Hoiensis.

Sigismundus Princeps Anhaltinus f. Ioannis 1. &
Elizabetha Comitissa Henneberg.

Iutta comitissa Querfortensis f. Gebhardi & Mechtildis
Albertus Comes Ruppiniensis f. Guntheri & Cordulae

V Vernigerodensis.
Anna Ducissa Saganensi f. Ioannis & Scolasticae

Ducissa Saxonie.
5

MATERNI.

4. Bernhardus Dux inferioris Saxonie, f. Erici 3. &
Catharine Brunsvv.

5. Adelheidis Ducissa Pomeranie f. VVartislai 9. &
Sophie Saxonie.

6. Fridericus 3. Elector Brandenburg. f. Friderici, &
Elizabetha Bavarie Ducissa.

7. Catharina Ducissa Saxonie & Marchionissa Mis-
nie f. Friderici 1. Electoris & Catharine Brunsvvicen.

8. VVilhelmus Dux Brunsvvicen. & Lun f. VVilhel-
mi Victoriosi & Cecilie Brandenburgice

9. Elizabeth Stalbergia Com. f. Henrici & Mechtil-
dis Mansfeldie.

30. Ericus 2. Dux Pomeranie f. VVartislai 9. & Sophie
Saxonie.

31. Sophia Ducissa Pomeranie f. Bugislai 9. & Sophie.

			8. Henricus Co- mes a Schvvar- tzenburg.
		4. Guntherus Schvvar- tzen- burgen.	9. Magdalena coniuncta ab Hon- stein.
	2. Ioann. Gun- therus co- mes Schvvar- tzenburgen.		10. Anthonius co- mes ab Iſenburg.
		5. Elizabeth Comitiſſa I- ſenbergenſis.	11. Aemil. Burgra- uia & Reineck.
1. Guntherus frater com. Schvvar- tzenburg.		6. Anthonius comes Alten- burgenſis.	12. Ioannes comes Altenburgenſis.
			13. Anna Comitiſ- ſa Anhaltina.
	3. Anna comi- tiſſa Alten- burgenſis.		14. Magnus Dux Saxonie infer.
		7. Sophia Du- ciſſa Saxo- nia.	15. Catharina Du- ciſſa Pomerania.

P A T E R N I.

- Guntherus comes Schvvartzenburgensis filius Hen-
rici & Elizabethæ Cluensis Ducissæ.
Catharina filia Brunonis comitis Querfortensis &
Anne comitissæ à Gleichen.
Ernestus comes ab Honstein filius Henrici & Marga-
rethæ comitis. VValdecen.
Margaretha filia Henrici Baronis de Gehra & An-
næ Hennenbergiæ comitissæ.
1. N. Comes Isenbergicus f. n. & Catharina Nassau-
iensis com. in Dillenberg.
2. Maria filia N. comitis Nassauensis in VVeissenbaden
& Elizabethæ Solmensis.
3. N. Comes vel Burgravius à Reineck f. N. & Catha-
rina Hanauensis
4. Anna comitissa à VVertheim f. N. & Annæ Ottingen.

M A T E R N I.

5. Gethardus comes Altenburgensis
6. Adelheidis comitissa Tecklenburgensis f. Nicolai
& N. Hoiensis Comitissæ.
7. Georgius senior Princeps Anhaltinus.
8. Anna comitissa Ruppiniensis f. Alberti & Annæ Du-
cissæ Saganensis.
9. Ioannes Dux Saxoniæ inferioris sec. f. Bernhardi
& Adelheidis Ducissæ Pomeraniæ.
10. Dorothea f. Friderici 3. Electoris Brandelurgen. &
Catharina Marchionissæ Misniæ.
11. Henricus senior Dux Brunsvv. & Luneb. f. VVil-
helmi & Elizabethæ Stolbergiæ.
12. Catharina f. Erici 3. Ducis Pomeraniæ & Sopiæ
Ducissæ Pomeraniæ.

8.

Ernestus co-
mes Mansfelden
sis obiit 1486.

4.

Albertus co-
mes Mansfel-
densis Dyna-
sta in Heldrū
gen. obiit 1560

2.

Margareta co-
mitissa Mansfel-
den. Domina in
Heldrung.

2.

Ioannes co-
mes Mansfel-
densis Dyna-
sta in Heldrū
gen. ob. 1566.

10.

Ernestus 4. Co-
mes ab Honstein

9.

Anna Hon-
steiniana co-
mitissa.

11.

Margaretha
comitissa de Gho-
ra.

12.

Henricus Dux
Brunsvicen. &
Lun. mort. 1535.

1.

Ernestus
comes
Mansfel-
densis &
patres.

6.

Ernestus
Dux Brun-
svicensis &
Lun. ob. 1546.

13.

Margaretha
Ducissa Saxo-
niae.

3.

Margareta
Ducissa Brun-
svicensis &
Lunenburg-
ensis.

4.

Henricus Dux
Megapolensis o-
biit 1520.

7.

Sophia Du-
cissa Mega-
polensis.

15.

Ursula March-
Brandeburgen-

COMITIS MANSFELDII.
PATERNI.

101

6. Guntherus 3. Comes Mansfeldensis, f. Alberti 4. & Margarethe Principisse Anhaltine obiit 1475.
7. Anna filia Ernesti 2. comitis ab Honstein & Anne Stolbergie comitisse.
8. Gebhardus Comes Mansfeldensis Dynasta in Hel- drungen f. Gebhardi & N. obiit 1492.
9. Adelheidis f. Theodoric Fortunati comitis Olden- burgici & Hedvigis Ducisse Slesvicensis.
10. Henricus 2. Comes ab Honstein f. Ernesti 2. & Anne Stolbergie, mortuus 1454.
11. N. Comitissa Vvaldeccensis.
12. N. Horum nomina quæramur alibi.
13. N.

MATERNI.

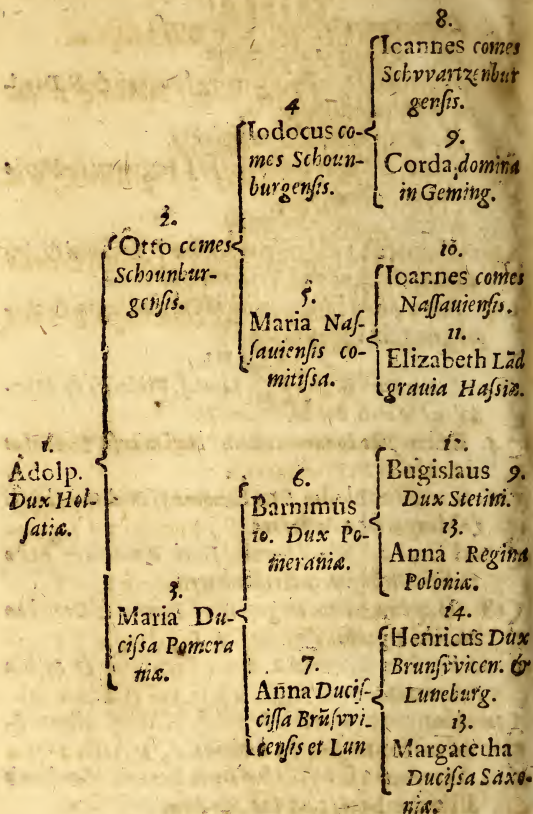
14. Otto Dux Brunsvicensis & Lunebur. f. Friderici & Magdalene March. Brand. obiit 1471.
15. Anna f. Ioannis comitis à Nassau, Vianden. ac Dietz & Marie comitisse Salmensis.
16. Ernestus Dux Saxonie Elect. f. Friderici & Mar- garethe Archiducisse Austrie obiit 1486.
17. Elizabeth filia Alberti 2. Ducis Bauarie & Anne Ducisse Brunsvicensis in Einbeck & Grubenhagen.
18. Magnus Dux Megapolensis f. Henrici & Dorotheæ Marchionis Brandebur. mortuus 1503.
19. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomeranie in VVolgast & Sophie f. Bugislai 2. Ducis Pomeranie.
20. Ioannes 3. Elector & Marchio Brandeburgen. f. Al- berti & Margarethe March. Badensis obiit 1499.
21. Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxonie, Land- grauij Tur. & March. Mis. ac Anna Regina Vng & Boh

COMITIS SCHYVARTZENBURGEN. 205
PATER NI.

6. Otto Comes Schyvartzenburgenfis
7. Anna Comitissa ab Honstein.
8. Henricus Dynasta in Geming f. Ioannis & N. Domine in VVeuelinckhote.
9. N. Brunchorstiana Comitissa.
10. Ioannes Comes Nassauensis f. Engeberti & Maria Domina de Bredau.
11. Maria Comitissa Solmensis.
12. Henricus Landgravius Hassie f. Ludouici & Annae Ducissae Saxoniae f. Friderici 1. Electoris.
13. Anna filia Philippi comitis in Cattenelbogen. & Annae comitissae VVirtemberg.

MATER NI.

24. Otto Dux Brunsvv. & Lune. f. Friderici & Magdalene March. Brand. obiit 1471.
25. Anna filia Ioannis comitis Nassauensis & Mariae Solmensis.
26. Ernestus Elector Dux Saxoniae f. Friderici placidi & Margarethae Austriacae
27. Elizabeth filia Alberti 3. Ducis Bauariae & Annae Ducissae Brunsvv. in Grubenhagen.
28. Magnus 3. Dux Megapolensis f. Henrici & Dorotheae Brandenburgensis.
29. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophiae Pomeraniae.
30. Ioannes 3. Marchio Brandeb. Elector f. Alberti Electoris & Margarethae Badensis.
31. Margareta f. VVilhelmi Ducis Saxoniae Marchionis Misniae ac Landgravi Tur. & Annae Austriacae.



LOLSATI COMITIS STERNBERGEN. 207

PATER NI.

6. Otto Comes Schouenburgicus filius Adolphi 10.
7. Anna Comitissa ab Honstein.
8. Henricus Dynastia in Gering, f. Ioannis & N. domina in VVenclincoue.
9. N. Bronchorstiana Comitissa.
10. Ioannes Comes Nassauensis f. Ergellerti & Maria Domina in Eredavv.
11. Maria Comitissa Solmensis.
12. Henricus Landgravius Hassie f. Ludouici & Anna Ducissa Saxonia f. Friderici. Elect.
13. Anna f. Philippi comitis in Cattenelbogen & Anna Comitissa VVirtemberg.

MATER NI.

24. Ericus 2. Dux Stetinensis in Pomerania f. VVartislai 9. & Sophia Ducissa Saxonia.
25. Sophia f. Rugislai 9 Ducis inferioris Pomerania.
26. Casimirus Rex Polonia f. VVadislai vel Jagello-
nis.
27. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris Regi VVngaria & Bohemia.
28. Otto Dux Brunsvicensis & Lüneburgensis f. Friderici.
29. Anna Comitissa Nassouia f. Ioannis & Maria Solmensis.
30. Ernestus Elector Dux Saxonia, Marchio Misnia Landgravius Turingia f. Friderici.
31. Elizabeth filia N. Ducis Bavaria.

			8. Henric ⁹ senior Dux Brunsvic. & Lun. ob. 1514.
	4. Henricus junior Dux Brunsvic. & Lüneb. obiit 1568.		9. Catharina Du cissa Pomera nia.
	2. Iulius Dux Brunsvicen sis & Lüneb.		10. Henricus Dux VVirtenbergen sis.
	5. Maria Du cissa VVirten bergenfis.		11. Elizabeth co mitissa Biponti na à Bilsch.
1. Eliza beth Du cissa Hol satis.			12. Ioachim ⁹ 1. March. & Elect. Brandeb. obiit 1535.
	6. Ioachim ⁹ 2. Marchio et Elect. Brand. mortuus 1571.		13. Elizabeth Re gina Dania.
	3. Hedvvis Marchionis sa Brandeb.		14. Sigismundus Rex Polonia.
	7. Hedvvis Regina Po lonia.		15. Barbara Comi tissa Scepusienfis

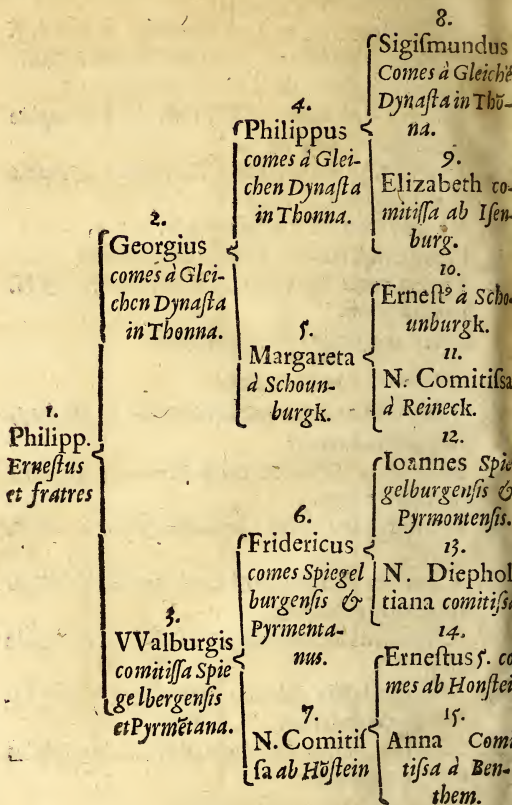
DVCISSAE BRVNVVICENSIS.
P A T E R N I.

209

VWilhelmus iunior Dux Brunsvvic. & Luneb. f.
VWilhelmi senioris & Cecilie March. Br. mort. 1495.
Elizabeth filia Bothonis comitis Stolbergensis
Ericus 2. Dux Pomeraniae f. VVartislai 9. & Sophie
Ducissa Saxoniae inferioris.
Sophia Ducissa Pomeraniae f. Bugislai 9. & Sophie
Ducissa Masoviae.
Ulricus Comes VVirtenbergensis.
Elizabeth f. Henrici. Diuitis Ducis Bauariae.
Simon comes Bipontinus a Busch f. Friderici & N.
comitis & Rheni.
Anna Landgrauius Leuchtenburgensis.

M A T E R N I.

4. Ioannes 3. Marchio & Elector Brand. f. Alberti &
Margaretha Badensis.
Margareta VWilhelmi Ducis Saxoniae f. & Anna
filiae Alberti 2. Imp.
5. Ioannes Rex Daniae f. Christiani 1. & Dorothea Bra-
deburgiae.
7. Christina filia Ernesti Electoris Saxoniae & Eliza-
betha Ducissae Bauariae.
8. Casimirus Rex Poloniae f. VVladislai 1. & Sophie
Russae.
9. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Eliza-
bethae f. Sigismundi Imp.
10. Stephanus Scepusiensis comes VVeivoda vel Pala-
tinus Transylvaniae.
11. Hedviggis Tescinensis comitissa.



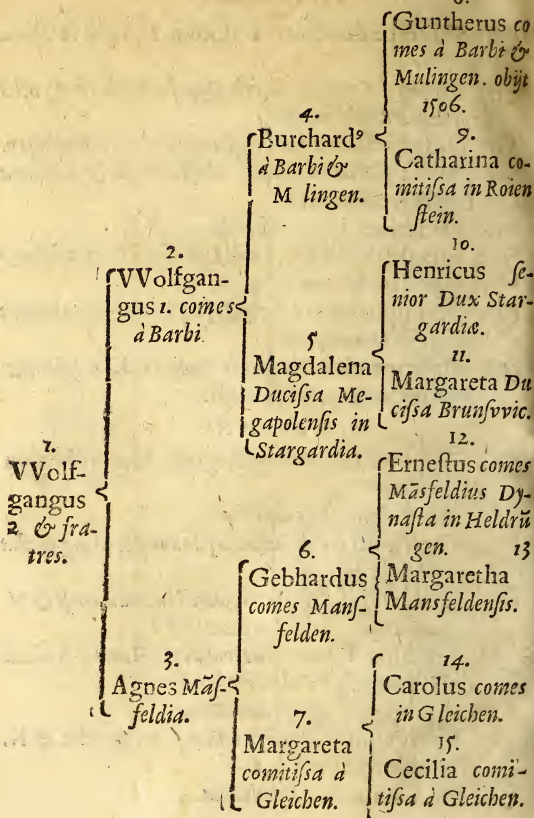
RNESTI COM. A GLEICHEN.
PATERENI.

211

16. Sigismundus Comes à Gleichen, Dynasta in Thona.
na.
17. Agnes f. Georgij Comitissæ Querfortensis & Agnetis
comitissæ Reichlingensis.
18. Ludouic⁹ comes Isenbergicus, Dynasta in Budingem.
19. Maria f. Henrici comitis Nassauensis & Barbara
Lippiensis comitissæ.
20. Fridericus à Schonenburck.
21. Elizabeth filia Burchardi Dynasta à Guttenstein &
Anna Cluensis comitissæ.
22. Philippus comes à Reineck f. Thomæ & Catharine
comitissæ Hanauensis.
23. Margareta filia Eberhardi Comitissæ à Königstein &
Agnetis Comitissæ Nassauensis.

MATERNI.

24. Ioannes comes Spiegelbergenfis, filius Friderici qu
obiit 1434.
25. N. Solmenfis comitissa
26. Otto comes Diepholizianus f. Ioannis et Margarethe
Altenburgicæ comitissæ.
27. Hedvvigis f. Giselberti comitis in Brunchorst & N.
Egmondanæ.
28. Ernestus 4. comes ab Honstein f. Henrici Audacis
& N. Comitissæ VValdeccensis.
29. Margareta comitissa de Gera.
30. Ebervinus comes à Benthem f. Bernhardi 2. & N.
Teckenburgicæ comitissæ.
13. N. Comitissa Dipholtiana.

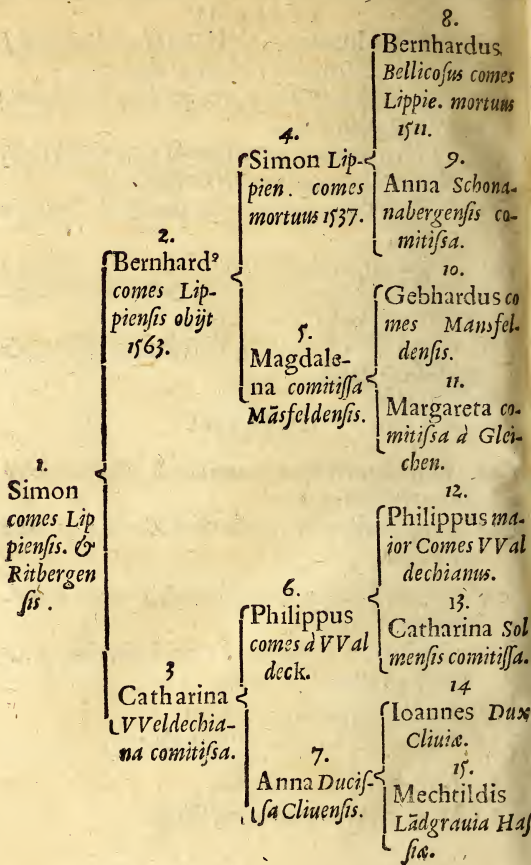


P A T E R N I.

6. Burghardus comes à Barbi Dynastain Mulingen. f. Guntheri & Dorotheæ à Gleichen, obiit 1420.
7. Sophia filia Sigismundi principis Anhaltini & Iutte comitissæ Querfortensis.
8. Bernhardus comes Reinstenensis f. Bernhardi & N.
9. Agnes filia N. comitis Schvvartzenburgen
10. Vlricus Dux Stargardie f. Ioannis & N. Comitissæ Holsatie.
11. Engelburga (aliàs Margaretha Ducissa Stetinens.)
12. Fridericus Dux Brunsvvicen. & Luneb. f. Bernhardi & Margarethæ Saxonie.
13. Magdalena f. Friderici, Electoris Brandenburg. & Elizabethæ Bauarie.

M A T E R N I.

24. Guntherus Comes Mansfeldensis, filius Alberti & Margarethæ Anhaltinæ.
25. Anna filia Ernesti 2. comitis ab Honstein & Annæ Stolbergicæ.
26. Gebhardus comes Mansfeldensis Dynasta in Helldrungen. f. Gebhardi.
27. Adelheidis f. Theodorici Comitis Altenburgen. & Hedvvigis Duc. Slesvvicensis.
28. Ludouicus comes in Gleichen
29. Catharina Baronissa à VVirtenburg.
30. Ioannes Comes Bichlingius.
31. Margareta comitissa Mansfeldensis.



P A T E R N I.

- Simon comes Lippiensis f. Bernhardi & Elizabeth
Comitissa d Mærß.
Margaretha filia Erici Ducis Brunsvicensis & Lun.
Grubenhagen.
Otto Comes Schounburgicus f. Adolphi eius nom. 10.
N. alibi.
Ernestus comes Mansfeldensis f. Guntheri 3. & Ca-
tharina Hennebergica.
Margaretha f. Gebhardi comitis Mansfeldensis &
& Adelheidis Altenburgica.
Philippus comes d Gleichen f. Sigismundi & Eliza-
betha Isenburgica.
Margaretha Baronissa d Schonberg.

M A T E R N I.

- VVolradus VValdeccianus comes f. Henrici 4. &
Margaretha Nassauensis.
N. Comitissa d VVertheim.
Philippus Solmensis comes mortuus 1489. f. Cuno-
nis.
Hadriana filia Philippi Hanauensis.
Ioannes Dux Cliuie f. Adolphi 2. comitis & Maria
Ducissa Burgundica.
Elizabeth filia Ioannis Valesij comitis Niuersij.
Henricus Landgravius Hassie f. Ludouici & An-
na Saxonie.
Anna Comitissa Cattenelbogensis f. Philippi & An-
na VVirtenbergica.

Anno
Christi

MYSTICA IOSE-

PHI GENEALO-

G I A.

DESCRIPSIMVS hucusq; Genealogias Principum duntaxat hac nostra ætate viuentium, non autem eorum, qui antiquissimis superioribus fuerunt temporibus: Hoc enim quo ad Græcos præstitit olim Marcus Varro, qui De Familijs Troianis opus cōscripsit, in eoq; (vt author est Plinius) septuaginta nomina & imagines inseruit; quoad Romanos verò Pomponius Atticus, qui familiarum originem ita subtexuit, vt ex eo clarorum virorum progenies facillè cognosci possit: hic namq; conseruatis, notatisq; temporibus annorum septuaginta, vno libro ita colligauit; vt non solum apud alios Proceres Romanos, sed imprimis etiam apud Augustum Cæsarem, in tanta fuit gratia, & auctoritate, vt is sæpè per literas ab Attico de antiquitate aliquid ab eo requireret, idq; priscis Romanorum temporibus.

Nostra verò ætate Austriacus quidam Richardus Strainius Baro in Svuartzenavv Romanorum gentium & familiarum Stemmatibus; literis mandata atque publicata ædedit; in

qui-

quibus à prima vrbis origine, familias ex ver-
erū scriptis collectas, vno volumine cōplex⁹
est. Ego verò non antiqua, sed recentia, ad po-
teros transmittenda Stēmata, hinc inde spar-
sa, & apud alios scriptores longè latèque dif-
fusa, in Principum Thesaurum hunc, ita
congregavi, vt vno quasi intuitu cupidis le-
ctoribus, omnia ordine legenda. atq; spectan-
da proposuerim. Nihilominus tamen, vt &
antiquitati nihil detrahere aut derogare ve-
dear, Mysticam Iosephi illius Patriarchæ Ge-
nealogiam his Tabulis præcedentibus, ea-
dem qua supra Abauorum, Proauorum, A-
uorum, Patrumq; distinctione breuiter sub-
texere volui.

THARE G.

ABAVVS Iosephi fuit Thare, filius Na-
chor, qui natus anno 1850. Nepos Saruch
qui natus est anno 1820. Pronepos Rehu,
qui natus anno 1788. Abnepos Phalech, qui na-
tus anno 1758. Atnepos Heber, qui natus an-
no 1724. & Trinepos, Saleh qui & Cainan an-
ni mundi 1694. hoc est, anno 38. post diluuium fi-
lius Arphaxat natus est: Thare autem ille Io-
sephi Abnepos, anno mundi 1879. ætatis verò
patris Nachor anno 29. natus est vixitq; annis
70. & genuit Abraham.

ABRAHAM S.

PROAVVS Iosephi fuit Abrahā filius Thare,

P s

qui

1850.

1879.

qui natus est anno mundi 1950. FRATRES eius Nachor, Aran, qui genuit Loth. Nachor aut duxit vxorem Melcham filiã Aran patris Melchæ & patris Ieschæ. Aran verò genuit Loth, quem Abraham quoq; fratrẽ appellat, mortuus est ante Thare patrẽ, in terra natiuitatis suæ, in Vr Chaldeorũ. Duxit aut Abraham vxorem Saram, quæ primum sterilis, donec ex Agar ancilla nasceretur Abrahamo Ismael, postea concepit Sara & peperit filium Isaac.

ISAAC M.

Avvs Iosephi fuit Isaac, qui natus est anno mudi 2049. ætatis verò patris 100. hic cùm esset annos 40. duxit vxorem Rebeccam, sororem Laban, filiã Bathuel, filij Melchæ vxoris Nachor fratris Abrahæ, cum qua genuit Iacob filium. FRATER Isaac, sed ex Ager ancilla, fuit Ismael, quem cùm vidisset Sarai ludentẽ cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: Eijce ancillam hanc & filium eius: non enim erit hæres filius ancillæ, cū filio meo Isaac. Durè hoc accepit Abrahã de filio suo Ismael, verũ Deus illum admonuit, vt vocem Sarai audiret, inquiens, quia in Isaac vocabitur tibi semẽ: Sed & filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est.

IACOB C.

PATER Iosephi fuit Iacob, qui natus est anno mundi 2109. & vxorẽ duxit Rachel, & Li-

m, ex illa genuit Ioseph cū esset annorū 91.
frater Iacob erat Esau primogenitus, sed qui
primogenituram vendidit. Vidit hic Iacob
in somnis scalam stantem super terram, & ca-
lum illius tangere celū: angelos quoq; Dei
ascendentes & descendentes per eam: & Do-
minum innixum scalæ dicentem sibi: Ego
sum Dominus Deus Abraham patris tui, &
Deus Isaac. Terram in qua dormisti tibi dabo,
& semini tuo.

IOSEPH M.

Filius Iacob fuit Ioseph, qui natus est an-
no mūdi 2200. Hunc, (quē pater Israel, hoc est,
Iacob, prę cunctis filiis amauerat,) fratres ode-
rant, nec poterant ei quicquā pacificē loqui,
ob id etiam, quod visum somnium illis retu-
lisset: cui non erat similis in augurandi scien-
tia. Hunc in Aegyptum vēdiderunt. Sed Rex
misit & soluit eum, ad cuius imperium pro-
tinūs, ē carcere, cui eum fratres manciparant,
eductus est: fuit enim Dominus cū Ioseph; &
misertus est illius, cui gratiam dedit & sapien-
tiam in cōspectu regis, vt erudiret Principes
eius sicut semetipsum, & senes eius pruden-
tiam doceret. Verū tempus est, vt ope-
ri finem imponentes, inq; tempus aliud My-
sticæ huius Genealogiæ interpretationem si-
ue explicationem differentes, Epilogum ad
Lectorem eum qui sequitur subijciamus.

Psal. 104.

Anno
Christi

AD LECTOREM

AUTHORIS EPI- LOGVS.



Nanterioribus duabus huius
 THESAURI PRINCIPVM
 siue libelli partibus habes, Cã-
 dide Lector, Historicam quã-
 dam deductionem Stemmatum
 & Prosapiæ non tantum Au-
 striacæ Familiæ atque Domus Serenissimæ
 in prima: verum aliorum quoque (præter
 Austriacos Imperatores, Reges & Archiduc-
 ces) principum in secunda parte Genealo-
 gias, ita dispositas, vt initio eorum, qui in CA-
 PITE Europæ, hoc est in Hispania & Portu-
 gallia siue Lusitania existunt, ostendantur o-
 rigines, idque per abauos, proauos auos, pa-
 tresque vsque ad filios. Deinde consequenter
 etiam eorum, qui in PECTORE, hoc est, in
 Gallia, Burgundia, Lotharingia, Sabaudia &
 cæt. Postea eorum qui à DEXTRA & à SI-
 NISTRA Europæ, hoc est in Italiæ Florentia
 siue Hetruria & Mantua, qui in Britan-
 niæ Scotia habitant, & in Regno Daniæ. Tan-
 dem & eorum, qui in MEDIO tanquam ven-
 tris vmbilico eiusdem Europæ, hoc est, in

Ger-

Anno
Christi

ermaniæ Bauaria, Rheinique Palatinatus
mitatu degunt. Atque ultimo etiam co-
m, qui SINISTRVM, DEXTRVM QVI
rus siue PEDEM Europæ occupant in Po-
nia, & Vngaria Regnis amplissimis.

Habes præterea in tertia: (nam de duabus
m diximus) eiusdem Thesauri Principum
arte, XXXIII. Tabulas siue Schemata, qui-
us, vt in prioribus descendo, sic in tertia
nc parte, ab hac ætate etiam nnum viuentibus
urope principibus, tanquam à filiis atq; filia
us per patres, auos, & proauos ascendendo ad
auos aliosque Maiores eorum peruenitur.
his Tabulis tanquam particularibus vnâ
ides Generalem præfixam Tabulam, quæ
eliquis omnibus, ad Exemplum Henrici 3.
egis Galliæ, vnâ cum suis paternis mater-
isque Progenitoribus applicata ostendit,
uibus nominū differentiis singuli exprimā-
tur, quas quidem differentias in sacris literis
on ita expressas inuenias, cū omnes ex æ-
quo patres vel filios ibidem appellentur, quē
dmodum apud Matthæum Dauid Pater
Christi secundum Carnem dicitur, atque a-
bi Abraham quoque pater Iudæorum &c.

Sunt autem hæ partes tres inuicem vel ob
d inter se diligenter comparandæ, quod pri-
res duæ explicent posteriorem: posterior vi-

cissim,

Anno
Christi

cissim, hoc est, tertia pars, lucem duabus adferat prioribus, quemadmodum sedula lectoris diligentia id facile comprehendit. Vtuti Exempli gratia, Galliae Regis Henrici 3. Stirpis declaratio, pagina 105. huius operis facta, Tabulam, quam dixi Generalem, pagina 146. & particularem in ordine primam pagina 148. luculenter explicat. Præterea, ut altero etiam Sabaudiae scilicet Ducum utar Exempli, Tabula in ordine XVII. comprehensa, pagina huius libelli 184. lucem vicissim adfert Historicæ Descriptioni, quam exhibet pagina 119. Atq; ita de cæteris.

Vfus autem atque utilitas huius Thesauri Principum, ex Præfatione ad Lectorem ab initio satis euidenter apparet, quò Lectorem hinc etiam remittendum esse arbitror. Videbit etenim Principibus viris nihil esse conuenientius, quàm in huiusmodi Stemmatum, prosapia, Genealogiarumq; studio versari, suosque sic Antecessores & Parentes, maioresque, (etiam si defunctos,) tamen reuereri horumque benefacta imitari, & virtutes summo studio exprimere. Alijs autem, & precipuè Historiarum, originumq; studiosis antiquarum, nihil utilius, quàm huiusmodi Genealogiarum exercitatione sese quotidie exercere.

Hoc

Hoc itaque labore, ad Dei omnipotentis
gloriam & honorem, & commodum proxi-
mi suscepto, Candide Lector, ita fruaris, e-
andemq; inde vtilitatem capias, ne vel labo-
ris mei, vel te studij hac in parte insump-
ti pœniteat. Vale candideq; interpreta-
re omnia, Lector amicissime, & Authorem
gratæ mentis affectione complectere,
iterum Vale. Colonia 10. die

Aprilis Anno

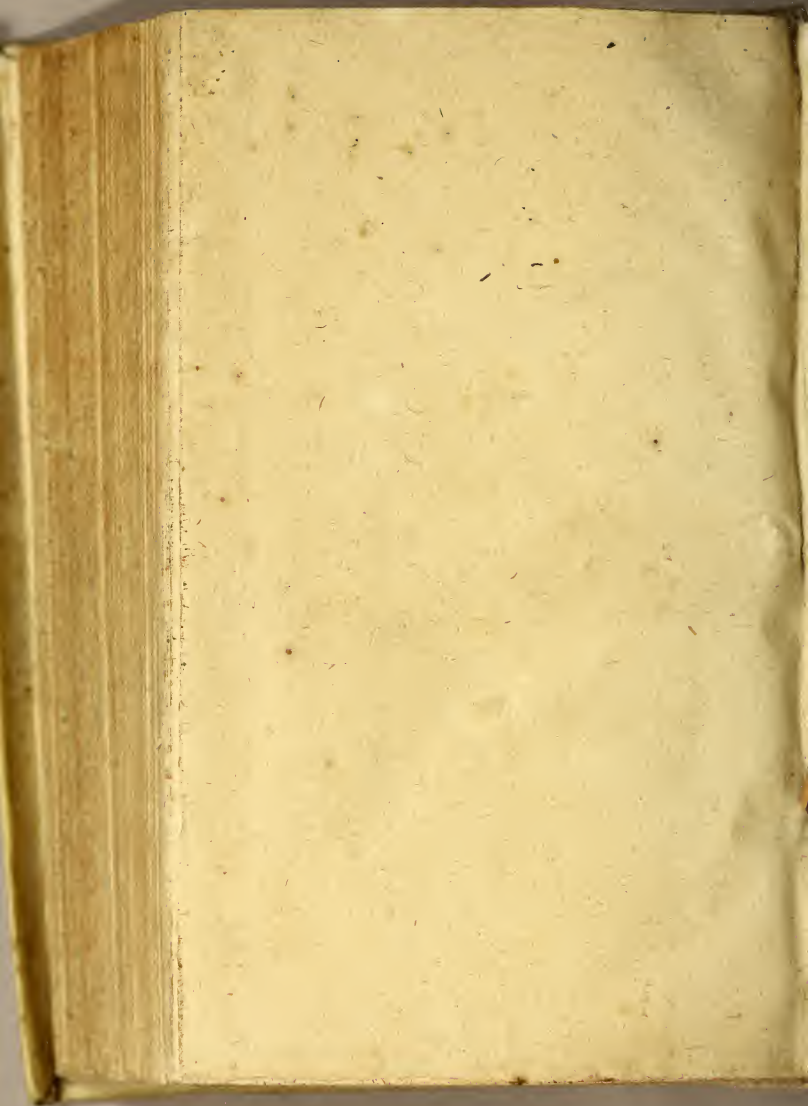
1590.

F I N I S.



-31158-





8589
G648.7

